



คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๒/๒๕๕๒

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเกี่ยวกับการพยานบุคคล

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการสังกัดสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้มีหนังสือลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ขอสำเนาคำให้การพยานบุคคล จำนวน ๕ ราย เพื่อประกอบการจัดทำคำชี้แจงตามที่ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่าปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ

สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้มีหนังสือ ที่ ปง ๐๐๐๔/๑๒๑๓ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า เรื่องอยู่ระหว่างกระบวนการรวบรวมพยานหลักฐานของผู้ถูกกล่าวหา การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ การชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน การชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้รับเรื่องร้องเรียนจากประชาชนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่าปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ จึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนผลการสอบข้อเท็จจริงสรุปว่าเรื่องร้องเรียนมีมูลจึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้อุทธรณ์ ขณะนี้การสอบสวนทางวินัยอยู่ระหว่างการรวบรวมพยานหลักฐานของฝ่ายผู้อุทธรณ์ และดำเนินการติดตามพยานของฝ่ายผู้กล่าวหาเพื่อสอบปากคำเพิ่มเติม

ในชั้นพิจารณา ผู้แทนสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินชี้แจงสรุปว่า สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเห็นว่าการเปิดเผยบันทึกปากคำของพยานบุคคลตามคำขออาจมีผลกระทบต่อการสอบสวนทางวินัย และจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งได้มีการให้ข้อมูลบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามแบบ สว. ๓ ซึ่งผู้อุทธรณ์สามารถใช้ประกอบการชี้แจงข้อกล่าวหาและดำเนินการในเรื่องที่เกี่ยวข้องได้อยู่แล้วประกอบกับผู้อุทธรณ์ได้เป็นโจทก์ยื่นฟ้องพยานที่เกี่ยวข้องต่อศาลยุติธรรมหมิ่นประมาทผู้อุทธรณ์ พร้อมทั้งได้ขอให้ศาลหมายเรียกข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จากสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการจัดส่งข้อมูลข่าวสารต่อศาลยุติธรรม

ส่วนผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปว่า ผู้อุทธรณ์เชื่อว่าเหตุที่มีการร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์นั้นเพื่อกันแก่งัดขวางไม่ให้ผู้อุทธรณ์โอนย้ายไปรับราชการที่อื่น เพราะเหตุการณ์ที่กล่าวหา ผู้อุทธรณ์นั้นเกิดขึ้นนานแล้วแต่เพิ่งมาร้องเรียน ผู้อุทธรณ์จึงต้องการทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ร้องเรียน ประกอบกับเมื่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้แต่งตั้งกรรมการสอบข้อเท็จจริงผู้อุทธรณ์ตามข้อร้องเรียน ผู้อุทธรณ์ไม่มีโอกาสชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง นอกจากนี้ ผู้อุทธรณ์แจ้งว่าได้ดำเนินการฟ้องคดีอาญาผู้ที่เป็นพยานที่เกี่ยวข้องฐานหมิ่นประมาทผู้อุทธรณ์ต่อศาลยุติธรรม พร้อมทั้งขอให้ศาลหมายเรียกข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จากสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินด้วยแล้ว





คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีนี้ผู้อุทธรณ์ได้เป็นโจทก์ฟ้องคดีอาญา ผู้ที่เป็นพยานที่เกี่ยวข้องต่อศาลยุติธรรม และขอให้ศาลหมายเรียกข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จากสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินซึ่งสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินกำลังดำเนินการจัดส่งข้อมูลข่าวสารต่อศาลยุติธรรม คณะกรรมการฯ จึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์นี้อีก

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

นายวัฒนา รัตนวิจิตร
พลเอก วิชิต บุญยะวัฒน์
นายจ่านง เจริญจิตร
นางมัลลิกา คุณวัฒน์
รองศาสตราจารย์ มนต์รี รูปสุวรรณ
ศาสตราจารย์พิเศษ เรวัต ฉ่ำเฉลิม

หัวหน้าคณะที่ ๔
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๒





**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๓/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเกี่ยวกับหนังสือร้องเรียน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ถูกร้องเรียนเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๐ ถึงประธานกรรมการการเลือกตั้งขอทราบรายละเอียดและเอกสารเกี่ยวกับการร้องเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมีหนังสือ ที่ สค ๐๒๐๑/๑๒๒๓๗ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๐ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่าเอกสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่สามารถเปิดเผยได้เนื่องจากจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ร้องเรียนและพยาน ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ดังนั้น จึงไม่อาจส่งสำเนาหนังสือร้องเรียนและเอกสารเกี่ยวกับการร้องเรียนให้ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ที่ สค ๐๒๐๑/๑๑๔๑๓ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๒ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีเมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๔๗ แต่มีผู้ร้องเรียนว่าการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีดังกล่าวมิได้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรมเนื่องจากผู้อุทธรณ์ให้ตัวแทน (หัวคะแนน) ให้เงินแก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งและได้ทำการโฆษณาหาเสียงเลือกตั้งที่บริเวณหน่วยเลือกตั้งเพื่อจูงใจผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ให้ลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่ผู้อุทธรณ์ และผู้อุทธรณ์ได้ทำการโฆษณาหาเสียงเลือกตั้งด้วยการหลอกลวงโดยแจกแผ่นพับแนะนำตัวแก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งระบุว่าผู้อุทธรณ์มีวุฒิการศึกษารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซียโดยที่ยังมิได้สำเร็จการศึกษาดังกล่าว ซึ่งคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนนทบุรี ได้ดำเนินการสืบสวนสอบสวนและพิจารณาและได้รายงานพร้อมเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าผู้อุทธรณ์ยังมิได้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าวจึงเป็นการหาเสียงด้วยการหลอกลวงควรสั่งให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เขตเลือกตั้งที่ ๑ อำเภอเมืองนนทบุรีใหม่ส่วนข้อกล่าวหาอื่นควรยก คณะกรรมการการเลือกตั้งจึงมีคำสั่งให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งผู้อุทธรณ์เป็นเวลาหนึ่งปีและให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เขตเลือกตั้งที่ ๑ อำเภอเมืองนนทบุรีใหม่แทนผู้อุทธรณ์ส่วนข้อกล่าวหาอื่นให้ยก ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๐ ถึงประธานกรรมการการเลือกตั้งขอทราบรายละเอียดและเอกสารเกี่ยวกับการร้องเรียน ซึ่งผู้อุทธรณ์ทราบว่าย ก. ผู้ซึ่งเป็นคู่แข่งเพียงคนเดียวเป็นผู้ร้องเรียนเรื่องตัวแทน (หัวคะแนน) ของผู้อุทธรณ์ได้ให้เงินแก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งและได้ทำการโฆษณาหาเสียงเลือกตั้งที่บริเวณหน่วยเลือกตั้งเพื่อจูงใจผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้ลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่ผู้อุทธรณ์ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้ปฏิเสธการให้ข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมีหนังสือ ที่ สค ๐๒๐๑/๑๑๔๑๓ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๒ ชี้แจงว่า เหตุที่มีคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเนื่องจากจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ร้องเรียนและพยาน และหากคณะกรรมการฯ จะเปิดเผยขอให้ปกปิดชื่อพยานและบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย





คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอคือหนังสือร้องเรียนที่กล่าวหาผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็นเรื่องระหว่างผู้สมัครรับเลือกตั้งด้วยกันและเป็นเรื่องที่คณะกรรมการการเลือกตั้งได้มีคำวินิจฉัยเสร็จสิ้นไปนานแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์แต่อย่างใด อีกทั้งข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลที่มีผลกระทบต่อผู้อุทธรณ์โดยตรง และผู้อุทธรณ์ก็ได้ทราบชื่อของผู้ร้องเรียนแล้ว ประกอบกับไม่ปรากฏข้อเท็จจริงเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้อุทธรณ์ที่น่าจะเป็นอันตรายต่อชีวิตของผู้ร้องเรียน ดังนั้นเมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานประโยชน์สาธารณะ ประโยชน์ของผู้อุทธรณ์ รวมทั้งประโยชน์ของผู้ร้องเรียนแล้ว เห็นควรคุ้มครองสิทธิของผู้อุทธรณ์ให้ได้รับความเป็นธรรม ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ชื่อของพยานบุคคลและที่อยู่ให้ปกปิดไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอพร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ชื่อของพยานบุคคลและที่อยู่ให้ปกปิดไว้

นายสมยศ เชื้อไทย

นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์

นายฮึกหาญ โตมรศักดิ์

นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์

นายสุพจน์ ไพบูลย์

หัวหน้าคณะที่ ๓

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ กรรมการ ลาป่วยจึงไม่ได้เข้าร่วมพิจารณา และลงนามในคำวินิจฉัยเรื่องนี้

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๒



**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๔/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจเกี่ยวกับหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ๐๐๒๕.๑๔๑/๓๖๘๖ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถึงประธานกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสาร สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ขอคัดและรับรองสำเนาหนังสือของสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ชี้แจงข้อเท็จจริงต่ออนุกรรมการคณะกรรมการข้าราชการตำรวจเกี่ยวกับการร้องทุกข์ในการประชุมครั้งที่ ๒๑/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจมีหนังสือ ที่ ๐๐๓๙.๐๒/๑๒๑๖ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า เนื่องจากการสอบสวนทางวินัยยังไม่เสร็จสิ้น หากเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ที่ พท ๐๐๒๙ (ปป)/๔๗๑๑ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๒ หนังสือสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ด่วนมาก ที่ ตช ๐๐๓๙.๐๒/๑๔๖๙ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการข้าราชการตำรวจว่าไม่ได้รับความเป็นธรรม กรณีที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีคำสั่ง ที่ ๓๖๑/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๐ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้อุทธรณ์ ต่อมาสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีหนังสือชี้แจงต่ออนุกรรมการคณะกรรมการข้าราชการตำรวจเกี่ยวกับการร้องทุกข์ในการประชุมครั้งที่ ๒๑/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ และในที่สุดอนุกรรมการคณะกรรมการข้าราชการตำรวจเกี่ยวกับการร้องทุกข์มีมติให้ยกคำร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถึงประธานกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสาร สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจขอคัดและรับรองสำเนาหนังสือของสำนักงานตำรวจแห่งชาติดังกล่าวแต่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจปฏิเสธการให้ข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือหนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ชี้แจงต่ออนุกรรมการคณะกรรมการข้าราชการตำรวจเกี่ยวกับการร้องทุกข์ ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยต่อผู้อุทธรณ์ และเมื่อการดำเนินการทางวินัยต่อผู้อุทธรณ์ยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนั้นเมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่อาจเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์





นายสมยศ เชื้อไทย
นายอิทธิพล โตมรศักดิ์
นายสุพจน์ ไพบูลย์
นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์
นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์

หัวหน้าคณะที่ ๓
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ กรรมการ ลาป่วยจึงไม่ได้เข้าร่วมพิจารณา และลงนามในคำวินิจฉัยเรื่องนี้

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๒



**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๕/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอัยการสูงสุดเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานอัยการสูงสุด

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ถึงอัยการสูงสุดขอสำนวนการสอบสวนทางวินัยนาง ก. พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการจังหวัดชลบุรี และความเห็นของพนักงานอัยการในคดีอาญา (คดีนาย ข. ผู้ต้องหา)

สำนักงานอัยการสูงสุดมีหนังสือ ที่ อส ๐๐๐๓ (วน)/๑๑๓ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ ว่าอนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนคำให้การของนาง ค. และคำรับรองของนางสาว ก. สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการอื่นเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) (๓) และ (๔) จึงไม่อนุญาตให้เปิดเผยสำหรับความเห็นของพนักงานอัยการในคดีอาญา (คดีนาย ข. ผู้ต้องหา) นั้น เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของอัยการจังหวัดชลบุรี จึงส่งเรื่องให้สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายสารสนเทศเพื่อจัดส่งให้อัยการจังหวัดชลบุรี ผู้ครอบครองเอกสารดำเนินการ และขอให้ผู้อุทธรณ์ติดตามเรื่องได้ที่สำนักงานอัยการจังหวัดชลบุรี

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอัยการสูงสุดดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือของผู้อุทธรณ์ฉบับลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๒ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้ไปแจ้งความดำเนินคดีกับพนักงานสอบสวนว่า ได้ถูกนาย ข. กับพวกอีก ๒ คน จุดขึ้นรถยนต์พาไปข่มขืน ต่อมาพนักงานสอบสวนได้นำนาย ข. มาให้ผู้อุทธรณ์ชี้ตัว ผู้อุทธรณ์ได้ยืนยันต่อพนักงานสอบสวนว่า นาย ข. คนร้าย แต่พนักงานสอบสวนกลับบันทึกว่า ผู้อุทธรณ์ไม่ได้ยืนยันว่า นาย ข. เป็นผู้กระทำความผิด ผู้อุทธรณ์จึงไปยื่นหนังสือขอความเป็นธรรมต่อนาง ก. พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการจังหวัดชลบุรี เจ้าของสำนวนและแจ้งว่า พนักงานสอบสวนบันทึกเรื่องในสำนวนการสอบสวนไม่ตรงกับที่ผู้อุทธรณ์ให้การไว้เพราะผู้อุทธรณ์ยืนยันว่า นาย ข. เป็นผู้กระทำความผิดและขอให้นาง ก. สอบพยานเพิ่มเติม เมื่อนาง ก. ได้อ่านหนังสือขอความเป็นธรรมเสร็จก็ไม่ให้นำหนังสือขอความเป็นธรรมดังกล่าวรวมเข้าไปในสำนวนการสอบสวนแต่กลับคืนหนังสือขอความเป็นธรรมให้แก่ผู้อุทธรณ์ พร้อมกับรับปากว่าจะดูแลให้ความเป็นธรรม ผู้อุทธรณ์และมารดาได้ไปสอบถามความคืบหน้าหลายครั้ง แต่นาง ก. ไม่ได้สอบพยานเพิ่มเติม และไม่แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ต่อมาผู้อุทธรณ์ทราบว่า นาง ก. รับหนังสือร้องขอความเป็นธรรมของนาย ข. แล้ว มีความเห็นสั่งไม่ฟ้องนาย ข. โดยให้เหตุผลว่า ผู้อุทธรณ์ไม่ได้ยืนยันว่า นาย ข. เป็นคนร้าย ทั้งที่นาง ก. ทราบจากผู้อุทธรณ์ว่า สำนวนการสอบสวนที่พนักงานสอบสวนส่งให้นาง ก. ไม่ตรงกับที่ผู้อุทธรณ์ให้การไว้ การที่นาง ก. ไม่นำหนังสือร้องขอความเป็นธรรมของผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้เสียหายรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนและไม่สั่งให้พนักงานสอบสวนเพิ่มเติมทั้งที่นาง ก. ทราบจากผู้อุทธรณ์ว่า สำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนบิดเบือนจากความเป็นจริงเท่ากับเป็นการปกปิดข้อเท็จจริงจนผู้บังคับบัญชามีความเห็นสั่งไม่ฟ้อง จึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ผิดระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๔๗ และการที่นาง ก. ไม่รับหนังสือร้องขอความเป็นธรรมของผู้อุทธรณ์รวมเข้าไปในสำนวนแต่กลับรับหนังสือร้องขอความเป็นธรรมจากนาย ข. เป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๔๗ และเป็นการเลือกปฏิบัติ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่ของนาง ก. ไปยังสำนักงานอัยการสูงสุด ผลการสอบสวนทางวินัยปรากฏว่า นาง ก. ไม่มีความผิด ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ถึงอัยการสูงสุดขอสำนวนการสอบสวนทางวินัยนาง ก. พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการจังหวัดชลบุรี และความเห็นของ





พนักงานอัยการในคดีอาญา (คดีนาย ข. ผู้ต้องหา) สำนักงานอัยการสูงสุดมีหนังสือ ที่ อส ๐๐๐๓ (วน)/๑๑๓ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ ว่า อนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนคำให้การของนาง ค. และคำรับรองของนางสาวผู้อุทธรณ์ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการอื่นเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) (๓) และ (๔) จึงไม่อนุญาตให้เปิดเผย สำหรับความเห็นของพนักงานอัยการในคดีอาญา (คดีนาย ข. ผู้ต้องหา) นั้น เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของอัยการจังหวัดชลบุรี จึงส่งเรื่องให้สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายสารสนเทศเพื่อจัดส่งให้อัยการจังหวัดชลบุรีดำเนินการ และขอให้ผู้อุทธรณ์ติดตามเรื่องได้ที่สำนักงานอัยการจังหวัดชลบุรี ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งสำนักงานอัยการสูงสุดที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ สำนักงานอัยการสูงสุดมีหนังสือ ที่ อส ๐๐๐๓ (วน)/๔๕๐ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการฯ ซึ่งแจ้งเหตุผลในการปฏิเสธการไม่เปิดเผยเพิ่มเติมว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัยเป็นความเห็นภายในหน่วยงานของรัฐ การเปิดเผยจะทำให้การตรวจสอบไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ อาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้อื่น และอาจก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใด จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) (๓) และ (๔) ส่วนข้อมูลข่าวสารในการรื้อฟื้นคดีนั้น อยู่ในความครอบครองของอัยการจังหวัดชลบุรี ซึ่งสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายวินัยได้ส่งเรื่องให้สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายสารสนเทศเพื่อจัดส่งให้อัยการจังหวัดชลบุรีผู้ครอบครองเอกสารดำเนินการ และได้แจ้งผู้อุทธรณ์ให้ติดตามเรื่องได้ที่สำนักงานอัยการจังหวัดชลบุรีแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ส่วนงานการสอบสวนทางวินัยนาง ก. พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการจังหวัดชลบุรี เมื่อการสอบสวนทางวินัยเรื่องดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ในทางตรงกันข้ามการเปิดเผยจะเป็นการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานอัยการสูงสุดว่าเป็นไปตามกฎหมายหรือไม่ และการเปิดเผยจะทำให้ผู้อุทธรณ์สิ้นข้อสงสัยในการดำเนินการสอบสวนทางวินัยของสำนักงานอัยการสูงสุดและทำให้เกิดความเชื่อถือต่อการปฏิบัติงานของพนักงานอัยการ ทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับส่วนงานการสอบสวนทางวินัยนาง ก. พนักงานอัยการสำนักงานอัยการจังหวัดชลบุรี จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

สำหรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความเห็นของพนักงานอัยการในคดีอาญา (คดีนาย ข. ผู้ต้องหา) สำนักงานอัยการสูงสุดแจ้งว่า ได้ส่งให้สำนักงานอัยการจังหวัดชลบุรีดำเนินการต่อไปแล้ว ผู้อุทธรณ์สามารถขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ที่สำนักงานอัยการจังหวัดชลบุรี จึงไม่มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่

ทั้งนี้หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อตามที่สำนักงานอัยการสูงสุดชี้แจง ผู้อุทธรณ์สามารถร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานอัยการสูงสุดเปิดเผยส่วนงานการสอบสวนทางวินัยนาง ก. พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการจังหวัดชลบุรี พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย	หัวหน้าคณะที่ ๓
นายอีกหาญ โทมระศักดิ์	กรรมการ
นายสุพจน์ ไพบุลย์	กรรมการ
นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์	กรรมการ
นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ กรรมการ ลาป่วยจึงไม่ได้เข้าร่วมพิจารณาและลงนามในคำวินิจฉัยเรื่องนี้

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๒



**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๖/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติเกี่ยวกับการบันทึกภาพและ
เสียงการประชุม

.....
ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ และวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๒
ถึงสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติเพื่อขอสำเนายืนยันการบันทึกภาพและเสียงการประชุมสัมมนาชี้แจงแนวปฏิบัติและรับฟัง
ความคิดเห็นผู้เกี่ยวข้องก่อนปฏิบัติตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ โดยไม่มีการคัดลอกใด ๆ ทั้งสิ้น

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ วธ ๐๕๐๒.๔/๔๐๔๓ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๒
แจ้งผู้อุทธรณ์ว่าจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์โดยลบ ตัดทอน หรือทำโดยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
ส่วนที่เป็นการแสดงความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมประชุม โดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ
หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการฟ้องคดี การป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบ หรือการรู้
แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) ประกอบมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล
ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากการประชุมดังกล่าวผู้เข้าร่วมประชุมได้มีการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการ
ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ฯ มีการกล่าวพาดพิงกันระหว่างบุคคลทั้งที่เข้าร่วมประชุมและที่ไม่ได้เข้าร่วมประชุม
ในลักษณะที่อาจจะทำให้ผู้อื่นเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น ถูกเกลียดชัง หรืออาจมีการดำเนินคดีต่อผู้เข้าร่วมประชุม และการเปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ทั้งหมดอาจทำให้การจัดประชุมสัมมนาหลักณะดังกล่าวในครั้งต่อไปจะไม่มีบุคคลใดกล้าแสดงความคิดเห็นอีก
หากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะรับข้อมูลข่าวสารในส่วนที่เปิดเผยได้ให้ติดต่อขอรับที่สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ต่อมา
เมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ผู้อุทธรณ์ได้ติดต่อขอรับข้อมูลข่าวสารตามที่สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติเปิดเผยได้
แต่เจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติยังไม่ได้จัดเตรียมข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ โดยแจ้งว่าจะดำเนินการ
ติดต่อข้อมูลข่าวสารหลังจาก ที่ได้รับแจ้งความประสงค์จากผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่ง
สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารการแสดงความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมประชุมดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้
พิจารณาคำอุทธรณ์ การชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ การชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยวาจา
ของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติได้จัดการประชุมสัมมนา
ชี้แจงแนวปฏิบัติและรับฟังความคิดเห็นผู้เกี่ยวข้องก่อนปฏิบัติตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑
ครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ในการประชุมสัมมนาดังกล่าวมีการบรรยายให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย
แนวทางการปฏิบัติตามกฎหมาย และเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมประชุมสัมมนาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย
เพื่อนำข้อมูลไปประกอบการดำเนินการในเรื่องที่เกี่ยวข้อง

ในชั้นพิจารณาผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปว่า สำนักงานคณะกรรมการ
วัฒนธรรมแห่งชาติยินยอมเปิดเผยบันทึกภาพและเสียงการประชุมสัมมนาให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้บางส่วน ได้แก่ การบรรยายให้ความรู้
เกี่ยวกับกฎหมายและแนวทางการปฏิบัติตามกฎหมายดังกล่าว แต่ไม่อาจเปิดเผยบันทึกภาพและเสียงการแสดงความคิดเห็น



ของผู้เข้าร่วมประชุมสัมมนา เนื่องจากการกล่าวอ้างว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ และมีการโต้แย้งกล่าวหากันอย่างรุนแรงในระหว่างผู้ประกอบการ สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติเกรงว่าอาจมีการนำบันทึกภาพและเสียงดังกล่าวไปใช้ในทางที่จะทำให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลที่เกี่ยวข้องโดยมิชอบ ทั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติได้จัดทำสรุปผลการประชุมสัมมนาเผยแพร่แก่ผู้สนใจด้วยแล้ว

ส่วนผู้อุทธรณ์ชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปว่า ในการประชุมสัมมนาดังกล่าวสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติได้นำเสนอข้อมูลทางวิชาการเกี่ยวกับอนุบัญญัติฯ แก่ผู้เข้าร่วมประชุมสัมมนา ซึ่งผู้อุทธรณ์เห็นว่าข้อบัญญัติแห่งอนุบัญญัติฯ บางข้อไม่ชัดเจนและอาจเป็นอุปสรรคต่อผู้ประกอบการค้า โดยผู้เข้าร่วมประชุมสัมมนาได้แสดงความคิดเห็นหลายประเด็น บางประเด็นมีข้อเสนอแนะและความเห็นที่น่าสนใจมากแต่ผู้อุทธรณ์ไม่มั่นใจว่าเจ้าหน้าที่ได้รวบรวมไว้เป็นข้อมูลประกอบการร่างอนุบัญญัติฯ หรือไม่ จึงต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อใช้ผลักดันให้มีการร่างอนุบัญญัติฯ ที่มีความชัดเจนและเป็นธรรมต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าบันทึกภาพและเสียงเป็นเพียงข้อมูลสำหรับใช้อำนวยความสะดวกในการเรียบเรียงสรุปผลการประชุมสัมมนา ซึ่งเป็นข้อมูลเฉพาะของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการปฏิบัติงาน และมีลักษณะเป็นขั้นตอนการดำเนินงานภายในของหน่วยงาน ประกอบกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวโดยไม่ตัดทอนภาพและเสียงของผู้แสดงความคิดเห็นอาจกระทบต่อความเป็นอิสระในการแสดงความคิดเห็นในการประชุมสัมมนาและอาจส่งผลให้ไม่มีผู้ใดกล้าแสดงความคิดเห็นในการประชุมสัมมนาเพื่อระดมความคิดเห็นในอนาคต ซึ่งอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติเปิดเผยสรุปผลการประชุมสัมมนาและบันทึกภาพและเสียงการประชุมสัมมนาโดยมีการตัดทอนบางส่วนนั้นชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

นายวัฒนา รัตนวิจิตร

พลเอก วิชิต บุญยะวัฒน์

นายจ่านอง เฉลิมจักร

ศาสตราจารย์พิเศษ เรวัต ฉ่ำเฉลิม

รองศาสตราจารย์ มนตรี รูปสุวรรณ

นางมัลลิกา คุณวัฒน์

หัวหน้าคณะที่ ๔

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๒



คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๗/๒๕๕๒

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพเกี่ยวกับหลักฐานการรับและ
ส่งผลงานทางวิชาการ

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งดำรงตำแหน่งอาจารย์ ระดับ ๗ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพมีหนังสือลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการกองบริหารงานบุคคลขอหลักฐานการรับและส่งผลงานทางวิชาการเพื่อขอรับการพิจารณากำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ของผู้อุทธรณ์ จำนวน ๓ รายการ คือ

๑. หลักฐานมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพรับเรื่องการส่งผลงานทางวิชาการเพื่อกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ของผู้อุทธรณ์
๒. หลักฐานลงวันที่ของการรับพิจารณาผลงานทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง ๓ ท่าน
๓. หลักฐานลงวันที่ผลการพิจารณาของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ๓ ท่าน ที่ส่งกลับมาถึงมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

กองบริหารงานบุคคล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๗๙.๑๕/๐๗๓๖ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งความคืบหน้าการดำเนินการในการขอ กำหนดตำแหน่งทางวิชาการว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพได้ส่งผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ให้ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง ๓ พิจารณา ผู้ทรงคุณวุฒิรายที่ ๑ รายที่ ๒ และรายที่ ๓ ส่งผลการประเมินกลับมาเมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๐ วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๐ และวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ตามลำดับ กรณีที่ผู้อุทธรณ์ขอให้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๙ วรรคสาม เพื่อให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพไม่สามารถเปิดเผยได้เนื่องจากอยู่ระหว่างการดำเนินการของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ ซึ่งอยู่ในชั้นความลับทุกขั้นตอนตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๑๙ และหากเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สามารถเปิดเผยหลักฐานตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ อาจารย์ ระดับ ๗ ได้เสนอผลงานทางวิชาการเพื่อขอรับการพิจารณากำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือสอบถามความคืบหน้าการขอรับการพิจารณากำหนดตำแหน่งทางวิชาการดังกล่าว จำนวน ๓ ฉบับ คือ ฉบับที่ ๑ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพสอบถามความคืบหน้าการขอรับการพิจารณากำหนดตำแหน่งผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ แต่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพเพิกเฉยและไม่ได้แจ้งผลการดำเนินการให้ผู้อุทธรณ์ทราบ





ฉบับที่ ๒ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพขอหลักฐานการรับและส่งผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ แต่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพเพิกเฉยและไม่ได้แจ้งผลการดำเนินการให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ฉบับที่ ๓ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการกองบริหารงานบุคคลขอหลักฐานการรับและส่งผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ จำนวน ๓ รายการดังกล่าว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพมีหนังสือที่ ศธ ๐๕๗๙.๑๕/๐๗๓๖ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์โดยแจ้งให้ทราบความคืบหน้าเฉพาะรายการที่ ๓ เท่านั้น แต่ปฏิเสธการเปิดเผยหลักฐานความคืบหน้าการรับและส่งผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ทั้ง ๓ รายการ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ผู้อุทธรณ์เห็นว่า การดำเนินงานของผู้ปฏิบัติงานรับผิดชอบทางด้านผลงานวิชาการของคณาจารย์มีความไม่โปร่งใส โดยสังเกตจากการสอบถามเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการเป็นหนังสือหลายฉบับ แต่ผู้ที่เกี่ยวข้องเพิกเฉย ซึ่งการปฏิบัติงานดังกล่าวไม่เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชกฤษฎีกา ซึ่งบัญญัติไว้ว่า เมื่อส่วนราชการใดได้รับการติดต่อสอบถามเป็นหนังสือจากประชาชนหรือจากส่วนราชการด้วยกันเกี่ยวกับงานที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการนั้นให้เป็นหน้าที่ของส่วนราชการนั้นที่จะต้องตอบคำถามหรือแจ้งการดำเนินการให้ทราบภายในสิบห้าวันหรือภายในกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ และตามมาตรา ๓๗ แห่งพระราชกฤษฎีกา บัญญัติว่า ในการปฏิบัติราชการที่เกี่ยวข้องกับการบริการประชาชนหรือติดต่อประสานงานในระหว่างส่วนราชการด้วยกันให้ส่วนราชการกำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จของงานแต่ละงานและประกาศให้ประชาชนและข้าราชการทราบเป็นการทั่วไป ส่วนราชการใดมิได้กำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จของงานใด และ ก.พ.ร. พิจารณาเห็นว่างานนั้นมีลักษณะที่สามารถกำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จได้ หรือส่วนราชการได้กำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จไว้ แต่ ก.พ.ร. เห็นว่า เป็นระยะเวลาที่ล่าช้าเกินสมควร ก.พ.ร. จะกำหนดเวลาแล้วเสร็จให้ส่วนราชการนั้นต้องปฏิบัติก็ได้ และมาตรา ๔๓ แห่งพระราชกฤษฎีกา บัญญัติว่า การปฏิบัติราชการในเรื่องใดๆ โดยปกติให้ถือว่าเป็นเรื่องเปิดเผย เว้นแต่กรณีที่มีความจำเป็นอย่างอื่นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของประเทศ ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ การรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน หรือการคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคล จึงให้กำหนดเป็นความลับได้เท่าที่จำเป็น นอกจากนี้เห็นว่า ระยะเวลาในการพิจารณาผลงานทางวิชาการใช้เวลานานมากทำให้ผู้ส่งผลงานทางวิชาการเสียสิทธิประโยชน์พึงจะได้รับ สำหรับเหตุผลที่ร้องขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อนำไปเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยให้รับทราบการดำเนินงานของผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อวางกรอบในการพิจารณาผลงานทางวิชาการ และรักษาสิทธิประโยชน์อันพึงได้รับของคณาจารย์และข้าราชการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๗๙.๑๕ / ๔๙๔๗ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการฯ ซึ่งแจ้งเหตุผลในการปฏิเสธการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพิ่มเติมว่า เนื่องจากกระบวนการประเมินผลงานทางวิชาการยังไม่แล้วเสร็จ ถ้าหากเปิดเผยก็จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้

ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับเป็นข้อมูลที่อยู่ในชั้นความลับ ตามข้อ ๑๙ (๒) แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. ๒๕๔๙ รวมทั้งผู้อุทธรณ์มิใช่ผู้อยู่ในบังคับหรืออาจจะอยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครองและมีใช้ไม่ได้เข้ามาในกระบวนการพิจารณาทางปกครอง เนื่องจากสิทธิของผู้นั้นจะถูกกระทบกระเทือนจากผลของคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และมีใช้บุคคลผู้ถูกกระทบสิทธิตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ หลักฐานการรับและส่งผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ จำนวน ๓ รายการเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติซึ่งต้องโปร่งใสตรวจสอบได้ อีกทั้งข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผลกระทบต่อสิทธิของผู้อุทธรณ์โดยตรง ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามผู้อุทธรณ์ร้องขอทั้ง ๓ รายการพร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์



นายสมยศ เชื้อไทย
นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์
นายสุพจน์ ไพบูลย์
นายวรเจตน์ ภาศิริตัน
นายอิทธิหาญ โตมรศักดิ์

หัวหน้าคณะที่ ๓
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ กรรมการ ลาป่วยจึงไม่ได้เข้าร่วมพิจารณาและลงนามในคำวินิจฉัยเรื่องนี้

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๒





คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๘/๒๕๕๒

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรีเขต ๔ เกี่ยวกับการลบข้อมูลของผู้อุทธรณ์
อุทธรณ์โทษทางวินัยในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗)

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต ๔

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ๑๘/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต ๔ ขอให้ลบข้อมูลของผู้อุทธรณ์อุทธรณ์โทษทางวินัยในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ออกจากทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗)

ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต ๔ มีบันทึกข้อความลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ไม่สามารถลบข้อมูลของผู้อุทธรณ์อุทธรณ์โทษทางวินัยในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ออกจากทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต ๔ ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต ๔ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า นาย ก. รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต ๔

ผู้อุทธรณ์ เมื่อครั้งผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนนิคมลำนารายณ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๒ ผู้อุทธรณ์ได้ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงฐานไม่ปฏิบัติตามราชการให้เป็นไปตามระเบียบแบบแผนของทางราชการกรณีใช้เงินผิดประเภท และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๒ เห็นว่า ผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดวินัยเรื่องใช้เงินผิดประเภทอันเป็นความผิดตามมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ประกอบกับมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ จึงมีคำสั่ง ที่ ๑๕/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๘ สั่งลงโทษภาคทัณฑ์และรายงานการลงโทษไปยัง อ.ก.ค.ศ. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๒ และ อ.ก.ค.ศ. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๒ พิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นการกระทำความผิดวินัยเล็กน้อยและไม่เคยกระทำความผิดวินัยมาก่อน ประกอบกับตลอดระยะเวลาที่รับราชการผู้อุทธรณ์ได้ปฏิบัติหน้าที่จนเกิดผลดีต่อทางราชการมาด้วยดีโดยตลอด จึงมีมติเปลี่ยนแปลงโทษจากภาคทัณฑ์เป็นให้ว่ากล่าวตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษรแทน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๒ จึงมีคำสั่ง ที่ ๑๖/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ ให้ยกโทษภาคทัณฑ์ผู้อุทธรณ์และให้ว่ากล่าวตักเตือนแทนและรายงานให้ ก.ค.ศ. ทราบ ก.ค.ศ. พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีที่เป็นความผิดทางวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ ผู้บังคับบัญชาอาจงดโทษโดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้ จึงต้องสั่ง “งดโทษ” ไม่ใช่ “ยกโทษ” และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๒ จึงมีคำสั่ง ที่ ๒/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๔๙ แก้อคำสั่ง ที่ ๑๖/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ ที่สั่งยกโทษโดยให้แก้เป็นงดโทษ และผู้อุทธรณ์อ้างด้วยว่าได้มีพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ผู้อุทธรณ์เห็นว่า ผู้อุทธรณ์ไม่ได้ถูกลงโทษทางวินัยและการดำเนินการทางวินัยได้สิ้นสุดแล้ว แต่เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบเรื่องทะเบียนประวัติข้าราชการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๒ ได้บันทึกข้อมูลการถูกลงโทษทางวินัยของผู้อุทธรณ์ทุกชั้นตอนลงในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) เป็นเหตุให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความมัวหมอง ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ที่ ๑๘/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต ๔ ขอให้ลบข้อมูลของผู้อุทธรณ์อุทธรณ์โทษทางวินัยในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ออกจากทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) แต่ได้รับการปฏิเสธ





ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ผู้แทนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต ๔ ซึ่งแจ้งสรุปความได้ว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๒ ได้ส่งลงโทษภาคทัณฑ์ผู้ถูโทษตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๒ ที่ ๑๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ฐานไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ เพราะใช้เงินผิดประเภท สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๒ จึงได้บันทึกคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ผู้ถูโทษดังกล่าวลงทะเบียน ประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ของผู้ถูโทษ ต่อมาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๒ ได้รายงานการลงโทษต่อ อ.ก.ค.ศ. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๒ และ อ.ก.ค.ศ. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๒ มีมติเปลี่ยนแปลงโทษ จากยกโทษภาคทัณฑ์เป็นให้ว่ากล่าวตักเตือนแทน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๒ ก็ได้บันทึกมติของ อ.ก.ค.ศ. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๒ ลงในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ของผู้ถูโทษ ต่อมาเมื่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๒ รายงานให้ ก.ค.ศ. ทราบ ก.ค.ศ. ก็ได้มีคำสั่งให้แก้ไขคำสั่งจากคำว่ายกโทษเป็นงดโทษ และให้ว่ากล่าวตักเตือนแทน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๒ จึงได้บันทึกมติของ ก.ค.ศ. ลงในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ของผู้ถูโทษ และเมื่อมีพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๒ ก็ได้บันทึกกรณีที่ได้รับประโยชน์ที่อาจเกิดจากพระราชบัญญัติดังกล่าวลงในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ของผู้ถูโทษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๒ เห็นว่า แม้ว่าผู้ถูโทษไม่ได้รับโทษทางวินัย ก็ตาม แต่ก็ต้องบันทึกการลงโทษทางวินัยทุกขั้นตอนลงในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ของผู้ถูโทษ เพราะพฤติกรรมการกระทำผิดยังปรากฏอยู่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๒ จึงไม่สามารถลบข้อมูลของผู้ถูโทษที่ถูกลงโทษทางวินัยในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ออกจากทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ถูโทษถูกสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ขณะดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนสถานศึกษานิคมน้ำรายณ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๒ ในการรายงานการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงของผู้บังคับบัญชาตั้งแต่หัวหน้าส่วนราชการ หรือผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี มาต้องรายงานตามระเบียบข้าราชการและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๑๔ (๒) คือ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัยแล้ว ให้รายงานไปยังหัวหน้าส่วนราชการหรือผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พิจารณาตามอำนาจหน้าที่ หลังจากนั้นให้รายงาน อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา และ ก.ค.ศ. พิจารณาตามลำดับต่อไป ในการรายงานการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงดังกล่าวจึงเป็นกระบวนการพิจารณาโทษทางวินัยซึ่งเก็บบันทึกไว้ในส่วนงานการสอบสวนได้ กรณีของผู้ถูโทษ ก.ค.ศ. พิจารณาเห็นว่า กรณีนี้เป็นความผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือ หรือว่ากล่าวตักเตือนได้ จึงต้องสั่ง “งดโทษ” ไม่ใช่ “ยกโทษ” และให้ว่ากล่าวตักเตือน แทนนั้น เป็นผลการพิจารณาเป็นที่สุดแล้ว เห็นว่าผู้ถูโทษกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๒ ได้ทำหนังสือว่ากล่าวตักเตือนผู้ถูโทษ ดังนั้น ในการบันทึกผลการพิจารณาโทษทางวินัยลงในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ของผู้ถูโทษจึงให้บันทึกเฉพาะข้อเท็จจริงที่เป็นพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดทางวินัยเล็กน้อยของผู้ถูโทษ และผลของคำสั่งของ ก.ค.ศ. รวมทั้งประโยชน์ที่อาจเกิดจากพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้ปรากฏไว้ในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) โดยไม่ต้องลบข้อมูลตามที่ผู้ถูโทษร้องขอทั้งหมด

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต ๔ บันทึกเฉพาะข้อเท็จจริงที่เป็นพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดทางวินัยเล็กน้อย และผลของคำสั่งของ ก.ค.ศ. รวมทั้งประโยชน์ที่อาจเกิดจากพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ลงในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ของผู้ถูโทษ

นายสมยศ เชื้อไทย
นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์
นายอิทธิพล โตมรศักดิ์
นายวรเจตน์ ภาศิริรัตน์
นายสุพจน์ ไพบุลย์

หัวหน้าคณะที่ ๓
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ กรรมการ ลาป่วยจึงไม่ได้เข้าร่วมพิจารณาและลงนามในคำวินิจฉัยเรื่องนี้

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๒



คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๒๙/๒๕๕๒

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลศรีสะเกษเกี่ยวกับการคัดเลือกบุคคลเพื่อเข้ารับการประเมิน
ผลงานและคำสั่งที่เกี่ยวข้อง

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : โรงพยาบาลศรีสะเกษ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ ๗ โรงพยาบาลศรีสะเกษ มีหนังสือลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลศรีสะเกษ ขอดำเนินการและขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการคัดเลือกบุคคลเพื่อเข้ารับ
การประเมินผลงานในตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ ๘ (ด้านการพยาบาล) งานรักษาพยาบาลชุมชน กลุ่มงานเวชกรรมสังคม
จำนวน ๖ รายการ ดังนี้

รายการที่ ๑ คำสั่งโรงพยาบาลศรีสะเกษ ที่ ๐๖/๒๕๔๘ คำสั่ง ที่ ๑๖๙/๒๕๔๙ คำสั่ง ที่ ๒๘๗/๒๕๔๙ คำสั่ง
ที่ ๐๑/๒๕๕๐ คำสั่ง ที่ ๓๕/๒๕๕๐ คำสั่ง ที่ ๑๑๔/๒๕๕๐ คำสั่ง ที่ ๑๒๘/๒๕๕๐ และคำสั่ง ที่ ๑๑๖๗/๒๕๕๐

รายการที่ ๒ เอกสารประกอบการคัดเลือกบุคคลเพื่อเข้ารับการประเมินผลงาน (การชี้ตัว) พยาบาลวิชาชีพ ๘
(ด้านการพยาบาล) งานรักษาพยาบาลชุมชน กลุ่มงานเวชกรรมสังคม โรงพยาบาลศรีสะเกษ ของนาง ก.

รายการที่ ๓ เอกสารประกอบการส่งมอบงานกลุ่มงานเวชกรรมสังคมโรงพยาบาลศรีสะเกษ ระหว่างนาย ข. กับนาย ค.

รายการที่ ๔ หลักฐานการเบิกค่าตอบแทนในงานเยี่ยมบ้าน การปฏิบัติงานหน่วยบริการปฐมภูมิ ศูนย์แพทย์ชุมชน
งานยาเสพติดของนาง ก. และนาง ค. ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๔๘ - ๒๕๕๐

รายการที่ ๕ ใบลาป่วย ลาพักผ่อนของนาง ก. ผู้อุทธรณ์ นาง ง. และนางสาว จ. ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๔๙ - ๒๕๕๐

รายการที่ ๖ เอกสารรายงานการควบคุมภายในของนาง ก. และผู้อุทธรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๐

โรงพยาบาลศรีสะเกษมีหนังสือ ที่ สค ๐๐๒๗.๒๐๑/๙๒๒๙ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์จัดส่งข้อมูลข่าวสาร
รายการที่ ๑ รวม ๘ คำสั่ง และแจ้งว่าข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โรงพยาบาลต้องขออนุญาตนาง ก. ก่อน สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการ
ที่ ๓ รายการที่ ๔ และรายการที่ ๖ อยู่ระหว่างขอสำเนาจากผู้ที่เกี่ยวข้อง และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๑ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์สมัครเข้ารับการ
คัดเลือกบุคคลเพื่อเข้ารับการประเมินผลงานในตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ ๘ (ด้านการพยาบาล) งานรักษาพยาบาลชุมชน
กลุ่มงานเวชกรรมสังคม แต่ไม่ได้รับการคัดเลือก ผู้อุทธรณ์มีข้อสงสัยเกี่ยวกับเอกสารของผู้ที่ได้รับการคัดเลือก คือนาง ก. ที่ได้เสนอ
ในการสมัครเข้ารับการคัดเลือกดังกล่าว จึงขอข้อมูลข่าวสารต่อโรงพยาบาลศรีสะเกษ จำนวน ๖ รายการ แต่ได้รับข้อมูลข่าวสาร
เพียงบางส่วน

ในชั้นพิจารณา ผู้แทนโรงพยาบาลศรีสะเกษชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอสรุปว่า ข้อมูล
ข่าวสารที่โรงพยาบาลได้ปฏิเสธการเปิดเผยนั้นบางรายการเมื่อค้นหาก็ได้ให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์แล้วขณะนี้มีเพียงข้อมูลข่าวสารรายการ
ที่ ๒ เอกสารประกอบ การคัดเลือกบุคคลเพื่อเข้ารับการประเมินผลงานฯ เท่านั้นที่ยังมิได้เปิดเผย เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสาร
ของนาง ก. และนาง ค. มีหนังสือแจ้งว่าไม่ประสงค์ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อีกทั้งโรงพยาบาลก็ไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ใน
ความครอบครอง เพราะได้จัดส่งไปให้จังหวัดศรีสะเกษเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาคัดเลือกบุคคลเพื่อเข้ารับการประเมินผลงานฯ
ซึ่งเมื่อจังหวัดศรีสะเกษได้พิจารณาและเลือกนาง ก. ให้เป็นผู้เข้ารับการประเมินผลงานฯ ข้อมูลข่าวสารนั้นได้ถูกจัดส่งไปยัง
สำนักงานสาธารณสุขเขต ๑๔ (ปัจจุบันคือเขต ๑๓) เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการประเมินผลงานฯ ตามหลักเกณฑ์



และขั้นตอนการประเมินผลงานเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ (ตำแหน่งประเภททั่วไป) และตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ ตำแหน่งระดับ ๘ ลงมา (เพิ่มเติม) ทั้งนี้ตามหนังสือจังหวัดศรีสะเกษ ที่ ศก ๐๐๒๗/๑๓๘๔๑ ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๑ เมื่อผู้อุทธรณ์ยื่นคำขอข้อมูลข่าวสาร แต่โรงพยาบาลไม่มีข้อมูลข่าวสารอยู่ในความครอบครอง จึงประสานไปยังสำนักงานสาธารณสุข เขต ๑๓ เพื่อขอสำเนาข้อมูลข่าวสารดังกล่าว และได้รับการแจ้งกลับว่าขณะนี้ยังอยู่ระหว่างการค้นหายังไม่พบ

ส่วนผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการฯ แจ้งว่าได้รับข้อมูลข่าวสารจากโรงพยาบาลแล้วบางรายการ และมีบางรายการที่ได้รับไม่ครบถ้วน แต่ผู้อุทธรณ์ไม่ติดใจติดตามข้อมูลข่าวสารที่ยังไม่ได้รับแล้ว คงมีเพียงเฉพาะข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เอกสารประกอบการคัดเลือกบุคคลเพื่อเข้ารับการประเมินผลงานฯ เท่านั้นที่ผู้อุทธรณ์ยังประสงค์จะให้เปิดเผย และได้ชี้แจงเหตุในการขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพิ่มเติมว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องทุกข์ขอความเป็นธรรม กรณีการคัดเลือกบุคคลเพื่อเข้ารับการประเมินผลงานฯ ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้สมัครเข้ารับการคัดเลือกด้วย โดยเห็นว่าการคัดเลือกดังกล่าวมีพฤติการณ์อันมิชอบ มีการจัดทำเอกสารที่ใช้ในสมัครเข้ารับการคัดเลือกที่เป็นเท็จ และรับรองเอกสารเท็จ นอกจากนี้ผู้ได้รับการคัดเลือกยังมีวุฒิการศึกษาไม่ตรงตามหลักเกณฑ์การประเมินบุคคลและผลงานสาขาพยาบาลศาสตร์ ตามที่ ก.พ. กำหนด และไม่มีผลงานย้อนหลัง ๓ ปี ในงานที่จะแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นหลักฐานสำคัญในการฟ้องคดีต่อศาลปกครองนครราชสีมา ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ฟ้องคดีไว้ด้วยแล้ว

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นเอกสารแนบที่จังหวัดศรีสะเกษได้จัดส่งให้สำนักงานสาธารณสุขเขต ๑๓ เพื่อใช้ในการพิจารณาของคณะกรรมการประเมินผลงานฯ ตามหนังสือจังหวัดศรีสะเกษ ที่ ศก ๐๐๒๗/๑๓๘๔๑ ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๑ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นเอกสารราชการที่มีระยะเวลาในการเก็บรักษา จึงน่าจะยังอยู่ในความครอบครองของสำนักงานสาธารณสุขเขต ๑๓ จึงขอให้สำนักงานสาธารณสุขเขต ๑๓ จัดส่งข้อมูลข่าวสารเพื่อพิจารณา สำนักงานสาธารณสุขเขต ๑๓ โดยผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุข เขต ๑๓ ซึ่งแจ้งข้อเท็จจริงด้วยวาจาและตามหนังสือสำนักงานสาธารณสุขเขต ๑๓ ที่ สธ ๐๒๐๔.๓๑๓/๑๑ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๒ สรุปว่า ได้มอบหมายให้เลขานุการคณะกรรมการประเมินผลงานฯ ค้นหาเอกสารและจัดส่งให้คณะกรรมการฯ แล้ว เลขานุการคณะกรรมการประเมินผลงานฯ แจ้งว่า ได้ดำเนินการค้นหาเอกสารสิ่งที่ส่งมาด้วยตามหนังสือจังหวัดศรีสะเกษ ที่ ศก ๐๐๒๗/๑๓๘๔๑ ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๑ จนสุดวิสัยแล้ว ประกอบกับโรงพยาบาลสรรพสิทธิประสงค์ได้ดำเนินกิจกรรม ๕ ส. อย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๐ - ๒๕๕๒ จึงทำให้ไม่พบเอกสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอให้เปิดเผยคือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เอกสารประกอบการคัดเลือกบุคคลเพื่อเข้ารับการประเมินผลงานฯ ของนาง ก. อันเป็นเอกสารแนบที่จังหวัดศรีสะเกษได้จัดส่งให้สำนักงานสาธารณสุขเขต ๑๓ เพื่อใช้ในการพิจารณาของคณะกรรมการประเมินผลงานฯ ตามหนังสือจังหวัดศรีสะเกษ ที่ ศก ๐๐๒๗/๑๓๘๔๑ ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๑ ซึ่งตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ กำหนดว่า อายุการเก็บหนังสือ โดยปกติให้เก็บไว้ไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี แต่สำนักงานสาธารณสุขเขต ๑๓ ยืนยันว่าค้นหาเอกสารไม่พบ จึงเข้าลักษณะเป็นกรณีที่หน่วยงานแจ้งว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามคำขอ ซึ่งข้อพิจารณาว่าข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอมืออยู่หรือไม่ หรือถูกทำลาย หรือทำให้สูญหายไปโดยไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการนั้น ไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จะพิจารณาวินิจฉัยตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทั้งนี้ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าข้อที่หน่วยงานอ้างเป็นความจริง ผู้อุทธรณ์มีสิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อขอให้ตรวจสอบได้ ตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ
นายขจิต ภักดิ์ บุษพัฒน์
ร้อยโท วิรัช พันธุมผล
นายสมชาย หอมลออ
นายพีรพล ไตรทศวิทย์
นางแนนน้อย วิสวโยธิน

หัวหน้าคณะที่ ๑
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๒

คำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ ปี ๒๕๕๒ ๒๕๗



**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๐/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลเมืองกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษเกี่ยวกับโครงการจัดงาน
ประเพณีลอยกระทง ประจำปี ๒๕๕๑

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลเมืองกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นสมาชิกสภาเทศบาลเมืองกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษมีหนังสือลงวันที่ ๑๒
กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ถึงนายกเทศมนตรีเมืองกันทรลักษ์ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการและค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการจัดงาน
ประเพณีลอยกระทงประจำปี ๒๕๕๑

เทศบาลเมืองกันทรลักษ์มีหนังสือ ที่ สก ๕๒๕๐๗/๒๓๕ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๒ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
แก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่า เอกสารถูกอายัดตามอำนาจของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินจึงไม่สามารถ นำเอกสารมาเปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๒ อุทธรณ์คำสั่งการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นว่าเพียงพอต่อการพิจารณาโดยไม่จำเป็นต้องเชิญคู่กรณี
มาชี้แจง โดยสรุปได้ความว่า ในปี ๒๕๕๑ เทศบาลเมืองกันทรลักษ์ได้จัดงานประเพณีลอยกระทงประจำปี ผู้อุทธรณ์ในฐานะ
สมาชิกสภาเทศบาลเมืองกันทรลักษ์ เห็นว่า การดำเนินการจัดงานดังกล่าวอาจไม่โปร่งใส จึงได้ใช้สิทธิในการขอข้อมูลข่าวสาร
ตามรายการข้างต้นไปยังนายกเทศมนตรีเมืองกันทรลักษ์ เพื่อนำไปตรวจสอบ แต่ได้รับการปฏิเสธ โดยอ้างว่า เอกสารถูกอายัด
ตามอำนาจของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน ซึ่งเมื่อผู้อุทธรณ์ได้ขออุทธรณ์คำสั่งอายัด เทศบาลเมืองกันทรลักษ์ไม่อาจหาคำสั่งอายัด
ของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินมายืนยันได้

ในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เทศบาลเมืองกันทรลักษ์ มีหนังสือ ที่ สก ๕๒๕๐๗/
๙๒๙ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๒ แจ้งว่า เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินได้ขออายัดเอกสาร
โครงการจัดงานประเพณีลอยกระทง ประจำปี ๒๕๕๑ ทำให้ไม่ได้ถ่ายเอกสารเก็บไว้ และเมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๒ สำนักงาน
ตรวจเงินแผ่นดินได้แจ้งถอนอายัดแล้ว ทำให้เทศบาลเมืองกันทรลักษ์สามารถถ่ายสำเนาเอกสารโครงการดังกล่าวส่งให้คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการ และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการจัดงานประเพณีลอยกระทงประจำปี ๒๕๕๑ เป็นข้อมูล
ข่าวสารตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ อีกทั้ง
การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะก่อให้เกิดความโปร่งใส และตรวจสอบได้ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทั้งต่อสาธารณะ และเทศบาล
เมืองกันทรลักษ์ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากข้อมูลข่าวสารบางรายการเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ได้แก่ สำเนาทะเบียนบ้าน
และสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของบุคคลอื่นรวมอยู่ด้วย ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร จึงให้
เทศบาลเมืองกันทรลักษ์ปกปิดข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้เทศบาล
เมืองกันทรลักษ์เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์โดยให้ปกปิดข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล
ได้แก่ สำเนาทะเบียนบ้าน และสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของบุคคลอื่น



ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ
นายจัตภัย บุรุษพัฒน์
ร้อยโท วิรัช พันธุมะผล
นายสมชาย หอมลออ
นายพีรพล ไตรทศวิทย์
นางแนนน้อย วิศโยธิน

หัวหน้าคณะที่ ๑
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๒





คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๓๑/๒๕๕๒

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอเมืองอำนาจเจริญเกี่ยวกับรายชื่อผู้ร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอเมืองอำนาจเจริญ จังหวัดอำนาจเจริญ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นข้าราชการตำแหน่งนักวิชาการคลังชำนาญการ สำนักงานคลังจังหวัดมหาสารคาม ร้องเรียนโดยชาวบ้านดงสวาง หมู่ที่ ๗ ตำบลโนนโพธิ์ อำเภอเมืองอำนาจเจริญ จังหวัดอำนาจเจริญ ว่าได้ล้อมรั้วปิดกั้นทางสาธารณะในหมู่บ้าน เป็นเหตุให้ชาวบ้านได้รับความเดือดร้อนไม่สามารถสัญจรไปมาได้ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถึงนายอำเภอเมืองอำนาจเจริญ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายชื่อบุคคลที่ร้องเรียน

อำเภอเมืองอำนาจเจริญมีหนังสือ ที่ อจ ๐๑๑๗/๓๔๔๘ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๒ แจ้งเปิดเผยหนังสือร้องเรียนแก่ผู้อุทธรณ์ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยรายชื่อบุคคลผู้ร้องเรียน โดยให้เหตุผลว่าการเปิดเผยจะทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด และเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีขอกกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย หรือข้อมูลข่าวสารที่ผู้ให้มาไม่ประสงค์ให้ทางราชการเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานราชการ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอเมืองอำนาจเจริญ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ศูนย์อำนวยความสะดวกเป็นธรรมอำเภอเมืองอำนาจเจริญได้รับหนังสือลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๑ จากชาวบ้านดงสวาง หมู่ที่ ๗ ว่าได้รับความเดือดร้อนจากการที่ดินสาธารณะประโยชน์ในหมู่บ้านได้ถูกปิดกั้นไม่สามารถสัญจรไปมาได้ โดยถนนเส้นดังกล่าวชาวบ้านได้ใช้สัญจรไปมาเป็นเวลาประมาณ ๕๖ ปีแล้ว ต่อมาเมื่อปี ๒๕๓๖ ผู้อุทธรณ์ได้มาซื้อที่ดินแปลงดังกล่าว ซึ่งอยู่ติดกับถนนด้านทิศใต้ และได้ล้อมรั้วปิดกั้นถนนทำให้ไม่สามารถใช้สัญจรไปมาได้ตลอดจนได้นำรถแทรกเตอร์มาไถทำลายแนวถนนจนไม่เหลือสภาพของถนน ผู้ใหญ่บ้านและคณะกรรมการหมู่บ้านได้เจรจาไกล่เกลี่ยหลายครั้งแต่ไม่เป็นผล จึงขอให้อำเภอดำเนินการรังวัดตรวจสอบเขตที่ดินแปลงดังกล่าว และทำการไถสวนเพื่อเกิดความกระจ่างและเป็นธรรมกับทุกฝ่าย

นายอำเภอเมืองอำนาจเจริญได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ โดยได้เชิญผู้อุทธรณ์ไปให้ข้อเท็จจริง ได้ความว่าผู้อุทธรณ์ได้ซื้อที่ดินแปลงดังกล่าวมาจากนาง ก. ขณะที่ซื้อเป็นเอกสารหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (นส. ๓ ก) ปรากฏทางสาธารณะอยู่ทางทิศเหนือตามระวางแผนที่ เมื่อซื้อมาแล้วได้ดำเนินการล้อมรั้วในเขตที่ดินของตน โดยกั้นทางไว้ขนาดกว้าง ๔ เมตรตามแนวเดิม ซึ่งผู้อุทธรณ์มิได้ทำการไถทำลายถนนและล้อมรั้วปิดกั้นถนนตามข้อร้องเรียน และยืนยันว่าที่ดินแปลงดังกล่าวผู้อุทธรณ์ได้ครอบครองตามแนวเขตที่ได้ตกลงซื้อขายจากเจ้าของเดิม ต่อมาในวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ อำเภอเมืองอำนาจเจริญได้สั่งการให้กองการบริหารส่วนตำบลโนนโพธิ์ทำการรังวัดตรวจสอบเขตที่ดินแปลงพิพาทจากการรังวัดปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์ได้ล้อมรั้วตามแนวเขตของที่ดินดังที่ปรากฏในแผนที่โฉนดที่ดิน โดยไม่ได้รุกล้ำทางสาธารณะประโยชน์แต่อย่างใด

ผู้อุทธรณ์จึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๒ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายชื่อบุคคลที่ร้องเรียน ซึ่งอำเภอได้เปิดเผยให้เฉพาะหนังสือร้องเรียน ในส่วนรายชื่อผู้ร้องเรียนอำเภอได้ปฏิเสธการเปิดเผย พร้อมทั้งชี้แจงว่า ราษฎรที่ร้องเรียนผู้อุทธรณ์มีความเข้าใจโดยสุจริตว่าที่ดินดังกล่าวเป็นที่สาธารณะเพราะเดิมเป็นที่รกร้างว่างเปล่า เจ้าของเดิมไม่ทำประโยชน์ชาวบ้านจึงใช้เดินสัญจรไปมา โดยที่เจ้าของเดิมไม่ได้ทักท้วง จนทำให้เกิดความเข้าใจว่าเป็นที่สาธารณะ ซึ่งต่อมาเมื่อผู้อุทธรณ์ได้รับโอนจากเจ้าของเดิมและทำการล้อมรั้วปิดกั้น ทำให้ชาวบ้านเข้าใจผิดว่าผู้อุทธรณ์เป็นผู้บุกรุก





ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นพ้องด้วย โดยเห็นว่าจากหนังสือร้องเรียนดังกล่าวผู้ร้องเรียนมีเจตนาใส่ร้ายหรือให้ร้าย ผู้อุทธรณ์ให้ได้รับความเสียหาย เสื่อมเสียเกียรติยศ อับอายขายหน้า ถูกดูหมิ่น และถูกเกลียดชัง ดังนั้น ผู้อุทธรณ์จึงสมควรที่จะได้รับทราบชื่อผู้ร้องเรียนเพื่อนำไปฟ้องร้องดำเนินคดีต่อไป โดยคำร้องกับชื่อผู้ร้องเรียนถือเป็นส่วนควบซึ่งกันและกันจะแยกมิได้ เพราะถ้าไม่มีผู้ร้อง คำร้องก็เกิดขึ้นไม่ได้ การที่อำเภอแยกคำร้องกับชื่อออกจากกัน โดยการไม่ให้รายชื่อผู้ร้องเรียน เห็นว่าไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ และตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่มีวัตถุประสงค์คุ้มครองผู้ทำการโดยสุจริตและชอบด้วยกฎหมาย ไม่ได้คุ้มครองผู้กระทำการโดยไม่สุจริตและผิดกฎหมาย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อำเภอเมืองอำนาจเจริญได้มีหนังสือ ที่ อจ ๐๑๑๗/๔๔๔๔ ลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ซึ่งแจ้งเหตุผลการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์สรุปความได้ว่า ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามเหตุการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารจากภาคประชาชนต่าง ๆ เครือข่ายต่าง ๆ ซึ่งหากเปิดเผยรายชื่อผู้ร้องเรียนจะทำให้มีการฟ้องร้องคดีทั้งทางแพ่งและอาญา ต่อไปจะไม่มีใครให้ความร่วมมือ การปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานก็จะไม่ลุล่วงตามภารกิจที่ได้รับมอบหมาย อีกทั้งหน่วยงานได้ปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๑ ซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางการปฏิบัติไว้ให้ถือเป็นความลับของทางราชการ และให้ใช้ดุลพินิจสั่งการตามที่เห็นสมควรเพื่อคุ้มครองแก่ผู้ร้องเรียนและพยานด้วย และได้เทียบเคียงคำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ที่ สค ๒๔/๒๕๔๕ ประกอบกับอำเภอเมืองอำนาจเจริญพิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ ชาวบ้านได้ใช้เส้นทางซึ่งปัจจุบันเป็นที่ดินของผู้อุทธรณ์สัญจรไปมาเป็นระยะเวลา มากกว่า ๕๐ ปี โดยเจ้าของที่ดินเดิม (นาง ก.) ไม่เคยกล่าวแต่ประการใด จนทำให้ชาวบ้านเข้าใจว่าเป็นทางสาธารณะที่สามารถใช้สัญจรไปมาได้ ต่อมาเมื่อผู้อุทธรณ์มาซื้อที่ดินของนาง ก. และล้อมรั้วปิดกั้นทางสัญจร ก็เป็นธรรมดาของชาวบ้านโดยทั่วไปที่เคยใช้เส้นทางจะเข้าใจได้ว่าผู้อุทธรณ์ทำการรื้อล้างทางสาธารณะและทำการร้องเรียนซึ่งเป็นการใช้สิทธิโดยสุจริต ในภายหลังเมื่อมีการทำการรังวัดขอบเขตที่ดินและปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ไม่ได้รื้อล้างทางสาธารณะ ก็น่าจะเป็นประโยชน์ต่อผู้อุทธรณ์ที่จะทำให้ชาวบ้านได้เข้าใจข้อเท็จจริงที่ถูกต้อง มากกว่าจะก่อให้เกิดความเสียหาย อับอาย หรือเสื่อมเสียเกียรติตามที่ผู้อุทธรณ์กล่าวอ้าง และเมื่อพิจารณาถึงรายชื่อผู้ร้องเรียนแล้วเห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งเมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามเหตุการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารอำเภอเมืองอำนาจเจริญที่มีหน้าที่ในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน โดยต้องอาศัยความร่วมมือในการแจ้งข้อมูลข่าวสารจากภาคประชาชนเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานลุล่วงตามภารกิจที่ได้รับมอบหมาย ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์เอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน เห็นว่าการที่อำเภอเมืองอำนาจเจริญไม่เปิดเผยรายชื่อผู้ร้องเรียนโดยอ้างว่าการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ทั้งอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นั้นชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีความวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนงชาติ
พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย
นางธิดา ศรีไพพรรณ
นายพูลประโยชน์ ชัยเกียรติ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ ประजनปัจฉิก
นายชัยรัตน์ มาประณีต

หัวหน้าคณะที่ ๒
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๒



คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๒/๒๕๕๒

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง

.....
ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้จัดการฝ่ายขายบริษัท ก. จำกัด มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๒ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรูปแบบ แคตตาล็อก และคุณสมบัติเฉพาะที่ผู้เสนอราคาแต่ละรายได้ยื่นเสนอในการประกวดราคาซื้อเครื่องทำความเย็น ตามประกาศประกวดราคาของสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย เลขที่ ๗/๒๕๕๒ เพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสีย มีโอกาสตรวจสอบตนเองได้ และใช้เป็นหลักฐานในการตรวจรับเครื่องดังกล่าว

สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายมีหนังสือ ที่ อก ๐๖๐๓/๒๐๖๘ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่า เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผู้เสนอราคารายอื่น ซึ่งตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายต้องสอบถามผู้เสนอราคารายนั้น ๆ ว่าจะคัดค้านหรือไม่ เมื่อบริษัท ข. จำกัด ซึ่งเป็นผู้เสนอราคาได้คัดค้านการเปิดเผยเอกสารตามระยะเวลาที่กำหนด และสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายพิจารณาแล้วเห็นว่า การเปิดเผยรูปแบบแคตตาล็อก และคุณสมบัติของผู้เสนอราคารายอื่นอาจทำให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบในการเสนอราคาตามที่บริษัท ข. จำกัด คัดค้าน ดังนั้น จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย ได้จัดซื้อครุภัณฑ์จำนวน ๔ รายการ ตามประกาศประกวดราคาซื้อ เลขที่ ๗/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ซึ่งครุภัณฑ์ รายการที่ ๑ คือ เครื่องทำความเย็น (Cooling bath) จำนวน ๑๖ เครื่อง กำหนดรับและเปิดซองประกวดราคาในวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๒ ครุภัณฑ์รายการนี้มีผู้เสนอราคา ๒ ราย คือ ๑. บริษัท ข. จำกัด และ ๒. บริษัท ก. จำกัด

วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๒ หลังการเปิดซองประกวดราคา ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงประธานคณะกรรมการรับและเปิดซองประกวดราคา ผู้อำนวยการศูนย์บริหารการผลิต การจำหน่าย และการขนย้ายน้ำตาลทราย และเลขาธิการคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย แจ้งว่าสงสัยในคุณลักษณะเฉพาะในการเสนอราคาตามเอกสารประกวดราคาซื้อเครื่องทำความเย็น และเสนอแนะให้ผู้เสนอราคาแต่ละรายนำตัวอย่างสินค้าที่เสนอราคามาแสดงให้คณะกรรมการทดสอบคุณลักษณะเฉพาะตามเอกสารประกวดราคาซื้อ ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาพิจารณาแล้วเห็นว่าในเอกสารการประกวดราคาและรายละเอียดคุณลักษณะเฉพาะและเงื่อนไขในการจัดซื้อครุภัณฑ์ไม่ได้กำหนดให้ผู้เสนอราคาต้องส่งตัวอย่างเพื่อประกอบการพิจารณา คงกำหนดให้ส่งแคตตาล็อกที่มีรายละเอียดของครุภัณฑ์ที่เสนอราคาเท่านั้น และจากข้อสงสัยดังกล่าวของผู้อุทธรณ์ สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายได้ตรวจสอบแล้วพบว่า รายละเอียดคุณลักษณะเฉพาะของเครื่องทำความเย็น ในการประกวดราคาซื้อ เลขที่ ๗/๒๕๕๒ เป็นรายละเอียดคุณลักษณะเฉพาะ ซึ่งเป็นชุดเดียวกับการประกวดราคาซื้อ เลขที่ ๑/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๑ ซึ่งบริษัท ก. จำกัด เป็นผู้ชนะการประกวดราคา และสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย ได้ตกลงทำสัญญาซื้อจากบริษัทดังกล่าว ตามสัญญาเลขที่ ๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ดังนั้น การแจ้งว่ารายละเอียดคุณลักษณะเฉพาะบางข้อไม่ชัดเจนและเกิดการได้เปรียบเสียเปรียบจึงไม่ตรงกับข้อเท็จจริง





ต่อมาในวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๒ ผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิในการขอข้อมูลข่าวสารในรายการข้างต้น โดยให้เหตุผลว่า เพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียได้มีโอกาสตรวจสอบกันเอง และใช้เป็นหลักฐานในการตรวจรับ ซึ่งในขณะนั้นอยู่ระหว่างขั้นตอนการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้เสนอราคารายอื่น ประธานคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคา จึงแจ้งให้ผู้เสนอราคารายอื่นเสนอคำคัดค้านภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งบริษัท ข. จำกัด ผู้เสนอราคารายอื่นได้ยื่นคำคัดค้านไม่เห็นด้วยกับการให้เปิดเผยข้อมูลในส่วนของรูปแบบ แคตตาล็อก และคุณสมบัติเฉพาะเครื่องทำความเย็น (Cooling bath) ของผู้เสนอราคาแต่ละราย สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายพิจารณาแล้วเห็นว่า การเปิดเผยรูปแบบ แคตตาล็อก และคุณสมบัติเฉพาะของเครื่องของผู้เสนอราคารายอื่น อาจทำให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบในการเสนอราคาตามที่บริษัท ข. จำกัด คัดค้าน จึงมีหนังสือแจ้งบริษัท ก. จำกัด ว่าไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ร้องขอได้ อย่างไรก็ตาม สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายตระหนักดีว่า ต้องปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ที่กำหนดให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการพิจารณาจัดซื้อจัดจ้าง เป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ ตามมาตรา ๙ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้วว่า เมื่อสำนักงานได้สรุปผลการพิจารณาข้อแล้ว บริษัทสามารถขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ ณ ศูนย์ข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ได้รับแจ้งด้วยวาจาจากสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายว่าในขณะนี้ได้ทำสัญญาซื้อเครื่องทำความเย็นกับบริษัท ข. จำกัด ผู้ชนะการประกวดราคาแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า การจัดซื้อเครื่องทำความเย็นของสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ดังนั้น จึงมีประเด็นต้องพิจารณาว่า รูปแบบ แคตตาล็อก และคุณสมบัติเฉพาะของผู้เสนอราคาแต่ละรายได้ยื่นเสนอในการประกวดราคาตามประกาศประกวดราคาซื้อ เลขที่ ๗/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ อาจเปิดเผยได้หรือไม่ ซึ่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เห็นว่ารูปแบบ แคตตาล็อกและคุณสมบัติเฉพาะที่หน่วยงานได้จัดส่งมาประกอบการพิจารณาเป็นรูปภาพของเครื่องทำความเย็นซึ่งได้แสดงให้เห็นถึงวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ทั้งภายนอกและภายใน อันเกิดจากการประดิษฐ์คิดค้นเพื่อให้มีคุณสมบัติที่แตกต่างจากผู้ยื่นประกวดราคารายอื่น ซึ่งถือได้ว่าเป็นข้อมูลทางเทคนิคของผู้เสนอราคาแต่ละราย การเปิดเผยจึงอาจกระทบต่อการแข่งขันทางการค้าในอนาคตได้ อีกทั้งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลที่มีผู้ให้มาไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรให้ปกปิดรูปแบบ แคตตาล็อก และคุณสมบัติเฉพาะที่เป็นภาพถ่ายด้านในของเครื่องทำความเย็นพร้อมคำอธิบายภาพ สำหรับข้อมูลข่าวสารในส่วนอื่นให้เปิดเผย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ ยกเว้น รูปแบบ แคตตาล็อก และคุณสมบัติเฉพาะที่เป็นภาพถ่ายด้านในของเครื่องทำความเย็นพร้อมคำอธิบายภาพ ให้ปกปิด

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนงชาติ
พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย
นางธิดา ศรีไพพรรณ
นายชัยรัตน์ มาประณีต
นายพูลประโยชน์ ชัยเกียรติ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ ประजनปัจฉิก

หัวหน้าคณะที่ ๒
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๒



คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๓/๒๕๕๒

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจนครบาลหัวหมากเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนคดีอาญา

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สถานีตำรวจนครบาลหัวหมาก

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถึงผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลหัวหมาก ขอสำเนาสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๕๑๗/๒๕๕๔ และคดีอาญาที่ ๑๔๑๘/๒๕๕๔

สถานีตำรวจนครบาลหัวหมากมีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๑๖ (บก.น.๔) ๓/๕๗๔๔ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ ว่า สำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๕๑๗/๒๕๕๔ และคดีอาญาที่ ๑๔๑๘/๒๕๕๔ เป็นข้อมูลข่าวสารของทางราชการที่มีลักษณะ เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของทางราชการที่ไม่สามารถเปิดเผยได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผย ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนสถานีตำรวจนครบาลหัวหมาก และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลหัวหมากกรณีมีผู้นำรถยนต์เข้ามาจอดในที่ดินของผู้อุทธรณ์ และผู้อุทธรณ์ได้มอบอำนาจให้ ว่าที่ ร้อยตรี ก. ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลหัวหมากกรณีมีผู้นำเศษวัสดุก่อสร้าง มาทิ้งไว้ในที่ดินของผู้อุทธรณ์ ซึ่งพนักงานสอบสวนได้รับคำร้องทุกข์เป็นคดีอาญาที่ ๕๑๗/๒๕๕๔ และคดีอาญาที่ ๑๔๑๘/๒๕๕๔ ตามลำดับ ต่อมาพนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนเสร็จแล้วและเห็นว่าไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิดและเป็นคดี ซึ่งมีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกินสามปี พนักงานสอบสวนจึงงดการสอบสวนและได้ส่งสำนวนการสอบสวนคดีอาญาดังกล่าวไปยัง พนักงานอัยการตามลำดับ ซึ่งพนักงานอัยการได้พิจารณาแล้วให้งดการสอบสวนและได้สั่งในคดีว่าหากต่อมาผู้กระทำความผิด ให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนต่อไปและได้ส่งสำนวนคดีอาญาดังกล่าวคืนสถานีตำรวจนครบาลหัวหมากตามลำดับ ผู้อุทธรณ์ จึงร้องขอสำเนาสำนวนการสอบสวนในคดีอาญาดังกล่าว เพื่อต้องการทราบรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินการในคดีทั้งสองว่า ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ แต่สถานีตำรวจนครบาลหัวหมากปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ สถานีตำรวจนครบาลหัวหมากมีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๑๖ (บก.น.๔) ๓/๗๒๐๔ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๒ ชี้แจงเพิ่มเติมว่าจากการตรวจสอบสำนวนการสอบสวนโดยละเอียด พบว่าสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๕๑๗/๒๕๕๔ ได้ขาดอายุความในการดำเนินคดีแล้วส่วนคดีอาญาที่ ๑๔๑๘/๒๕๕๔ นั้น ขณะนี้ยังไม่พบผู้กระทำความผิด ดังนั้น จึงไม่ขัดข้องหากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะขอถ่ายสำเนาสำนวนการสอบสวนคดีทั้งสอง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๕๑๗/๒๕๕๔ ที่ขาดอายุความแล้ว และคดีอาญา ที่ ๑๔๑๘/๒๕๕๔ ซึ่งยังไม่พบผู้กระทำความผิดเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการของเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งต้องโปร่งใสและตรวจสอบได้ เมื่อไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยจะเป็นอันตรายต่อชีวิตและความปลอดภัยของพยาน ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้



ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สถานนี้ตำรวจนครบาล
หัวหมากเปิดเผยสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๕๑๗/๒๕๔๘ และคดีอาญาที่ ๑๔๑๘/๒๕๔๙ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้อง
ให้แก่ผู้อุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย
นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์
นายสุพจน์ ไพบุลย์
นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์
นายอิกหาญ โตมรศักดิ์

หัวหน้าคณะที่ ๓
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบ สำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ กรรมการ ลาป่วยจึงไม่ได้เข้าร่วมพิจารณาและลงนามในคำวินิจฉัยเรื่องนี้

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๒



คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๓๔/๒๕๕๒

เรื่อง อุตธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพัทลุง เขต ๑ เกี่ยวกับการใช้อำนาจและการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงาน

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพัทลุง เขต ๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นราษฎรจังหวัดพัทลุงมีหนังสือวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพัทลุง เขต ๑ ขอดำเนินการตามพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. ๒๕๔๕ กรณีนักเรียนขาดเรียนเกินกำหนดเวลา

๑. บัญชีรายการนักเรียนขาดเรียน

๒. เอกสารประกอบการดำเนินการตามพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. ๒๕๔๕ กรณีนักเรียนขาดเรียนเกินกำหนดเวลา

๓. เอกสารจำหน่ายนักเรียนพ้นสภาพนักเรียน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพัทลุง เขต ๑ มีหนังสือ ที่ สค ๐๔๐๙๔/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๓ โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุตธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการใช้อำนาจและการปฏิบัติหน้าที่ราชการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพัทลุง เขต ๑ จำนวน ๓ รายการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพัทลุง เขต ๑ ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ คือ ประกาศกระทรวง ศึกษาธิการ เรื่อง การส่งเด็กเข้าเรียนในสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๖ และแนวทางการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. ๒๕๔๕ แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๓ ที่ได้ปฏิเสธการเปิดเผยนั้น ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เป็นเอกสารที่โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพัทลุง เขต ๑ แจ้งเรื่องการขาดเรียนของนักเรียนจำนวน ๒ คน เพื่อให้คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาพัทลุง เขต ๑ พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ซึ่งจากการสอบถามข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากเจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพัทลุง เขต ๑ ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นบิดาของเด็กนักเรียนทั้ง ๒ คนดังกล่าว และปัจจุบันหน่วยงานได้ดำเนินการให้เด็กนักเรียนทั้ง ๒ คน เข้าศึกษาในโรงเรียนเดิมต่อไปแล้ว และรายการที่ ๓ เป็นบัญชีรายชื่อเด็กนักเรียนที่อนุญาตให้จำหน่ายออกจากทะเบียนนักเรียน ซึ่งประกอบด้วยชื่อ ชื่อสกุลของนักเรียน ชั้นปีที่ศึกษา โรงเรียนที่จำหน่ายและโรงเรียนที่รับย้าย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพัทลุง เขต ๑ ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว จึงมีข้อที่ต้องพิจารณาเฉพาะข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๓ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการเรื่องการขาดเรียนของนักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพัทลุง เขต ๑ จำนวน ๒ คน ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาอันเป็นเรื่องเฉพาะตัวของนักเรียนซึ่งหากเปิดเผยแก่บุคคลโดยทั่วไปจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร แต่เนื่องจากผู้อุทธรณ์เป็นบิดาของเด็กนักเรียนทั้ง ๒ คนดังกล่าว กรณีจึงมีเหตุอันสมควรที่จะได้รับทราบข้อมูลข่าวสาร



ตามที่มีคำขอพิเคราะห์แล้วเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ แก่ผู้อุทธรณ์ในกรณีนี้ไม่เป็นการรุกราล้ำสิทธิส่วนบุคคล โดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการย้ายสถานศึกษาของนักเรียน ซึ่งปรากฏเพียงชื่อ ชื่อสกุล ชั้นปีที่ศึกษาของนักเรียน ชื่อของโรงเรียน ที่สังกัดและโรงเรียนที่รับย้ายเท่านั้น ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ อาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพัทลุง เขต ๑ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ

นายจัตถกัย บุรุษพัฒน์

นางเน่งน้อย วิศวโยธิน

ร้อยโท วิรัช พันธุมะผล

นายสมชาย หอมลออ

นายพีรพล ไตรทศวิทย์

หัวหน้าคณะที่ ๑

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒



คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๓๕/๒๕๕๒

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินจังหวัดนครนายกเกี่ยวกับเอกสารแสดงกรรมสิทธิ์ที่ดิน
ของลูกหนี้ตามคำพิพากษา

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานที่ดินจังหวัดนครนายก

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เจ้าหนี้ตามคำพิพากษาของนาง ก. ได้มอบอำนาจให้บริษัท ธุรกิจกฎหมายเอกวิชัย จำกัด มีอำนาจสืบทรัพย์บังคับคดีตามคำพิพากษา บริษัท ธุรกิจกฎหมายเอกวิชัย จำกัด โดยนาย ข. ผู้รับมอบอำนาจช่วง มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๒ ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดนครนายก ขอตรวจสอบกรรมสิทธิ์ที่ดินของบุคคล จำนวน ๕ รายชื่อ เพื่อส่งกรมบังคับคดี

สำนักงานที่ดินจังหวัดนครนายกมีบันทึกต่อท้ายคำขอของผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการตรวจสอบคำขอรายนาย ค. และนาง ง. โดยให้เหตุผลว่า บุคคลทั้งสองไม่ได้เป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษา

ผู้อุทธรณ์โดยบริษัท ธุรกิจกฎหมายเอกวิชัย จำกัด จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยอ้างว่านาย ค. (ผู้ตาย) และนาง ง. เป็นบิดาและมารดาของนาง ก. ซึ่งเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า นาง ก. เป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษาของบริษัท ฮอนด้า ลิสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด ในการสืบทรัพย์เพื่อบังคับคดี บริษัท ฮอนด้า ลิสซิ่งฯ มอบอำนาจให้บริษัท ธุรกิจกฎหมายเอกวิชัย จำกัด มีอำนาจดำเนินการ ซึ่งบริษัท ธุรกิจกฎหมายฯ ได้ดำเนินการสืบทรัพย์ของลูกหนี้ โดยยื่นคำขอต่อสำนักงานที่ดินจังหวัดนครนายกขอตรวจสอบกรรมสิทธิ์ที่ดินในพื้นที่จังหวัดนครนายกที่มีชื่อของนาง ก. กับนาย ค. และนาง ง. สำนักงานที่ดินจังหวัดนครนายกตรวจสอบกรรมสิทธิ์ที่ดินในส่วนชื่อนางอัญชลีแล้วแจ้งผลให้ทราบแล้ว แต่ปฏิเสธการตรวจสอบในส่วนชื่อนาย ค. และนาง ง. โดยให้เหตุผลว่าบุคคลทั้งสองไม่ได้เป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษา อย่างไรก็ตาม ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สำนักงานที่ดินจังหวัดนครนายกมีหนังสือ ที่ นย ๐๐๑๙.๒ /๒๖๙๒๓ ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๒ แจ้งว่า ได้ตรวจสอบข้อมูลรายนาย ค. และนาง ง. แล้ว ไม่พบชื่อแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ขอตรวจสอบกรรมสิทธิ์ที่ดินชื่อนาย ค. และนาง ง. เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่มีอยู่ในความครอบครองของสำนักงานที่ดินจังหวัดนครนายก จึงไม่มีประเด็นที่ต้องพิจารณา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ
นายชัชฎาภย์ บุรุษพัฒน์
ร้อยโท วิรัช พันธุมะผล
นายสมชาย หอมลออ
นายพีรพล ไตรทศาวีทย์
นางเน่งน้อย วิศวโยธิน

หัวหน้าคณะที่ ๑
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒

๓๐๘

คำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ ปี ๒๕๕๒





**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๖/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชั้นนาทเกี่ยวกับกระเบื้องมุงหลังคา

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชั้นนาท

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เมื่อครั้งปฏิบัติหน้าที่ครู ณ โรงเรียนสรรพวิทยา อุกรณ์เรียนกล่าวหาว่า สร้างความแตกแยก กลั่นแกล้งผู้อื่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชั้นนาท จึงมีคำสั่ง ที่ ๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงในการร้องเรียนดังกล่าว จากรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงมีข้อความที่ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าเป็นการกล่าวพาดพิงตน ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาชั้นนาท ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการ เพื่อนำไปใช้ปกป้องสิทธิของตน ดังนี้

๑. หลังจากที่ผู้อุทธรณ์ถูกร้องเรียน พยานบางคนที่อ้างว่าเครียดต้องการลาออกไปจากโรงเรียนดังกล่าวข้างต้น ได้ลาออกไปจากโรงเรียนหรือไม่ และมีข้าราชการในโรงเรียนสรรพวิทยาลาออกเพราะมีความเครียด หรือไม่ ถ้ามีการลาออกด้วย เหตุผลดังกล่าว ผู้อุทธรณ์ขอสำเนาใบลาออกที่แสดงผลการลาออกที่แท้จริงด้วย

๒. การทุจริตกระเบื้องที่กล่าวถึงในรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง หมายถึง กระเบื้องไยหินที่ใช้มุงหลังคาในการปรับปรุง ซ่อมแซมหลังคาหอประชุมโรงเรียนสรรพวิทยาที่ผู้อุทธรณ์แจ้งด้วยวาจาว่าเคยบอกให้ผู้อำนวยการ โรงเรียนสรรพวิทยา ดูกระเบื้องมุงหลังคาหอประชุมที่ไม่มี มอก. ใช้หรือไม่ และผู้บังคับบัญชาเคยตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกระเบื้อง ไยหินที่ใช้มุงหลังคาลงหรือไม่ ถ้าเคยมีการตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ผู้อุทธรณ์ขอสำเนารายงานการสืบสวน ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกระเบื้องมุงหลังคาลงด้วย

๓. การกระทำทุจริตต่างๆ ภายในโรงเรียนที่อ้างว่าผู้อุทธรณ์ก็ยังไม่พยานหลักฐานที่แน่ชัดแต่อย่างใด หมายถึง เรื่องการจัดซื้อคอมพิวเตอร์ของโรงเรียนที่ถูกร้องเรียน และเรื่องการใช้กระเบื้องมุงหลังคาหอประชุมโรงเรียนที่ไม่มี มอก. ใช้หรือไม่ ผู้อุทธรณ์ขอสำเนาเอกสารการจัดซื้อคอมพิวเตอร์ของโรงเรียนสรรพวิทยาที่ถูกร้องเรียนทั้งหมด พร้อมรายงานการสืบสวน ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการจัดซื้อคอมพิวเตอร์ที่ถูกร้องเรียน และขอสำเนาเอกสารการจัดซื้อจัดจ้างในการปรับปรุงซ่อมแซม โรงเรียนสรรพวิทยาซึ่งมีการเปลี่ยนกระเบื้องไยหินมุงหลังคาหอประชุมทั้งหมด ในสมัยที่นาย ก. เป็นผู้อำนวยการโรงเรียน สรรพวิทยา เมื่อประมาณปี ๒๕๕๒ - ๒๕๕๓ ด้วย

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชั้นนาทมีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๔๐๓๗/๙๖ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ปฏิเสธ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารที่ไม่อาจเข้าใจได้ ขอบจำนวนมากและบ่อยครั้ง โดยไม่มีเหตุ อันสมควร และไม่เป็นเรื่องที่น่าเป็นเพื่อปกป้องสิทธิเสรีภาพสำหรับตนเองตามมาตรา๑๑แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๒ เพื่ออุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาชั้นนาท และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เมื่อครั้งปฏิบัติหน้าที่อยู่โรงเรียนสรรพวิทยา ถูกร้องเรียนกล่าวหาว่าสร้างความแตกแยก กลั่นแกล้งผู้อื่น ผู้อุทธรณ์ถูกตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง โดยคณะกรรมการ สืบสวนข้อเท็จจริงมีความเห็นว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัย ตามมาตรา ๙๓ และมาตรา ๙๔ แห่งพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ตามที่ร้องเรียนจริง ควรลงโทษภาคทัณฑ์และให้ย้ายไปปฏิบัติหน้าที่ ณ โรงเรียนศรีสโมสรวทยา ส่วนภริยา





ของผู้พุทธณ์ให้ย้ายไปปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนเดียวกัน โดยให้เหตุผลว่าเพื่อแก้ปัญหาการบริหารงานบุคคล ผู้พุทธณ์เห็นว่าตนเองและภริยาไม่ได้รับความเป็นธรรมจากคำสั่งดังกล่าว จึงได้ยื่นฟ้องสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชั้นนาต่อศาลปกครอง

ต่อมาผู้พุทธณ์ได้รับทราบรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงจากศาลปกครอง โดยในรายงานดังกล่าวมีข้อความบางตอน พาดพิงถึงผู้พุทธณ์ เช่น “ผู้พุทธณ์มุ่งแต่สร้างความแตกแยก ขัดแย้ง ก่อวุ่นวาย จับผิดผู้อื่น หรือพยายามหาทางกลั่นแกล้งภายในโรงเรียนตลอดเวลาซึ่งครูใหญ่หวาดระแวง พยานบางคนเครียดต้องการลาออกไปจากโรงเรียน” นอกจากนั้นยังมีข้อความที่ระบุว่า “มีพยานบางคนเคยได้ยินได้ฟังจากปากคำของผู้พุทธณ์เองว่า ได้นำเรื่องที่ผู้อำนวยการเรียกพบไปพูดจากุยไ้อวดให้ผู้อื่นฟังโดยพูดทำนองว่าได้ว่ากล่าวผู้อำนวยการโรงเรียนไปหลายเรื่อง เช่น การทุจริตกระเบื้อง” และข้อความที่ระบุว่า “การปฏิเสธของผู้พุทธณ์ก็ปฏิเสธเพียงว่ามีได้มีพฤติกรรมตามหนังสือร้องเรียน...ได้พยายามอ้างสาเหตุอื่นมากลั่นแกล้ง เบี่ยงเบนประเด็นการร้องเรียนกล่าวหาตามข้อร้องเรียนนี้ เช่น อ้างการกระทำทุจริตต่างๆ ภายในโรงเรียน ซึ่งตนก็ยังไม่พยานหลักฐานที่แน่ชัดแต่อย่างใด” จากข้อความดังกล่าว ผู้พุทธณ์จึงต้องการทราบว่าเป็นความจริงหรือไม่ที่มีผู้ลาออก เพราะเกิดจากความเครียด ผู้พุทธณ์จึงได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการ เพื่อนำไปใช้ปกป้องสิทธิของตนเองในทางศาล อันได้แก่

๑. ใบลาออกของข้าราชการในโรงเรียนสรรพวิทยวิทยา ในช่วงปี ๒๕๕๖ - ๒๕๕๗

๒. รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงในเรื่องกระเบื้องมุงหลังคา และเอกสารการจัดซื้อกระเบื้องมุงหลังคา ในช่วงปี ๒๕๕๒ - ๒๕๕๓

๓. รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงในเรื่องคอมพิวเตอร์ และเอกสารการจัดซื้อคอมพิวเตอร์ ในช่วงปี ๒๕๕๕

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชั้นนาที่แจ้งว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เนื่องจากในปี ๒๕๕๖ และปี ๒๕๕๗ โรงเรียนสรรพวิทยวิทยา มีข้าราชการครูลาออกจำนวน ๔ ราย (ตามมาตราการพัฒนาและบริหารกำลังคนเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง) ได้แก่ นาย ข. นาง ค. นาย ง. และนาย จ. ซึ่งใบลาออกเมื่อไปตรวจสอบพบว่าถูกแมลงและสัตว์กัดทำลายเสียหายเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย ไม่สามารถใช้อ่านหรือจับใจความได้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชั้นนาได้แจ้งความที่สถานีตำรวจภูธรเมืองชั้นนา เมื่อวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ ไว้เป็นหลักฐานแล้ว

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ไม่มีการสืบสวนหรือสอบสวนข้อเท็จจริงในเรื่องกระเบื้องมุงหลังคาในการปรับปรุงซ่อมแซมหลังคาหอประชุมโรงเรียนสรรพวิทยวิทยา และไม่พบหนังสือร้องเรียนกล่าวหาในประเด็นนี้ ส่วนเอกสารการจัดซื้อจัดจ้างกระเบื้องมุงหลังคาดังกล่าว ไม่ได้อยู่ในความครอบครองของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชั้นนา โดยอยู่ที่โรงเรียนสรรพวิทยวิทยา ซึ่งผู้พุทธณ์ได้เคยร้องขอไปแล้ว และโรงเรียนได้ชี้แจงว่าเสียหายเนื่องจากน้ำท่วม

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ในเรื่องการจัดซื้อคอมพิวเตอร์ของโรงเรียนสรรพวิทยวิทยา โดยในเรื่องนี้เคยมีผู้ร้องเรียนตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ ซึ่งในขณะนั้นโรงเรียนสรรพวิทยวิทยาอยู่ในการควบคุม กำกับดูแลของสำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดชั้นนา และเมื่อปี ๒๕๕๖ มีการปรับปรุงโครงสร้างกระทรวง ทบวง กรม กำหนดให้ควมรวม ๓ หน่วยงานเข้าด้วยกัน คือ สำนักงานสามัญศึกษา สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชั้นนา และสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด ทำให้ต้องย้ายสถานที่ปฏิบัติงาน และเอกสารต่างๆ มีเป็นจำนวนมาก สถานที่จำกัดแออัด จึงได้นำเอกสารไปเก็บรวบรวมไว้ที่อีกสถานที่หนึ่ง เมื่อไปตรวจสอบพบว่าถูกแมลงและสัตว์กัดทำลายเสียหาย ไม่สามารถใช้อ่านหรือจับใจความได้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชั้นนาได้แจ้งความที่สถานีตำรวจภูธรเมืองชั้นนา เมื่อวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ ไว้เป็นหลักฐานแล้ว ประกอบกับเรื่องดังกล่าวทราบจากถ้อยคำของผู้เกี่ยวข้องว่า สำนักงานสามัญศึกษาสั่งยุติเรื่อง แต่ให้ว่ากล่าวตักเตือนผู้ถูกกล่าวหาในฐานะผู้บริหารโรงเรียนว่าไม่ทำความเข้าใจแจ้งเพื่อมิให้เกิดเรื่องร้องเรียนกล่าวหาอันเกิดจากความเข้าใจผิดขึ้น โดยหนังสือว่ากล่าวตักเตือนผู้บริหารโรงเรียนสรรพวิทยวิทยาที่เป็นคู่ฉบับในสำนวนการสืบสวนสอบสวนถูกสัตว์กัดทำลายเสียหายทั้งหมด สำหรับเอกสารการจัดซื้อคอมพิวเตอร์ไม่ได้อยู่ในความครอบครองของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชั้นนา โดยอยู่ที่โรงเรียนสรรพวิทยวิทยา ตามเหตุผลที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชั้นนาอ้างว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถูกแมลงและสัตว์กัดทำลายเสียหายเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อยไม่สามารถใช้อ่านหรือจับใจความได้ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ไม่มีการสืบสวนข้อเท็จจริงในเรื่องกระเบื้องมุงหลังคา และเอกสารการจัดซื้อจัดจ้างกระเบื้องมุงหลังคาไม่ได้อยู่ในความครอบครองของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชั้นนา ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงในเรื่องคอมพิวเตอร์ถูกแมลงและสัตว์กัดทำลายเสียหายเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อยไม่สามารถใช้อ่านหรือจับใจความได้และเอกสารการจัดซื้อคอมพิวเตอร์ไม่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชั้นนา นั้นเป็นกรณีที่หน่วยงานปฏิเสธว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามที่คำขอ ซึ่งมีใช้การปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๗ หรือมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น จึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามมาตรา ๓๕



แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าข้อกล่าวอ้างของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชยันนาทเป็นความจริงสามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวได้ต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ

นายจัตกัย บุรุษพัฒน์

นางเน่งน้อย วิศวโยธิน

นายสมชาย หอมลออ

นายพีรพล ไตรทศวิทย์

ร้อยโท วิรัช พันธุมะผล

หัวหน้าคณะที่ ๑

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒



คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
 สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
 ที่ ๑๓๗/๒๕๕๒

เรื่อง อุตธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติเกี่ยวกับบันทึกการปฏิบัติงานของ
คณะกรรมการสอบสวนทางวินัย

ผู้ตอบ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือสำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ที่ ทท ๐๑๐๐.๓๙/พิเศษ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้บังคับการกอววินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ขอคัดและรับรองสำเนาบันทึกการปฏิบัติงานของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๓๖๑/ ๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๐ ที่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงผิดุทธรณ์

กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๑๑.๒/๙๔๔ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้ถูกระทนชี้แจงว่า การสอบสวนทางวินัยยังไม่ถึงที่สุดหากเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพและไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเป็นกรณีที่ยังไม่ได้ทำคำสั่งทางปกครองเรื่องนี้ คู่กรณีจึงยังไม่มีสิทธิขอตรวจดูเอกสารอันเป็นต้นร่างคำวินิจฉัยตามมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ จึงไม่อนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ผู้ถือหุ้นมีหนังสือสถานีตำรวจภูธรเขาสวน ที่ พท ๐๐๒๙(ปป)/๔๗๗๑ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการ
 ขอมลข่าวสารของราชการอรรถณัคาสั่งมิให้เปิดเผยขอมลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือของผู้อุทธรณ์ ที่ พท ๐๐๒๕(ปป)/๔๕๐๘ ลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ หนังสือกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ส่วนมาก ที่ ดช ๐๐๐๖.๒/๒๓๒ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๒ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีคำสั่ง ที่ ๓๖๑/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๐ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้อุทธรณ์ ต่อมาคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยได้ทำรายงานการสอบสวนเสนอสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อพิจารณาสั่งการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติเห็นว่า มีข้อเท็จจริงบางประเด็นที่ยังมีการดำเนินคดีอาญากันอยู่ จึงยังไม่อาจรับฟังให้เป็นที่ยุติได้จึงสั่งการให้คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยติดตามผลคดีถึงที่สุดที่เกี่ยวข้องเสนอสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อประกอบการพิจารณาอีกชั้นหนึ่ง แต่เนื่องจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณาสั่งการในเรื่องการสอบสวนดังกล่าวไปแล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด โดยผลของกฎหมายดังกล่าวผู้อุทธรณ์จึงได้กลับคืนสู่ฐานะเดิมและให้ถือว่าไม่เป็นผู้ที่อยู่ระหว่างถูกสอบสวนจนกว่าการพิจารณาสั่งการในเรื่องนั้นจะแล้วเสร็จและมีคำสั่ง ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือถึงผู้บังคับการกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ขอคัดและรับรองสำเนาบันทึกการปฏิบัติงานของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๓๖๑/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๐ ที่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้อุทธรณ์ แต่กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ปฏิเสธการให้ข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือบันทึกการปฏิบัติงานของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยตามคำสั่งสำนักงาน
ตำรวจแห่งชาติ ที่ ๓๖๑/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๐ ที่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้ถูกรณ
ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยต่อผู้ถูกรณ และเมื่อการดำเนินการทางวินัยต่อผู้ถูกรณยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึง



การปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงาน ของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูล
ข่าวสารที่ผู้ถือหุ้นร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ยังไม่อาจเปิดเผยให้ผู้ถือหุ้นทราบได้ในขณะนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย
นายฮึกหาญ โตมรศักดิ์
นายสุพจน์ ไพบูลย์
นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์
นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์

หัวหน้าคณะที่ ๓
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ กรรมการ ลาป่วยจึงไม่ได้เข้าร่วมพิจารณา และลงนามในคำวินิจฉัยเรื่องนี้

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๒



คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๘/๒๕๕๒

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคม จังหวัดพะเยาเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดพะเยา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงสำนักงานประกันสังคมจังหวัดพะเยา ขอทราบสถานที่ทำงานและรายการเงินเดือนของลูกหนี้ตามคำพิพากษา จำนวน ๒ ราย คือ นาย ก. และนาย ข.

สำนักงานประกันสังคมจังหวัดพะเยามีหนังสือ ที่ พย ๐๐๒๕/๑๐๒๓๐ ลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้ เนื่องจากมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ บัญญัติไว้ว่า “ผู้ใดเปิดเผยข้อเท็จจริงใดเกี่ยวกับกิจการของนายจ้างอันเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัยของนายจ้างพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย ซึ่งตนได้มา หรือล่วงรู้เนื่องจากการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินสามพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ...” และเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยหรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคมจังหวัดพะเยาดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นโจทก์ฟ้องจำเลยต่อศาลจังหวัดพะเยา จำนวน ๒ คดี คือ คดีที่ ๑ ผู้อุทธรณ์เป็นโจทก์ฟ้องนาย ข. จำเลยที่ ๑ และนาง ค. จำเลยที่ ๒ ในความผิดฐานกู้ยืมและค้ำประกัน ต่อศาลจังหวัดพะเยาเป็นคดีหมายเลขดำที่ ๑๗๙/๒๕๔๔ ต่อมาโจทก์และจำเลยทั้งสองได้ทำสัญญาประนีประนอมยอมความลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๙ และศาลจังหวัดพะเยามีคำพิพากษายอมตามคดีหมายเลขแดงที่ ๒๔๘/๒๕๔๙ ว่าจำเลยทั้งสองยอมรับว่าเป็นลูกหนี้โจทก์ จำนวน ๑๐๗,๑๗๓.๗๕ บาท พร้อมทั้งดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี ตั้งแต่วันถัดจากวันฟ้อง (วันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๔๘) ไปจนกว่าจะชำระเสร็จ จำเลยทั้งสองตกลงแบ่งชำระหนี้แก่โจทก์เป็นรายเดือนเดือนละไม่ต่ำกว่า ๓,๐๐๐ บาท เริ่มชำระภายในวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๙ ติดต่อกันไปจนครบ หากจำเลยทั้งสองผิดนัดไม่ชำระงวดหนึ่งงวดใดถือว่าผิดนัด ยอมให้โจทก์บังคับคดีในจำนวนที่ค้าง แต่จำเลยทั้งสองไม่ปฏิบัติตามคำพิพากษา คดีที่ ๒ ผู้อุทธรณ์เป็นโจทก์ฟ้องนาย ก. จำเลยที่ ๑ นาย ง. จำเลยที่ ๒ และนาง จ. จำเลยที่ ๓ ในความผิดฐานละเมิดต่อศาลจังหวัดพะเยา ต่อมาศาลจังหวัดพะเยามีคำพิพากษาตามคดีหมายเลขแดงที่ ๑๓๙๕/๒๕๔๘ ให้จำเลยทั้งสามร่วมกันชำระเงิน จำนวน ๑๓๒,๓๐๗ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันฟ้อง (ฟ้องวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๔๗) เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ หากไม่ชำระหรือชำระไม่ครบให้ยึดทรัพย์สินอื่นของจำเลยทั้งสามออกขายทอดตลาดนำเงินมาชำระหนี้แก่โจทก์ทั้งสองจนครบ แต่จำเลยทั้งสองไม่ปฏิบัติตามคำพิพากษา ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงสำนักงานประกันสังคมจังหวัดพะเยาขอทราบสถานที่ทำงานและรายการเงินเดือนของลูกหนี้ตามคำพิพากษา จำนวน ๒ ราย คือ นาย ก. และนาย ข. แต่สำนักงานประกันสังคมจังหวัดพะเยาปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งสำนักงานประกันสังคมจังหวัดพะเยาที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ สำนักงานประกันสังคมจังหวัดพะเยามีหนังสือ ที่ พย ๐๐๒๕/๑๑๑๕๙ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงเพิ่มเติมว่า พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ มาตรา ๑๐๐ ให้การคุ้มครองมิให้เปิดเผยข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกิจการของนายจ้างที่ได้แจ้งไว้ต่อสำนักงานประกันสังคม ซึ่งข้อมูลสถานที่ทำงานและรายการเงินเดือนของผู้ประกันตนเป็นข้อเท็จจริงที่นายจ้างแจ้งไว้ต่อสำนักงานประกันสังคม จึงพึงสงวนไว้ ประกอบกับข้อมูลของลูกจ้างหากเปิดเผย





ต่อบุคคลภายนอกซึ่งจะนำไปใช้ในการบังคับคดีจะกระทบต่อสภาพการทำงานของลูกค้าและความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง ประกอบกับเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลมิได้ หรือมีกฎหมายอื่นกำหนดไว้ให้เปิดเผย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ สถานที่ทำงานและรายการเงินเดือนของนาย ก. และนาย ข. เป็นข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานประกันสังคมได้มาตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ เพื่อประโยชน์ของนายจ้างและลูกจ้างตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายดังกล่าว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวนายจ้างและลูกจ้างไม่ประสงค์จะให้เปิดเผยต่อบุคคลภายนอก และหากผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปเพื่อประโยชน์ในการบังคับชำระหนี้ก็จะกระทบต่อสภาพการทำงานของลูกค้าและความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง ซึ่งอาจทำให้นายจ้างและลูกจ้างขาดความเชื่อถือต่อระบบประกันสังคมได้ ในขณะเดียวกันก็จะทำให้สำนักงานประกันสังคมกลายเป็นสำนักงานติดตามชำระหนี้ของเจ้าหนี้ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการทำงานของสำนักงานประกันสังคมตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ นอกจากนี้ข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานประกันสังคมมีอยู่ก็มีใช้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับตัวทรัพย์สินเป็นวัตถุแห่งการชำระหนี้โดยตรง การบังคับชำระหนี้ของผู้อุทธรณ์เป็นความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหนี้กับลูกหนี้ซึ่งเจ้าหนี้ยังมีหนทางอื่นในการดำเนินการเพื่อบังคับชำระหนี้หรือวางระบบการประกันการชำระหนี้เพื่อให้การบังคับชำระหนี้มีประสิทธิภาพ และในกรณีนี้ไม่ปรากฏว่ามีเหตุผลความจำเป็นเพียงพอถึงขนาดที่จะให้ผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารของบุคคลอื่นที่อยู่ในระบบฐานข้อมูลของสำนักงานประกันสังคม ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีอาจเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย
นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์
นายอีกหาญ โดมรงค์ดี
นายสุพจน์ ไพบูลย์
นายวรเจตน์ ภาศิริตัน

หัวหน้าคณะที่ ๓
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ กรรมการ ลาป่วยจึงไม่ได้เข้าร่วมพิจารณาและลงนามในคำวินิจฉัยเรื่องนี้

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๒



คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๙/๒๕๕๒

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนบ่อทองวังจันทร์วิทยา จังหวัดชลบุรีเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล และการประเมินผลการปฏิบัติงาน

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : โรงเรียนบ่อทองวังจันทร์วิทยา จังหวัดชลบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งครูวิทยฐานะชำนาญการมีหนังสือลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนบ่อทองวังจันทร์วิทยา อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี ขอข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับผลการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน ในปีงบประมาณ ๒๕๕๑ - ๒๕๕๒ จำนวน ๔ รายการ คือ

๑. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน
๒. คะแนนประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานจากทุกฝ่าย
๓. บัญชีหมายเลข ๒ บัญชีผู้ได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้น ๑ ชั้น
๔. บัญชีหมายเลข ๓ บัญชีผู้ได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้น ๐.๕ ชั้น

โรงเรียนบ่อทองวังจันทร์วิทยามีบันทึกที่ พิเศษ/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า ได้มอบสำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ ให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โดยให้เหตุผลว่าเป็นความเห็นของคณะกรรมการที่ประเมินผลการปฏิบัติงานของหัวหน้ากลุ่มสาระที่แสดงความประสงค์มิให้เปิดเผยข้อมูลนี้แก่ผู้ใด

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยแจ้งว่าข้อมูลข่าวสารที่ได้รับแล้ว คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ ที่โรงเรียนบ่อทองวังจันทร์วิทยาจัดส่งให้ นั้นไม่ใช่เอกสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เอกสารที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนโรงเรียนบ่อทองวังจันทร์วิทยาและผู้อุทธรณ์ด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน ในปีงบประมาณ ๒๕๕๑ - ๒๕๕๒ ของโรงเรียนบ่อทองวังจันทร์วิทยา จำนวน ๔ รายการ โรงเรียนเปิดเผยข้อมูลข่าวสารด้วยการให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์ จำนวน ๓ รายการ คือรายการที่ ๑ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน รายการที่ ๓ บัญชีหมายเลข ๒ บัญชีผู้ได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้น ๑ ชั้น และรายการที่ ๔ บัญชีหมายเลข ๓ บัญชีผู้ได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้น ๐.๕ ชั้น แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ คะแนนประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานจากทุกฝ่าย โดยให้เหตุผลว่า เป็นความเห็นของหัวหน้ากลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ซึ่งได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ประเมินผลการปฏิบัติงานของคณะครูในกลุ่มสาระสังคมฯ ที่ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติงานอยู่ และเป็นความเห็นของคณะกรรมการประเมินฯ ซึ่งทั้งหัวหน้ากลุ่มสาระสังคมฯ และคณะกรรมการประเมินฯ ได้แสดงความประสงค์ไว้ว่ามีให้เปิดเผยต่อผู้อื่น อันเข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์โต้แย้งเป็นหนังสือและด้วยวาจาว่าข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ ที่โรงเรียนได้ให้สำเนานั้นไม่ตรงกับข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอ ซึ่งผู้แทนโรงเรียนบ่อทองวังจันทร์วิทยาชี้แจงว่า เดิมเข้าใจว่าข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ นั้น ปรากฏอยู่ในคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีซึ่งโรงเรียนได้ให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์ไปแล้ว แต่เมื่อผู้อุทธรณ์มีข้อโต้แย้ง โรงเรียนเห็นว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวในความครอบครอง จึงได้มีหนังสือขอสำเนาข้อมูลข่าวสารจาก



สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต ๒ ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต ๒ ได้จัดส่งให้โรงเรียนตามหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๓๕/ ๓๓๑๔ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๒ และโรงเรียนก็ได้จัดส่งให้คณะกรรมการฯ เพื่อประกอบการพิจารณาด้วยแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ผู้ถูกร้องได้รับสำเนาแล้วและมีโต้แย้งเรื่องความถูกต้องของเอกสาร จึงไม่มี ข้อที่ต้องพิจารณา ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ ซึ่งผู้ถูกร้องมีข้อโต้แย้งว่าไม่ตรงกับคำขอนั้น ข้อมูลข่าวสารที่โรงเรียน จัดส่งให้คณะกรรมการฯ พิจารณา เป็นเอกสารที่มีข้อความระบุว่า “บัญชีหมายเลข ๒ บัญชีผู้ได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน ๑.๐ ชั้น” และ “บัญชีหมายเลข ๓ บัญชีผู้ได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน ๐.๕ ชั้น” ซึ่งเป็นข้อความที่ตรงกับคำขอของผู้ถูกร้อง ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นเอกสารในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการครูในส่วนโรงเรียนบ่อทองวังชันทวีวิทยา ซึ่งสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต ๒ ได้พิจารณาดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ผู้ถูกร้องเป็นข้าราชการครูของโรงเรียนบ่อทองวังชันทวีวิทยา ถือได้ว่าเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ จึงเปิดเผยให้ผู้ถูกร้องทราบได้

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของข้าราชการนั้นเป็นการ ปฏิบัติราชการประการหนึ่งของผู้ที่ทำหน้าที่หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ประเมิน ดังนั้น เอกสารที่ผู้ประเมินได้ทำการประเมิน จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ แม้ผู้ประเมินจะได้แสดงเจตนาไว้ว่าไม่ประสงค์จะให้นำไปเปิดเผยแก่ผู้ใด ก็ไม่เข้าลักษณะเป็นข้อมูล ข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้ถูกร้องเป็นผู้รับการประเมินและขอทราบคะแนนการประเมินเฉพาะในส่วนของตนเอง เมื่อการพิจารณาเลื่อนขั้นเงิน เดือนประจำปีได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยคะแนนการประเมินอันเป็นส่วนประกอบสำคัญในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน จะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ราชการของผู้ประเมิน ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้ถูกร้องทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้โรงเรียนบ่อทอง วังชันทวีวิทยาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้ถูกร้อง

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ
นายขจิต ภักดิ์ บวรพัฒน์
นางเน่งน้อย วิศโยธิน
นายสมชาย หอมลออ
นายพีรพล ไตรทศวิทย์
ร้อยโท วิรัช พันธุมะผล

หัวหน้าคณะที่ ๑
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๒



**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๐/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๑ เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๑
สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งครู โรงเรียนบ้านซับชมภูภูกลางโทษทางวินัยปลดออกจากราชการ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๑ ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๔ รายการ เพื่อนำไปประกอบการอุทธรณ์ ได้แก่

๑. แบบ สว. ๕ แบบ สว. ๖
๒. ส่วนงานการสอบสวนทั้งหมดและบันทึกถ้อยคำพยานทั้งหมด
๓. หลักฐานจดหมายที่ เด็กหญิง ก. นำส่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๑ และนิติกร
๔. หนังสือร้องเรียนของผู้กล่าวหา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๑ มีบันทึกท้ายคำขอลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๒ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เฉพาะแบบ สว. ๖ แก่ผู้อุทธรณ์ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนแบบ สว. ๕ พร้อมทั้งข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ โดยให้เหตุผลว่าข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล หากเปิดเผยอาจเป็นอันตรายหรือผลเสียต่อเด็กได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ เพื่ออุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่าเพียงพอต่อการพิจารณาโดยไม่จำเป็นต้องเชิญคู่กรณีมาชี้แจง โดยสรุปได้ความว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๑ ได้รับหนังสือจากโรงเรียนบ้านซับชมภู รายงานพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของผู้อุทธรณ์ที่ส่งไปทางผู้อำนวยการโรงเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ของโรงเรียนบ้านซับชมภู โดยผู้บังคับบัญชาได้เคยกล่าวตักเตือนแล้วแต่ยังมีพฤติกรรมเหมือนเดิม ซึ่งโรงเรียนพิจารณาเห็นว่าเป็นการล่อแหลมต่อเด็กในการถูกล่วงละเมิดทางเพศ และการกระทำความผิดกล่าวเข้าข่ายเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง สมควรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง แต่เนื่องจากโรงเรียนไม่มีบุคลากรที่มีคุณสมบัติเป็นคณะกรรมการสอบสวนฯ ได้ จึงขอให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๑ ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนฯ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๑ ได้มีคำสั่ง ที่ ๑๖/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง และมีคำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน จากการสอบสวนรับฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ย้ายมารับราชการครูที่โรงเรียนบ้านซับชมภู เมื่อปี ๒๕๔๙ และได้รู้จักสนิทสนมกับเด็กหญิง ก. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ ๒ ซึ่งครอบครัวมีปัญหา บิดาเสียชีวิต มารดามีสามีใหม่ อาศัยอยู่กับปู่ ย่า ผู้อุทธรณ์จึงให้การดูแลอย่างใกล้ชิด ให้คำแนะนำปรึกษาสร้างความไว้วางใจให้กับเด็กเป็นอย่างดี ต่อมาในวินาทีที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๐ ผู้อุทธรณ์ได้พาเด็กหญิง ก. และเพื่อนหญิงอีก ๒ คน ไปเที่ยวที่อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยไม่ได้แจ้งให้ผู้ปกครองทราบ เมื่อไปถึงอำเภอวิเชียรบุรี ผู้อุทธรณ์ได้แยกเด็กหญิง ก. ไปธุระตามลำพังกับผู้อุทธรณ์แล้วให้เพื่อนนักเรียนหญิงอีก ๒ คนรออยู่ในงาน โดยผู้อุทธรณ์ได้จ่ายเงินให้คนละ ๑๐๐ บาท เวลาผ่านไป ๓ - ๔ ชั่วโมง ผู้อุทธรณ์จึงพาเด็กหญิง ก. กลับไปที่บริเวณงาน โดยเพื่อนของเด็กหญิง ก. สังเกตเห็นว่าเด็กหญิง ก. มีอาการอ่อนเพลีย ผู้อุทธรณ์ได้พาเด็กทั้งหมดไปรับประทานอาหารแล้วเดินทางกลับบ้านพักในเวลาประมาณ ๕ โมงเย็น





เมื่อเด็กหญิง ก. กลับถึงบ้าน ญาติเกิดความสงสัยจึงได้สอบถาม เด็กหญิง ก. ยอมรับว่าตนเองได้เสียกับผู้อุทธรณ์ ญาติของเด็กหญิง ก. จึงได้เรียกผู้อุทธรณ์มาสอบถาม ผู้อุทธรณ์ไม่ยอมรับและไม่ปฏิเสธ แต่ผู้อุทธรณ์ยินยอมจ่ายค่าเสียหายให้แก่ญาติของเด็กหญิง ก. ในจำนวนเงิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท โดยทำสัญญากู้ยืมเงินไว้เป็นลายลักษณ์อักษร และมีภริยาผู้อุทธรณ์เป็นผู้ค้ำประกัน ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ต่อรองค่าเสียหายเหลือจำนวนเงิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท และมีการจัดพิธีหมั้นตามประเพณีระหว่างเด็กหญิง ก. กับผู้อุทธรณ์ โดยมีภาพถ่ายเป็นหลักฐาน ในชั้นการสอบสวน ผู้อุทธรณ์ชี้แจงต่อคณะกรรมการสอบสวนฯ ว่ามิได้ล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กหญิง ก. แต่ที่ตกลงจ่ายเงินให้แก่ญาติของเด็กหญิง ก. เพราะเกรงว่าตนจะไม่ปลอดภัยและเป็นการรักษาชื่อเสียงของเด็กหญิง ก. ในขณะเดียวกันเด็กหญิง ก. ได้ชี้แจงต่อคณะกรรมการสอบสวนฯ ด้วยวาจา และเป็นหนังสือว่าไม่เคยมีความสัมพันธ์ในทางชู้สาวกับผู้อุทธรณ์ แต่ที่บอกญาติไปเช่นนั้นเพราะปิดความรำคาญ คณะกรรมการสอบสวนฯ พิจารณาเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีความสัมพันธ์ในทางชู้สาวกับเด็กหญิง ก. จนถึงขั้นได้เสีย เป็นเหตุให้ครอบครัวได้รับความเดือดร้อนจริง พฤติการณ์เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๙๔ วรรค ๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗ ฐานกระทำความล่วงละเมิดทางเพศต่อผู้ร้องเรียนหรือนักศึกษาสมควรลงโทษปลดออกจากราชการ โดยคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๑ (อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๑) ได้เห็นชอบตามความเห็นดังกล่าว ผู้อุทธรณ์เห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมจากคำสั่งดังกล่าว เพราะบุคคลผู้ได้รับความเสียหาย คือ เด็กหญิง ก. ได้ยืนยันว่าไม่ได้มีความสัมพันธ์ในทางชู้สาวกับผู้อุทธรณ์ แต่คณะกรรมการสอบสวนฯ ไม่รับฟังคำสั่งดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารตามรายการข้างต้น เพื่อนำไปปกป้องสิทธิของตนต่อไป

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๑ ได้มีหนังสือลับ ที่ ศธ ๐๔๐๓๘/๑๑๓ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ชี้แจงว่า ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๑ มีเพียงรายงานการสอบสวน (สว. ๖) และจดหมายของ เด็กหญิง ก. เท่านั้น ส่วนหนังสือร้องเรียนของผู้กล่าวหาไม่มี แต่รายงานของโรงเรียนบ้านซับชมภู ซึ่งรายงานฉบับดังกล่าวได้รวบรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนและสำนวนการสอบสวนทั้งหมด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๑ ได้จัดส่งให้สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (สำนักงาน ก.ค.ศ.) ตามหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๑ ลับ ที่ ศธ ๐๔๐๓๘/๔๖ ลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๖ และในเวลาต่อมาสำนักงาน ก.ค.ศ. ได้จัดส่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๑ ได้ดำเนินการสอบสวนการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์เสร็จสิ้นแล้ว โดยลงโทษปลดผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ ผู้อุทธรณ์จึงเป็นผู้ได้รับผลกระทบจากคำสั่งดังกล่าว และมีเหตุอันควรที่จะได้ทราบข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนการดำเนินการทางวินัยเพื่อนำไปปกป้องสิทธิของตน และเนื่องจากสำนวนการสอบสวนการดำเนินการทางวินัยทั้งหมดอยู่ในความครอบครองของสำนักงาน ก.ค.ศ. จึงเห็นสมควรให้สำนักงาน ก.ค.ศ. เปิดเผยสำนวนการสอบสวนการดำเนินการทางวินัยทั้งหมดแก่ผู้อุทธรณ์ โดยในส่วนของบันทึกถ้อยคำของพยาน การเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงให้ปกปิดชื่อหรือข้อความที่อาจทำให้ทราบถึงบุคคลที่มาให้ถ้อยคำเป็นพยาน

สำหรับจดหมายที่เด็กหญิง ก. นำส่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๑ นั้น เนื่องจากข้อความในจดหมายฉบับดังกล่าวเป็นคำสั่งแจ้งของ เด็กหญิง ก. ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อุทธรณ์ การเปิดเผยจึงไม่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรือความปลอดภัยต่อเด็กหญิง ก. ได้ตามที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๑ กล่าวอ้าง ในส่วนหนังสือร้องเรียนของผู้กล่าวหา กรณีนี้ปรากฏว่าไม่มีผู้ร้องเรียนกล่าวหา แต่เป็นการรายงานข้อเท็จจริงของโรงเรียนบ้านซับชมภูต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๑ ได้ทราบ เพื่อเป็นการป้องกันเด็กนักเรียนถูกล่วงละเมิดทางเพศ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๑ สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้เช่นกัน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๑ เปิดเผยจดหมายที่เด็กหญิง ก. นำส่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๑ และนิติกร และหนังสือของโรงเรียนบ้านซับชมภูทุกฉบับ สำหรับสำนักงาน ก.ค.ศ. ให้เปิดเผยสำนวนการสอบสวนการดำเนินการทางวินัยทั้งหมดโดยให้ปกปิดชื่อหรือข้อความที่อาจทำให้ทราบถึงบุคคลที่มาให้ถ้อยคำเป็นพยานพร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์



ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ
นายจัตกัย บุรุษพัฒน์
นางแนนน้อย วิศวโยธิน
นายสมชาย หอมลออ
นายพีรพล ไตรทศวิทย์
ร้อยโท วิรัช พันธุมะผล

หัวหน้าคณะที่ ๑
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๒

—



**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๑/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดหนองคายเกี่ยวกับการพิจารณาสั่งการตามอำนาจหน้าที่

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดหนองคาย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ยื่นคำขอลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๑ ถึงนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดหนองคาย ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการ คือ

๑. สำเนาสำนวนสิ้นสุดคดียาสมุนไพรของร้านวิเชียรฟาร์มาซี อำเภอโพนพิสัย
๒. สำเนาหนังสือสั่งปิดปรับปรุง GMP ห้องเย็นจุมพล อำเภอโพนพิสัย
๓. สำเนาหนังสือสั่งปรับความเค็มน้ำปลาตราปลาทุทอง ๓ ฉบับ

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดหนองคายมีหนังสือ ที่ นค ๐๐๒๗.๐๐๑/๒๑๔ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๕ (๔) และเป็นการขอย่อยครั้งโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ดูแลกิจการห้องเย็นจุมพลและธุรกิจ โรงงานน้ำปลาตราปลาทุทองซึ่งเป็นของบิดาตั้งอยู่ที่อำเภอโพนพิสัย จังหวัดหนองคาย ผู้อุทธรณ์ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมตามหนังสือลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ว่าในปี ๒๕๔๗ เจ้าหน้าที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดหนองคาย ได้มีคำสั่งให้หยุดการผลิตน้ำปลาและปรับปรุงโรงงานให้ได้มาตรฐาน GMP ซึ่งผู้อุทธรณ์ก็ได้ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงตามคำสั่ง โดยในระหว่างการปรับปรุง ได้มีเจ้าหน้าที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดหนองคายเข้ามาตรวจตราโรงงาน และมีคำสั่งด้วยวาจาให้ผู้อุทธรณ์ปรับปรุงโรงงานและคุณภาพของน้ำปลาหลายครั้ง ต่อมากิจการน้ำดื่มเป็นที่สนใจของผู้อุทธรณ์ เนื่องจากมีการดำเนินการที่ง่ายกว่าการผลิตน้ำปลา ผู้อุทธรณ์จึงกู้เงินจากสถาบันการเงินเพื่อดำเนินกิจการน้ำดื่มตราชีซ่า เงินลงทุนประมาณ ๑๐ ล้านบาท โดยผู้อุทธรณ์ขอคำแนะนำและบางครั้งรับคำแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมายเพื่อประกอบธุรกิจน้ำดื่มจากเจ้าหน้าที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดหนองคายด้วย เพราะที่ตั้งของโรงงานอยู่ในบริเวณเดียวกับโรงงานผลิตน้ำปลา และการประกอบกิจการเข้าข่ายการผลิตอาหารเช่นเดียวกัน

ตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ ซึ่งได้รับคำสั่งให้หยุดการผลิต ผู้อุทธรณ์ได้ปรับปรุงผลิตภัณฑ์น้ำปลาเพื่อให้ได้เกณฑ์มาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ แต่ผลการตรวจวิเคราะห์ไม่เคยผ่านเกณฑ์มาตรฐาน จนกระทั่งใบอนุญาตให้ผลิตอาหารฉบับเดิมได้สิ้นอายุลง จนถึงปัจจุบันก็ยังไม่ได้รับใบอนุญาตให้ผลิตอาหาร ทำให้กิจการขาดรายได้ เพราะปิดโรงงานเป็นเวลาหลายปี ในส่วนกิจการผลิตน้ำดื่ม ผู้อุทธรณ์ได้ปรับปรุงโรงงานและยื่นขอรับใบอนุญาตตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ รวมทั้งได้ติดตามผลการพิจารณาอย่างต่อเนื่องแต่ก็ยังไม่ได้รับใบอนุญาต เมื่อผู้อุทธรณ์ผลิตน้ำดื่มออกจำหน่ายไปก่อนตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ ผู้อุทธรณ์กลับถูกฟ้องในข้อหาผลิตอาหารและตั้งโรงงานโดยไม่ได้รับอนุญาต ทำให้ผลิตน้ำดื่มไม่ได้ ขาดรายได้ และสถาบันการเงินเร่งรัดการชำระหนี้ เป็นเหตุให้ได้รับความเดือดร้อนมาก ผู้อุทธรณ์เห็นว่าเจ้าหน้าที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด





หนองคายมีการประวิงเวลาเรื่องการออกใบอนุญาตให้ผลิตน้ำปลาและน้ำดื่ม จึงร้องเรียนการกระทำของเจ้าหน้าที่ดังกล่าว ต่อสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา และสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข และขอข้อมูลข่าวสารเพื่อประกอบการดำเนินการต่อไป

ในชั้นพิจารณา สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดหนองคายมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นค ๐๐๒๗.๐๐๑/๕/๒๕๗๙ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการฯ แจ้งว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอรายการที่ ๑ ส่วนวนสิ้นสุดคดียาสมุนไพรของร้านวิเชียรพารมาชีนั้น สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดหนองคายมิได้ดำเนินการในเรื่องนี้ เท่าที่ทราบเป็นกรณีที่ผู้ประกอบการผลิตยาสมุนไพรด้วยกัน แจ้งความพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีกรณีละเมิดเครื่องหมายการค้า ซึ่งไม่อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงาน ส่วนข้อมูลข่าวสาร รายการที่ ๒ หนังสือสั่งปิดปรับปรุง GMP ห้องเย็นจุ้มพล หน่วยงานไม่เคยมีหนังสือสั่งให้ปรับปรุง จึงไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าว และสำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ หนังสือสั่งปรับความเค็มน้ำปลาตราปลาทอง ๓ ฉบับ หน่วยงานไม่เคยมีหนังสือสั่งให้ปรับปรุง ความเค็มแก่ผู้ותרณ์ ทั้งนี้ ผู้ותרณ์อาจหมายถึงหนังสือที่หน่วยงานเรียกให้ผู้ותרณ์ชำระค่าปรับรวม ๓ ฉบับ ซึ่งโดยนัยจะมีความหมายถึงจะต้องมีการปรับปรุงคุณภาพอยู่ในตัว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำชี้แจงดังกล่าวแล้วเห็นว่า ในส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ แม้หน่วยงานจะปฏิเสธว่าไม่เคยมีหนังสือสั่งให้ปรับปรุง แต่ผู้ותרณ์มี หนังสือให้ข้อเท็จจริงว่ามีเจ้าหน้าที่จากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดหนองคายเข้าไปตรวจตราโรงงานและสั่งให้ปรับปรุงกิจการหลายครั้ง คณะกรรมการฯ จึงมีหนังสือสอบถามสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดหนองคายว่าได้เคยมีการสั่งการด้วยวาจาหรือไม่ และให้จัดส่งข้อมูล ข่าวสารเพิ่มเติม ซึ่งต่อมาสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดหนองคายมีหนังสือ ที่ นค ๐๐๒๗.๐๐๑/๕/๓๑๗๓ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๒ ชี้แจงว่า ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่าเอกสารที่ใกล้เคียงกับข้อมูลข่าวสารที่ผู้ותרณ์มีคำขอมากที่สุด น่าจะเป็นบันทึกการตรวจสอบ สถานที่ผลิตอาหารด้านสุขลักษณะทั่วไป แบบ ตส. ๑ (๔๕) ของห้องเย็นจุ้มพล ซึ่งจะระบุสิ่งที่จะต้องตรวจสอบและผลการตรวจสอบ โดยเจ้าหน้าที่จะอธิบาย ทำความเข้าใจ แจ้งสิ่งที่ต้องปรับปรุงให้ทราบ และให้ผู้ותרณ์ลงลายมือชื่อในบันทึกการตรวจเพื่อเป็นหลักฐาน และอาจเป็นไปได้ว่าผู้ותרณ์จะเข้าใจว่าบันทึกการตรวจฯ ดังกล่าวคือข้อมูลข่าวสารที่ขอให้เปิดเผย พร้อมกันนี้ได้จัดส่งข้อมูลข่าวสาร เพื่อพิจารณาเพิ่มเติม ประกอบด้วยคำสั่งสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ที่ ๘๔๐/๒๕๔๕ เรื่อง การตรวจประเมินสถานที่ ผลิตอาหารตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๑๙๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ และ (ฉบับที่ ๒๓๙) พ.ศ. ๒๕๔๔ และสำเนาบันทึก การตรวจสถานที่ผลิตอาหารด้านสุขลักษณะทั่วไป แบบ ตส.๑ (๔๕) จำนวน ๒ ฉบับ คือ ฉบับลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๙ และฉบับวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๙ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ซึ่งหน่วยงานแจ้งว่าไม่เคยมีหนังสือสั่งให้ปรับปรุงความเค็ม และหน่วยงานเข้าใจว่าผู้ותרณ์อาจหมายถึงหนังสือที่หน่วยงานเรียกให้ผู้ותרณ์ชำระค่าปรับรวม ๓ ฉบับ ซึ่งโดยนัยจะมีความหมายที่จะต้องมีการปรับปรุงคุณภาพอยู่ในตัวนั้น คณะกรรมการฯ ได้สอบถามผู้ותרณ์และได้รับคำชี้แจงด้วยวาจาว่า ต้องการหนังสือเปรียบเทียบปรับดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ותרณ์ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดหนองคาย แจ้งว่ามีได้เป็นผู้ดำเนินการเรื่องดังกล่าวและไม่มีข้อมูลข่าวสารอยู่ในความครอบครอง จึงเข้าลักษณะเป็นกรณีที่หน่วยงานของรัฐ แจ้งว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามคำขอ ซึ่งข้อพิจารณาว่าข้อมูลข่าวสารตามคำขอมีอยู่หรือไม่ นั้น ไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จะพิจารณาวินิจฉัยตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หากผู้ותרณ์ ไม่เชื่อว่าข้อที่หน่วยงานอ้างเป็นความจริง ผู้ותרณ์มีสิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อขอให้ตรวจสอบได้ ตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ผู้ותרณ์ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสั่งให้ปรับปรุง GMP ห้องเย็นจุ้มพล เมื่อปรากฏ ว่าการสั่งให้ปรับปรุงนั้นสืบเนื่องจากการที่เจ้าหน้าที่ของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดหนองคายได้ทำการตรวจสถานที่ผลิตอาหาร อันเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามคำสั่งสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ที่ ๘๔๐/๒๕๔๕ เรื่อง การตรวจประเมินสถานที่ ผลิตอาหารตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งในการตรวจประเมินดังกล่าว พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ทำการตรวจต้องอธิบาย ทำความเข้าใจ แจ้งสิ่งที่ต้องปรับปรุงให้ผู้ประกอบการทราบ ทั้งต้องบันทึกการตรวจและผลการตรวจตามแบบ ตส. ๑ (๔๕) โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ และผู้ประกอบการได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานด้วย ถือได้ว่าเป็นบันทึกการตรวจตามแบบ ตส. ๑ (๔๕) ดังกล่าวคือข้อมูลข่าวสาร ที่ผู้ותרณ์มีคำขอ บันทึกดังกล่าวเป็นการตรวจสถานที่ประกอบการที่ผู้ותרณ์เป็นผู้ดูแล ผู้ותרณ์จึงเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง และเป็นผู้มีประโยชน์ได้เสียในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้ותרณ์ไม่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายแก่บุคคลหนึ่ง บุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นข้อมูล ข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้ותרณ์ทราบได้

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ผู้ותרณ์ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสั่งปรับความเค็มน้ำปลาตราปลาทอง เมื่อสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดหนองคายชี้แจงว่า หนังสือที่หน่วยงานเรียกให้ผู้ותרณ์ชำระค่าปรับรวม ๓ ฉบับ โดยนัยจะมี





ความหมายถึงผู้ประกอบการต้องมีการปรับปรุงคุณภาพของน้ำปลาอยู่ในตัว หนังสือเปรียบเทียบปรับดังกล่าวจึงมีข้อมูลข่าวสาร
ที่ผู้อุทธรณ์ประสงค์ให้เปิดเผยรวมอยู่ด้วย ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงและเป็นผู้มีประโยชน์ได้เสียในข้อมูลข่าวสารที่มี
คำขอดังกล่าว จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงาน
สาธารณสุขจังหวัดหนองคายเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร บันทึกการตรวจตามแบบ ตส. ๑ (๔๕) ของห้องเย็นจุมพล และหนังสือเรียกให้
ชำระค่าปรับรวม ๓ ฉบับ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ

นายจตุภัฏ บวรพัฒน์

นางแนนน้อย วิศโยธิน

ร้อยโท วิรัช พันธุมะผล

นายพีรพล ไตรทศวิทย์

นายสมชาย หอมลออ

หัวหน้าคณะที่ ๑

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๒



**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย**

ที่ สค ๑๔๒/๒๕๕๒

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลบางเมือง จังหวัดสมุทรปราการ เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลบางเมือง จังหวัดสมุทรปราการ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนนาย ก. หัวหน้าฝ่ายพัฒนารายได้ (นักบริหารงานคลัง ๖) ต่อเทศบาลตำบลบางเมือง และกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นว่าประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ ในเรื่องชู้สาว จ้องโกงทรัพย์สิน ผิดสัญญาไม่ชำระหนี้ และได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลบางเมือง เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารเรื่อง ลับ ที่ สป ๕๒๖๐๖/๑๔ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๒

เทศบาลตำบลบางเมืองมีหนังสือ ที่ สป ๕๒๖๐๖/๒๓๒๒ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่า หนังสือเทศบาลตำบลบางเมือง ลับ ที่ สป ๕๒๖๐๖/๑๔ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๒ เป็นการรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับพฤติกรรมของนาย ก. หัวหน้าฝ่ายพัฒนารายได้ หนังสือดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารลับ ตามนิยามข้อ ๕ ของระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ เนื่องจากข้อมูลข่าวสารดังกล่าว หากเปิดเผยทั้งหมดหรือเพียงบางส่วนจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประโยชน์แห่งรัฐ โดยอาจทำให้มีการฟ้องร้องทางอาญาและทางแพ่งเกิดขึ้นระหว่างผู้ยื่นคำร้องกับนาย ก. อีกทั้งยังเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของเทศบาลตำบลบางเมืองที่เปิดเผยไม่ได้ตามข้อ ๒.๑ ของการจ้ดระบบข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลบางเมืองตามระเบียบเทศบาลตำบลบางเมืองว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสาร ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ เพื่ออุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นว่าเพียงพอต่อการพิจารณาโดยไม่จำเป็นต้องเชิญคู่กรณีมาชี้แจง โดยสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์อ้างว่าในปี ๒๕๔๓ ตนเคยเป็นภริยาของนาย ก. แต่ได้จดทะเบียนสมรสกันระหว่างที่คบหามีการช่วยเหลือทางการเงินกันเรื่อยมา ต่อมาในปี ๒๕๔๔ ผู้อุทธรณ์และนาย ก. ได้ร่วมกันกู้เงินจากธนาคารออมสิน เพื่อนำมาสร้างบ้านเดี่ยว ๑ หลัง ราคา ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท โดยนาย ก. เป็นผู้กู้หลัก และผู้อุทธรณ์เป็นผู้กู้ร่วม อย่างไรก็ตาม นาย ก. ไม่เคยช่วยผู้อุทธรณ์ผ่อนชำระค่าบ้าน รวมถึงการต่อเติมบ้านเลย

ต่อมานาย ก. ได้ย้ายไปปฏิบัติหน้าที่ ณ เทศบาลตำบลบางเมือง ผู้อุทธรณ์มาทราบในภายหลังว่า นาย ก. มีภริยาใหม่เป็นลูกน้องของนาย ก. เอง ผู้อุทธรณ์จึงติดต่อให้นาย ก. ไปจัดการโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างให้แก่ผู้อุทธรณ์ แต่ได้รับการบ่ายเบี่ยงมาโดยตลอดเป็นระยะเวลาประมาณ ๒ ปี ผู้อุทธรณ์จึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๑ ร้องเรียนพฤติกรรมของผู้อุทธรณ์ไปยังเทศบาลตำบลบางเมือง นายกเทศมนตรีตำบลบางเมืองได้เรียกผู้อุทธรณ์และนาย ก. ไปไกล่เกลี่ยกัน โดยนาย ก. ได้ตกลงว่าจะไปดำเนินการโอนกรรมสิทธิ์ดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์ แต่นาย ก. ก็ไม่ได้ไปตามนัดหมาย ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นฟ้องนาย ก. ในความผิดฐานฉ้อโกงต่อศาลแขวงนครสวรรค์ และได้ร้องเรียนพฤติกรรมของนาย ก. ไปยังกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นตามหนังสือลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๒

เมื่ออำเภอเมืองสมุทรปราการได้รับหนังสือร้องเรียนจากผู้อุทธรณ์แล้ว ได้สั่งการให้เทศบาลตำบลบางเมือง ตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีการร้องเรียนดังกล่าว เทศบาลตำบลบางเมืองมีหนังสือ ลับ ที่ สป ๕๒๖๐๖/๑๔ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๒ รายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงพร้อมจัดส่งสำเนานับที่ชี้แจงข้อเท็จจริงและเอกสารที่เกี่ยวข้องของนาย ก. ไปยังอำเภอเมือง



สมุทรปราการ ต่อมาในวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๒ ผู้อุทธรณ์ได้มาใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารหนังสือลับ ที่ สป ๕๒๖๐๖/๑๘ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ซึ่งเทศบาลตำบลบางเมืองได้ปฏิเสธการเปิดเผยตามเหตุผลข้างต้น

ภายหลังจากที่อำเภอเมืองสมุทรปราการได้รับรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงเห็นว่าเพื่อให้เกิดความชัดเจน เทศบาลตำบลบางเมืองควรตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงในเรื่องร้องนี้ เทศบาลตำบลบางเมืองจึงมีคำสั่ง ที่ ๕๓๖/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ระหว่างการสืบสวนข้อเท็จจริง ผู้อุทธรณ์และนาย ก. ได้ไปทำบันทึกข้อตกลงไกล่เกลี่ยในวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๒ โดยผู้อุทธรณ์ยินยอมถอนคำร้องเรียน และถอนฟ้องนาย ก. ภายหลัมนาย ก. ได้ดำเนินการโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างให้แก่ผู้อุทธรณ์ และในวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๒ ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงนายกเทศมนตรีตำบลบางเมืองเพื่อขอถอนคำร้องเรียนและถอนฟ้องนาย ก. อย่างไรก็ตามผู้อุทธรณ์ได้แจ้งด้วยวาจาต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารว่ายังคงยืนยันจะใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลบางเมืองเช่นเดิม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า มีประเด็นการพิจารณา คือ หนังสือเทศบาลตำบลบางเมืองลับ ที่ สป ๕๒๖๐๖/๑๘ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๒ สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้หรือไม่ ตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏ หนังสือฉบับดังกล่าวเป็นการรายงานข้อเท็จจริงและความเห็นของเทศบาลตำบลบางเมืองไปยังอำเภอเมืองสมุทรปราการ พร้อมทั้งได้จัดส่งหนังสือชี้แจงการปฏิเสธข้อกล่าวหาของนาย ก. เพื่อประกอบการรายงานด้วย คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาเห็นว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียในฐานะผู้ร้องเรียนที่ควรได้รับทราบการพิจารณาดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการร้องเรียนของตน และแม้หนังสือฉบับดังกล่าวจะกำหนดชั้นความลับตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ก็ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในการพิจารณาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ ตามข้อ ๒๔ ของระเบียบฉบับดังกล่าว ในส่วนที่เทศบาลตำบลบางเมืองเป็นห่วงว่า หากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้งหมดหรือเพียงบางส่วนจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประโยชน์แห่งรัฐ โดยอาจทำให้มีการฟ้องร้องทางอาญาและทางแพ่งเกิดขึ้นระหว่างผู้อุทธรณ์ (ผู้ยื่นคำร้อง) กับตัวของนาย ก. นั้น คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเห็นว่า เรื่องดังกล่าวเป็นสิทธิของทั้งผู้อุทธรณ์และนาย ก. ที่มีกฎหมายรองรับให้สามารถกระทำการเพื่อปกป้องสิทธิของตนได้ซึ่งมิได้ก่อให้เกิดความเสียหายต่อประโยชน์แห่งรัฐแต่ประการใด จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลบางเมืองเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ
นายขจิตภัย บุรุษพัฒน์
นางแนนน้อย วิศโยธิน
ร้อยโท วิรัช พันธุมะผล
นายพีรพล ไตรทศวิทย์
นายสมชาย หอมลออ

หัวหน้าคณะที่ ๑
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๒



**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๓/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนหนองพอกวิทยายน จังหวัดกาฬสินธุ์เกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : โรงเรียนหนองพอกวิทยายน จังหวัดกาฬสินธุ์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้จัดการร้านจสมทรัพย์ ตำบลยางตลาด อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนหนองพอกวิทยายน ตำบลสะอาดไชยศรี อำเภอดอนจาน จังหวัดกาฬสินธุ์ ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประกาศสอบราคาจ้างต่อเติมอาคารเรียนชั้นล่าง แบบ สปช. ๑๐๕/๒๙ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง จำนวน ๖ รายการ คือ

๑. ประกาศสอบราคาจ้าง/เอกสารสอบราคาจ้าง เลขที่ ๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๒
๒. บัญชีรายชื่อผู้ที่ขอรับเอกสารสอบราคาจ้าง เลขที่ ๑/๒๕๕๒
๓. บัญชีรายชื่อผู้ยื่นซองเสนอราคาพร้อมทั้งราคาที่เสนอ
๔. บัญชีรายชื่อผู้ที่ชนะการเสนอราคา
๕. บันทึกคณะกรรมการเปิดซองสอบราคา
๖. สัญญาจ้างต่อเติมอาคารเรียนชั้นล่าง แบบ สปช. ๑๐๕/๒๙

โรงเรียนหนองพอกวิทยายนมีหนังสือ ที่ ศร ๐๔๐๒๐.๐๖๑๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า เป็นเอกสารของทางราชการ และที่สำคัญผู้อุทธรณ์ไม่ได้ยื่นซองสอบราคา จึงไม่สามารถให้เอกสารตามที่ร้องขอได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนหนองพอกวิทยายน ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า โรงเรียนหนองพอกวิทยายนประกาศสอบราคาจ้างต่อเติมอาคารเรียนแบบ สปช. ๑๐๕/๒๙ ตามประกาศลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๒ ผู้อุทธรณ์ได้ขอรับรายละเอียดการสอบราคาจ้างดังกล่าว แต่ไม่ได้เข้าร่วมในการยื่นซองเสนอราคาอย่างใดก็ตาม ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบราคาจ้างต่อเติมอาคารเรียนนั้น แต่ได้รับการปฏิเสธ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เป็นข้อมูลข่าวสารที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการกำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีไว้เพื่อให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ ตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๒ เรื่อง กำหนดให้ประกาศประกวดราคาและประกาศสอบราคาของหน่วยงานของรัฐที่หัวหน้าส่วนราชการลงนามแล้วเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ตามมาตรา ๙ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผยแก่ประชาชนอยู่แล้ว ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ถึงรายการที่ ๖ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างของโรงเรียนหนองพอกวิทยายนซึ่งได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่บุคคลไม่ว่าจะเป็นผู้มีส่วนได้เสียหรือไม่ก็ตามย่อมใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ขอข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติราชการดังกล่าวได้ เมื่อข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ถึงรายการที่ ๖ จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้เช่นเดียวกัน





ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้โรงเรียน
หนองพอกวิทยายนเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้ขอทราบตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้อง

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนองชาติ

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย

นางธิดา ศรีไพพรรณ

นายพูลประโยชน์ ชัยเกียรติ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ ประจนปัจจนึก

นายชัยรัตน์ มาประณีต

หัวหน้าคณะที่ ๒

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๒



คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๔๔/๒๕๕๒

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองบัญชาการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติเกี่ยวกับการสอบคัดเลือก
ข้าราชการตำรวจ

.....
ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กองบัญชาการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ถึงกองบัญชาการศึกษา สำนักงาน
ตำรวจแห่งชาติขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบคัดเลือกข้าราชการตำรวจจำนวน ๑๕ รายการ

จากการสอบถามข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากผู้อุทธรณ์ประกอบกับหนังสือของกองบัญชาการศึกษาตามบันทึกข้อความ
ที่ ๐๐๓๖.๓/๕๒๖ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๒ สรุปได้ว่า กองบัญชาการศึกษาได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้กับผู้อุทธรณ์
จำนวน ๒ รายการ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจำนวน ๑๓ รายการ ดังนี้

๑) ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือกองบัญชาการศึกษา ที่ ๐๐๓๖.๓๒๕/๖๕ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๐ โดยให้
เหตุผลว่าเป็นเอกสารเกี่ยวกับความเห็นและคำแนะนำภายในหน่วยงาน ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ จำนวน ๑ รายการ

๒) ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการสอบคัดเลือกของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนที่เข้ารับการสอบคัดเลือกเป็น
ข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร ตามประกาศกองบัญชาการศึกษาลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๐ (ข้าราชการตำรวจผู้มีวุฒิสูงกว่า
ปริญญาตรี รุ่นที่ ๑) โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร
ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

รายการที่ ๑ เอกสารแสดงผลคะแนนสอบข้อเขียนของข้าราชการตำรวจทั้งหมดที่เข้าสอบคัดเลือกเรียงตามลำดับเลขที่
สมัครเข้าสอบคัดเลือกตามสายการสอบคัดเลือก

รายการที่ ๒ เอกสารแสดงผลคะแนนสอบคัดเลือกเรียงตามลำดับคะแนนของข้าราชการตำรวจตามสายการสอบคัดเลือก

รายการที่ ๓ เอกสารแสดงการเรียงลำดับรายชื่อข้าราชการตำรวจผู้ที่ได้รับการคัดเลือกบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจ
ชั้นสัญญาบัตร เรียงตามลำดับคะแนนตามสายการสอบคัดเลือก พร้อมผลคะแนนสอบข้อเขียนแต่ละคน

๓) ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการสอบคัดเลือกของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน ที่เข้ารับการสอบคัดเลือกเป็น
ข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร ตามประกาศกองบัญชาการศึกษาลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๐ (ข้าราชการตำรวจผู้มีวุฒิสูงกว่า
ปริญญาตรี) โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามนัยมาตรา ๑๕
วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ จำนวน ๕ รายการ ดังนี้

รายการที่ ๑ เอกสารแสดงผลคะแนนสอบข้อเขียนของข้าราชการตำรวจทั้งหมดที่เข้าสอบคัดเลือกเรียงตามลำดับ
เลขที่สมัครเข้าสอบคัดเลือกตามสายการสอบคัดเลือก

รายการที่ ๒ เอกสารแสดงผลคะแนนสอบคัดเลือกเรียงตามลำดับคะแนนของข้าราชการตำรวจตามสายการสอบคัดเลือก

รายการที่ ๓ เอกสารแสดงการเรียงลำดับรายชื่อข้าราชการตำรวจผู้สอบข้อเขียนที่ผ่านการประมวลผลสอบข้อเขียน
มีผลคะแนนสอบ และผ่านการทดสอบความเหมาะสมกับตำแหน่ง เรียงลำดับคะแนนสอบจากมากที่สุดเรียงลงมาจนครบตามอัตรา
ที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติกำหนด ตามสายการสอบคัดเลือก และได้รับการคัดเลือกเข้าอบรมเพื่อบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจ
ชั้นสัญญาบัตร พร้อมผลคะแนนสอบแต่ละคน

รายการที่ ๔ เอกสารแสดงการเรียงลำดับรายชื่อข้าราชการตำรวจผู้สอบข้อเขียนที่ผ่านการประมวลผลสอบข้อเขียน
มีผลคะแนนสอบ และผ่านการทดสอบความเหมาะสมกับตำแหน่ง เรียงลำดับคะแนนสอบเกินกว่าอัตราที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ



กำหนด ได้รับการคัดเลือกสำรองเรียงตามลำดับคะแนนสอบคัดเลือกตามสายการสอบคัดเลือก แต่ไม่ได้รับการคัดเลือกเข้าฝึกอบรม เพื่อบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรตามนัยสั่งการของพลตำรวจเอก ก. ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ ท้ายหนังสือกองบัญชาการการศึกษา ที่ ๐๐๓๖.๓๒๕/๖๕ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๐ พร้อมผลคะแนนสอบแต่ละคน

รายการที่ ๕ เอกสารแสดงการเรียงลำดับรายชื่อข้าราชการตำรวจผู้สอบข้อเขียน ที่ผ่านการประมวลผลสอบข้อเขียน มีผลคะแนนสอบ แต่ไม่ผ่านการทดสอบความเหมาะสมกับตำแหน่ง เรียงลำดับคะแนนสอบเกินกว่าอัตราที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กำหนด เรียงตามลำดับคะแนนสอบคัดเลือกตามสายการสอบคัดเลือก แต่ไม่ได้รับการคัดเลือกเข้ารับการอบรมเพื่อบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรตามนัยสั่งการของพลตำรวจเอก ก. ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ ท้ายหนังสือกองบัญชาการการศึกษา ที่ ๐๐๓๖.๓๒๕/๖๕ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๐ พร้อมผลคะแนนสอบแต่ละคน

๔) ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการสอบแข่งขันของบุคคลภายนอกที่เข้ารับการสอบแข่งขันเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร ตามประกาศกองบัญชาการศึกษาลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๐ (บุคคลผู้มีวุฒิปริญญาโททางกฎหมายหรือประกาศนียบัตรเนติบัณฑิต) โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ จำนวน ๔ รายการ ดังนี้

รายการที่ ๑ เอกสารแสดงผลคะแนนสอบข้อเขียนของบุคคลภายนอกทั้งหมดที่เข้าสอบแข่งขันเรียงตามลำดับเลขที่สมัครเข้าสอบแข่งขัน ตามสายการสอบแข่งขัน

รายการที่ ๒ เอกสารแสดงผลคะแนนสอบแข่งขันของบุคคลภายนอกเรียงตามลำดับคะแนนตามสายการสอบแข่งขัน

รายการที่ ๓ เอกสารแสดงการเรียงลำดับรายชื่อบุคคลภายนอกผู้สอบข้อเขียน ที่ผ่านการประมวลผลสอบข้อเขียน มีผลคะแนนสอบแข่งขันไม่ผ่านเกณฑ์การตัดสินร้อยละหกสิบ และผ่านการทดสอบความเหมาะสมกับตำแหน่ง เรียงลำดับคะแนนสอบจากมากที่สุดเรียงลงมา (มีจำนวน ๔๖๒ คน) เพื่อให้ครบตามอัตราที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติกำหนด (๔๕๐ อัตรา) ตามสายการสอบแข่งขัน ได้รับการคัดเลือกเข้าอบรมเพื่อบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร ตามนัยสั่งการของพลตำรวจเอก ก. ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ ท้ายหนังสือกองบัญชาการการศึกษา ที่ ๐๐๓๖.๓๒๕/๖๕ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๐ พร้อมผลคะแนนสอบของแต่ละคน

รายการที่ ๔ เอกสารแสดงการเรียงลำดับรายชื่อบุคคลภายนอกผู้สอบข้อเขียน ที่ผ่านการประมวลผลสอบข้อเขียนมีผลคะแนนสอบแข่งขันไม่ผ่านเกณฑ์การตัดสินร้อยละหกสิบ และผ่านการทดสอบความเหมาะสมกับตำแหน่งได้รับคัดเลือกสำรอง เรียงลำดับคะแนนสอบจากมากที่สุดเรียงลงมา (มีจำนวน ๑๒๐ คน) ตามสายการสอบแข่งขัน ไม่ได้รับการคัดเลือกเข้ารับการอบรม เพื่อบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร ตามนัยสั่งการของพลตำรวจเอก ก. ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ ท้ายหนังสือกองบัญชาการการศึกษา ที่ ๐๐๓๖.๓๒๕/๖๕ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๐ พร้อมผลคะแนนสอบของแต่ละคน

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๒ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผย ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณา คำอุทธรณ์ การชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยวาจาของผู้แทนกองบัญชาการการศึกษา การชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้สมัครสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรประเภท บุคคลภายใน ตามประกาศกองบัญชาการการศึกษา เมื่อ พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งผู้อุทธรณ์สอบผ่านการคัดเลือกและมีชื่อขึ้นบัญชีสำรอง ผู้สอบผ่านการคัดเลือก โดยกองบัญชาการการศึกษาจะบรรจุแต่งตั้งผู้มีชื่อขึ้นบัญชีสำรองผู้สอบผ่านการคัดเลือกเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรเมื่อมีตำแหน่งว่าง

ในชั้นพิจารณา ผู้แทนกองบัญชาการการศึกษาชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารหนังสือกองบัญชาการการศึกษา ที่ ๐๐๓๖.๓๒๕/๖๕ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๐ เป็นการเสนอความเห็นต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นเกี่ยวกับการประมวลผลการสอบข้อเขียน จึงเป็นเอกสารเกี่ยวกับความเห็นและคำแนะนำภายในหน่วยงาน อีกทั้งกองบัญชาการการศึกษาเกรงว่าผู้อุทธรณ์อาจนำเอกสารดังกล่าว ไปฟ้องร้องกองบัญชาการการศึกษาอีกด้วย ส่วนผลคะแนนการสอบคัดเลือกและสอบแข่งขันของผู้เข้าสอบทุกคนทั้งผู้ที่สอบผ่านและสอบไม่ผ่านนั้น กองบัญชาการการศึกษาเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะเป็นการรุกรานสิทธิของผู้สมัครสอบคนอื่น เพราะผู้สมัครสอบคนอื่นโดยเฉพาะผู้ที่สอบไม่ผ่านอาจไม่ต้องการให้ผู้อื่นทราบผลคะแนนสอบของตน และข้อมูลข่าวสารหลายรายการก็ไม่เกี่ยวข้องกับ ผู้อุทธรณ์ ประกอบกับกองบัญชาการการศึกษาไม่ได้จัดทำเอกสารแสดงผลคะแนนสอบข้อเขียนของข้าราชการตำรวจ (ปริญญาโท รุ่นที่ ๑) แต่จัดทำบัญชีรายชื่อผู้สอบคัดเลือกเรียงตามลำดับคะแนนของผู้สอบคัดเลือกโดยไม่แสดงผลคะแนนสอบข้อเขียนแต่ละคน โดยคะแนนสอบข้อเขียนจะอยู่ในเครื่องประมวลผล จึงไม่มีเอกสารรายการนี้เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์



ส่วนผู้อุทธรณ์ชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปว่า ปัจจุบันผู้อุทธรณ์ยังไม่ได้รับการบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรแต่อย่างใด แต่ในขณะเดียวกันกองบัญชาการศึกษาได้เปิดรับสมัครบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาโทหรือประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตเข้าสอบแข่งขันเพื่อบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร โดยมีผู้สอบได้คะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละหกสิบเพียงสิบแปดคน ซึ่งเป็นจำนวนที่น้อยกว่าตำแหน่งที่มีอยู่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงได้มีหนังสือกำหนดหลักการให้กองบัญชาการศึกษาสามารถบรรจุแต่งตั้งผู้ที่สอบได้คะแนนไม่ผ่านหลักเกณฑ์ร้อยละหกสิบเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรได้ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าการณดังกล่าวไม่เป็นธรรมต่อผู้ที่มีข้อขึ้นบัญชีสำรองผู้สอบผ่านการคัดเลือกประเภทบุคคลภายใน จึงได้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองและต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อใช้ประกอบการฟ้องคดีดังกล่าว

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า หนังสือกองบัญชาการศึกษา ที่ ๐๐๓๖.๓๒๕/๖๕ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๐ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของกองบัญชาการศึกษา ไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามนัยมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐอาจปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ ส่วนเอกสารการเรียงลำดับรายชื่อผู้สมัครสอบและผลคะแนนสอบเป็นรายละเอียดเกี่ยวกับการประมวลผลการสอบของผู้เข้ารับการสอบคัดเลือกและสอบแข่งขันที่กองบัญชาการศึกษาจัดทำขึ้นซึ่งไม่มีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลแต่อย่างใด และเป็นข้อมูลข่าวสารที่ควรเปิดเผยเพื่อความโปร่งใสตรวจสอบได้ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้กองบัญชาการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ทั้ง ๑๓ รายการแก่ผู้อุทธรณ์

นายวัฒนา รัตนวิจิตร

นายจ่านง เจริญฉัตร

ศาสตราจารย์พิเศษ เรวัต ฉ่ำเฉลิม

นางมัลลิกา คุณวัฒน์

รองศาสตราจารย์ มนต์รี รูปสุวรรณ

พลเอก วิชิต บุญยะวัฒน์

หัวหน้าคณะที่ ๔

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๒



คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๔๕/๒๕๕๒

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมการขนส่งทางบกเกี่ยวกับข้อมูลทะเบียนรถยนต์

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมการขนส่งทางบก

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถึงรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม (นายประจักษ์ แก้วกัลยา) ขอข้อมูลการอนุญาตให้ใช้หมายเลขทะเบียนรถยนต์ที่ย้ายออก และทะเบียนรถยนต์ที่ถูกระงับในเขตกรุงเทพมหานคร หลังวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๘ ถึงปัจจุบันว่า มีหมวดและหมายเลขใดบ้าง เฉพาะทะเบียนรถยนต์ที่ย้ายออก และทะเบียนรถยนต์ที่ถูกระงับที่ถูกนำกลับมาใช้หมายเลขทะเบียนเดิมว่ามีหมายเลขและหมวดอะไรบ้างและบุคคลใดเป็นผู้เสนอเรื่อง และบุคคลใดเป็นผู้อนุมัติ

กรมการขนส่งทางบกมีหนังสือ ที่ คค ๐๔๑๕/๙๓๗๑ ลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลการอนุญาตให้ใช้หมายเลขทะเบียนรถยนต์และรถทะเบียนรับเป็นข้อมูลเกี่ยวกับทะเบียนรถที่มีชื่อ สกุล ของเจ้าของรถร่วมอยู่ด้วย จึงถือเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่หน่วยงานของรัฐไม่อาจเปิดเผยต่อผู้อื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลก่อน ตามมาตรา ๔ ประกอบมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กรมการขนส่งทางบกจึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมการขนส่งทางบกดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนกรมการขนส่งทางบก และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ประกอบอาชีพค้าขายทะเบียนรถยนต์หมายเลขประมูลมีความสงสัยในพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่กรมการขนส่งทางบกว่าอาศัยอำนาจหน้าที่โดยมิชอบโดยร่วมมือกับพ่อค้าบางรายนำหมายเลขทะเบียนรถยนต์ที่ย้ายออกและหมายเลขทะเบียนรถยนต์ที่ถูกระงับที่มีหมายเลขทะเบียนสวยมาใส่ในเล่มทะเบียนรถยนต์ปลอมที่มีแต่เล่มทะเบียนรถยนต์เปล่าแต่ไม่มีรถยนต์ซึ่งเป็นรถยนต์ที่ผ่านการจดทะเบียนมาแล้วหลายสิบปี ในทางกฎหมายต้องนำรถยนต์มาตรวจสอบสภาพ ที่สถานตรวจสอบรถยนต์ก่อนที่จะนำไปโอนหรือต่อภาษีและสลับเลขทะเบียนแต่เจ้าหน้าที่กรมการขนส่งทางบกและพ่อค้าบางรายร่วมกับนายช่างตรวจสอบสภาพรถยนต์ไม่นำรถยนต์มาตรวจสอบสภาพแต่กลับอนุมัติให้ผ่านการตรวจสอบสภาพ รถยนต์ทำให้พ่อค้ามีเล่มทะเบียนรถยนต์เปล่าที่มีแต่เล่มทะเบียนรถยนต์แต่ไม่มีรถยนต์นำมาสวมหมายเลขทะเบียนรถยนต์เพื่อการตรวจสอบความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่กรมการขนส่งทางบก ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถึงรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม (นายประจักษ์ แก้วกัลยา) ขอข้อมูลการอนุญาตให้ใช้หมายเลขทะเบียนรถยนต์ที่ย้ายออก และทะเบียนรถยนต์ที่ถูกระงับในเขตกรุงเทพมหานคร หลังวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๘ ถึงปัจจุบันว่า มีหมวดและหมายเลขใดบ้างเฉพาะทะเบียนรถยนต์ที่ย้ายออกและทะเบียนรถยนต์ที่ถูกระงับที่ถูกนำกลับมาใช้หมายเลขทะเบียนเดิมว่ามีหมายเลขและหมวดอะไรบ้างและบุคคลใดเป็นผู้เสนอเรื่องและบุคคลใดเป็นผู้อนุมัติ แต่กรมการขนส่งทางบกปฏิเสธการเปิดเผย

ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งกรมการขนส่งทางบกที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ผู้แทนกรมการขนส่งทางบกชี้แจงเหตุผลในการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพิ่มเติมว่า เป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบุคคลอื่นและผู้อุทธรณ์ไม่ได้รับรู้ว่า ต้องการหมายเลขทะเบียนอะไรบ้าง ในการสืบค้นหมายเลขทะเบียนจะสืบค้นจากหมายเลขทะเบียนเป็นหลัก ถ้าไม่ระบุหมายเลขทะเบียนก็จะใช้เวลาในการค้นหาค้นหา ประกอบกับผู้อุทธรณ์ไม่ได้ขอข้อมูลเพื่อประโยชน์สาธารณะ แต่เป็นการขอเพื่อประโยชน์ในทางธุรกิจของตน สำหรับบุคคลที่อนุมัติให้ใช้หมายเลขทะเบียนรถยนต์ที่ย้ายออกและทะเบียนรถยนต์ที่ถูกระงับในเขตกรุงเทพมหานครมีประกาศของกรมการขนส่งทางบกประกาศใช้





และประกาศดังกล่าวก็เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยอยู่แล้ว ส่วนบุคคลใดเป็นผู้อนุมัตินั้นผู้อุทธรณ์ ก็สามารถสืบค้นจากประกาศได้ และกรรมการขนส่งทางบกก็สามารถเปิดเผยได้ สำหรับกรณีที่ผู้อุทธรณ์ต้องการทราบว่า อนุมัติให้กับใครนั้นเป็นเอกสารอีกชุดหนึ่ง ผู้แทนกรรมการขนส่งทางบกได้ชี้แจงขั้นตอนการขอเลือกใช้หมายเลขทะเบียนรถยนต์ว่า กรณีหมายเลขทะเบียนใหม่ที่จะต้องขอประมูล มีจำนวน ๓๐๑ หมายเลข บุคคลใดต้องการหมายเลขเหล่านี้ก็ต้องประมูล เมื่อบุคคลใดประมูลหมายเลขเหล่านี้ได้แล้วก็เป็นสิทธิของผู้ประมูลที่สามารถนำหมายเลขเหล่านี้ไปซื้อขายได้ สามารถนำไปโอนกันได้ และหากมีการเปลี่ยนชื่อผู้ครอบครองก็ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามระเบียบของทางราชการ บุคคลใดที่ขอจดทะเบียนหมายเลขประมูลดังกล่าวก็จะจดทะเบียนในนามของตนเอง และหมายเลขทะเบียนที่นอกเหนือจากหมายเลขประมูลจำนวน ๓๐๑ หมายเลขดังกล่าวเป็นหมายเลขทะเบียนที่ไม่ต้องประมูล บุคคลใดต้องการหมายเลขทะเบียนดังกล่าวก็สามารถไปยื่นคำขอที่กรรมการขนส่งทางบกได้ กรรมการขนส่งทางบกก็จะพิจารณาตามลำดับ สำหรับหมายเลขทะเบียนเก่าซึ่งว่างลงเนื่องจากมีการแจ้งย้ายรถยนต์ไปใช้งานในจังหวัดอื่น ซึ่งหมายเลขทะเบียนเหล่านี้จะนำมาใช้ได้ก็ต่อเมื่อเจ้าของหมายเลขทะเบียนรถยนต์เดิมได้ใช้หมายเลขทะเบียนอื่นแล้ว มิเช่นนั้นเมื่อเจ้าของหมายเลขทะเบียนต้องกลับมาใช้หมายเลขทะเบียนเดิมก็ไม่มีหมายเลขทะเบียนให้ ดังนั้น ทะเบียนจะว่างจริง ๆ ก็ต่อเมื่อบุคคลนั้นมีหมายเลขทะเบียนใหม่แล้ว บุคคลที่มาขอหมายเลขทะเบียนเหล่านี้ส่วนมากเป็นเจ้าของรถยนต์คันเดิมโดยนำเอารถยนต์อีกคันมาใช้หมายเลขทะเบียนเดิม โดยทั่วไปแล้วหากหมายเลขทะเบียนเดิมยังว่างอยู่ก็จะให้สิทธิเจ้าของรถยนต์หมายเลขทะเบียนเดิมเป็นหลัก ส่วนมากเจ้าของหมายเลขทะเบียนเดิมก็จะขอสงวนสิทธิไว้ โดยเวลานำเอารถยนต์ย้ายออกไปก็จะโอนหมายเลขทะเบียนรถยนต์คันนั้นให้กับรถยนต์คันอื่นโดยสลับหมายเลขทะเบียนเดิมเสียก่อนหรือนำเอารถยนต์อีกคันมาใช้หมายเลขทะเบียนเดิมแทน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ ข้อมูลการอนุญาตให้ใช้หมายเลขทะเบียนรถยนต์ที่ย้ายออก และทะเบียนรถยนต์ที่ถูกระงับในเขตกรุงเทพมหานคร หลังวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๘ ถึงปัจจุบันว่า มีหมวดและหมายเลขใดบ้าง เฉพาะทะเบียนรถยนต์ที่ย้ายออกและทะเบียนรถยนต์ที่ถูกระงับที่ถูกนำกลับมาใช้หมายเลขทะเบียนเดิมรวมถึงบุคคลใดเป็นผู้เสนอเรื่องและบุคคลใดเป็นผู้อนุมัตินั้น เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติของกรรมการขนส่งทางบกที่ต้องโปร่งใสตรวจสอบได้ จึงให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอโดยให้ปกปิดข้อมูลข่าวสารส่วนอื่น นอกจากชื่อบุคคลที่ปรากฏอยู่ในทะเบียนรถยนต์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กรรมการขนส่งทางบกเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอพร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้ปกปิดข้อมูลข่าวสารส่วนอื่น นอกจากชื่อบุคคลที่ปรากฏอยู่ในทะเบียนรถยนต์

นายสมยศ เชื้อไทย	หัวหน้าคณะที่ ๓
นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์	กรรมการ
นายอีกหาญ โตมรศักดิ์	กรรมการ
นายสุพจน์ ไพบูลย์	กรรมการ
นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ กรรมการ ลาป่วยจึงไม่ได้เข้าร่วมพิจารณาและลงนามในคำวินิจฉัยเรื่องนี้

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๒





**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๖/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคมเกี่ยวกับข้อมูลความพร้อมของโรงพยาบาล

.....
ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานประกันสังคม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการกองประสานการแพทย์และฟื้นฟูสมรรถภาพ สำนักงานประกันสังคมสอบถามและขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความพร้อมของโรงพยาบาลเวชธานีที่เข้าร่วมโครงการกับสำนักงานประกันสังคมในการให้บริการรักษาพยาบาลแก่ผู้ประกันตน ในปี พ.ศ. ๒๕๕๑

สำนักงานประกันสังคมมีหนังสือ ด่วนมาก ที่ รง ๐๖๐๗/๔๖๐๗ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายประกันสังคมเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และเป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับความเห็นภายในในการทำงานของสำนักงานประกันสังคม อีกทั้งข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๒) (๓) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เอกสารที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานประกันสังคมและผู้อุทธรณ์ด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ป่วยเป็นโรคเนื้องอกในสมองและเข้ารับการรักษา ณ โรงพยาบาลเวชธานีประมาณ ๒ เดือน โดยใช้สิทธิประกันสังคม ขณะนั้นโรงพยาบาลไม่ได้ส่งตัวไปรักษาที่อื่น ต่อมาแพทย์ได้นัดให้ผู้อุทธรณ์เข้ารับการรักษา เมื่อผู้อุทธรณ์ไปตามนัด โรงพยาบาลเวชธานีแจ้งให้ผู้อุทธรณ์กลับบ้านเพื่อรอใบส่งตัวไปรับการผ่าตัดที่โรงพยาบาลอื่นโดยไม่ได้กำหนดเวลา ผู้อุทธรณ์อยู่ประมาณ ๒ สัปดาห์และเห็นว่าหากโรงพยาบาลเวชธานีไม่มีอุปกรณ์เครื่องมือแพทย์ที่พร้อมสำหรับการผ่าตัด โรคเนื้องอกในสมอง ก็น่าจะส่งตัวผู้อุทธรณ์ไปยังโรงพยาบาลที่เป็น Supra Contract แทนที่ มิใช่ให้ผู้อุทธรณ์รออยู่ ในที่สุดผู้อุทธรณ์ตัดสินใจเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลกรุงเทพ โดยไม่สามารถใช้สิทธิประกันสังคมในการเบิกค่ารักษาพยาบาลได้จากเหตุผลดังกล่าว ผู้อุทธรณ์ได้ฟ้องโรงพยาบาลเวชธานีต่อศาลแพ่ง และศาลได้พิพากษายกฟ้องโดยเห็นว่าแพทย์ได้ทำการรักษาตามมาตรฐานการประกอบวิชาชีพแล้ว ขณะนี้อยู่ระหว่างการยื่นอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารต่อสำนักงานประกันสังคม เพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตนต่อไป

ในชั้นพิจารณา คณะกรรมการฯ สอบถามผู้อุทธรณ์ว่า หนังสือลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๒ ของผู้อุทธรณ์ มีลักษณะเป็นทั้งการขอข้อมูลข่าวสารและการตั้งคำถาม จึงขอให้ผู้อุทธรณ์ระบุข้อมูลข่าวสารที่ต้องการให้ชัดเจนอีกครั้ง ซึ่งผู้อุทธรณ์แจ้งว่า ข้อมูลข่าวสารที่ต้องการ คือ

รายการที่ ๑ เกณฑ์การประเมินหรือผลการประเมินความพร้อมของโรงพยาบาลเวชธานี เฉพาะของปี ๒๕๕๑

รายการที่ ๒ สัญญาระหว่างโรงพยาบาลเวชธานีกับสำนักงานประกันสังคม

รายการที่ ๓ คำนิยามคำว่า “เจ็บป่วยฉุกเฉิน”

รายการที่ ๔ ระเบียบการส่งตัวคนป่วย

ส่วนผู้แทนสำนักงานประกันสังคมตอบชี้แจงเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์แจ้งต่อคณะกรรมการว่าประสงค์จะให้เปิดเผยสรุปว่า สถานพยาบาลที่เข้าร่วมโครงการประกันสังคมจะต้องมีมาตรฐานสถานพยาบาล เป็นไปตามประกาศสำนักงานประกันสังคมเรื่อง กำหนดมาตรฐานสถานพยาบาลที่ให้บริการทางการแพทย์แก่ผู้ประกันตน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๑ ซึ่งสำนักงานประกันสังคมจะควบคุมดูแลให้สถานพยาบาลจัดบริการทางการแพทย์ให้ได้มาตรฐานตามที่กำหนด โดยมีคณะที่ปรึกษา





ทางการแพทย์และที่ปรึกษาทางการแพทย์ออกตรวจประเมินมาตรฐานสถานพยาบาลทุกปี อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง รวมทั้งมี คณะกรรมการการแพทย์ให้คำปรึกษาในการดำเนินการและพัฒนาระบบการให้บริการทางการแพทย์แก่ผู้ประกันตน และโรงพยาบาล เวชธานีเป็นสถานพยาบาลแห่งหนึ่งที่เข้าร่วมโครงการดังกล่าว ในส่วนคำว่า “เจ็บป่วยฉุกเฉิน” ตามประกาศคณะกรรมการการแพทย์ ตามพระราชบัญญัติประกันสังคมเรื่องหลักเกณฑ์และจำนวนเงินทดแทนค่าบริการทางการแพทย์กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยฉุกเฉิน ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๘ ได้ให้คำนิยามไว้ว่าหมายถึง โรคหรืออาการของโรคซึ่งเกิดขึ้นโดยเฉียบพลันที่มีลักษณะรุนแรง อันอาจเป็นอันตรายถึงแก่ชีวิต หรือจำเป็นต้องได้รับการรักษาพยาบาลเป็นการด่วน สำหรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับระเบียบการส่งตัว คนป่วยนั้น ในสัญญาจ้างให้บริการทางการแพทย์ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ จะมีการกำหนดเกี่ยวกับการรับช่วง การให้บริการทางการแพทย์อยู่ด้วยในสัญญา

ผู้แทนสำนักงานประกันสังคมชี้แจงเหตุผลที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้ถือหุ้นว่า เมื่อผู้ถือหุ้นฟ้องโรงพยาบาล เวชธานีต่อศาลแพ่ง ศาลแพ่งได้มีหมายเรียกให้พนักงานประกันสังคมเข้าให้ถ้อยคำเป็นพยาน ซึ่งในการให้ถ้อยคำดังกล่าวพนักงาน ประกันสังคมได้นำส่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการเบิกความต่อศาลด้วย และการให้ข้อมูลก็เป็นไปตามเอกสารที่มีอยู่ สำหรับ เหตุผลที่สำนักงานประกันสังคมไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้ถือหุ้นนั้นเป็นผลสืบเนื่องมาจากการฟ้องคดีของผู้ถือหุ้น เพราะโรงพยาบาลเวชธานีเป็นคู่สัญญากับสำนักงานประกันสังคม หากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ ผู้ถือหุ้นย่อมนำไปใช้เพื่อเป็น พยานหลักฐานในคดี อันอาจทำให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบในทางคดีและไม่เป็นธรรมต่อโรงพยาบาลเวชธานีได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา แล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๑ ในส่วนที่เกี่ยวกับเกณฑ์การประเมินหรือมาตรฐานสถานพยาบาลที่ให้บริการทางการแพทย์แก่ผู้ประกันตน และรายการที่ ๓ คำนิยามคำว่า “เจ็บป่วยฉุกเฉิน” นั้น จากคำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานประกันสังคม ข้อมูลข่าวสารอยู่ในรูปของประกาศสำนักงานประกันสังคมและประกาศคณะกรรมการการแพทย์ตามพระราชบัญญัติประกันสังคมฯ ซึ่งต้องประกาศโดยทั่วไปให้ประชาชนทราบอยู่แล้ว ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ สัญญาระหว่างโรงพยาบาลเวชธานีกับ สำนักงานประกันสังคม เป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐจัดทำขึ้นเพื่อประโยชน์ของผู้ประกันตน ซึ่งจากคำชี้แจงของผู้แทน สำนักงานประกันสังคมแจ้งว่ามีข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ที่ผู้ถือหุ้นประสงค์รวมอยู่ด้วย ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่มีลักษณะเป็นข้อมูล ข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจึงไม่เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ในส่วนที่เกี่ยวกับ การตรวจประเมินมาตรฐานสถานพยาบาลนั้น ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นการตรวจติดตามการปฏิบัติตามสัญญาจ้างให้บริการทางการแพทย์ระหว่างสถานพยาบาลกับสำนักงานประกันสังคมและไม่มีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในในการดำเนินการ เรื่องหนึ่งเรื่องใดของหน่วยงานของรัฐ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ทั้ง ๔ รายการ เป็นข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานประกันสังคมได้ปฏิบัติ ไปตามอำนาจหน้าที่เพื่อให้บรรลุภารกิจตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ การถูกฟ้องคดีของโรงพยาบาลเวชธานีซึ่งเป็น คู่สัญญากับสำนักงานประกันสังคม รวมทั้งการนำส่งข้อมูลข่าวสารเพื่อประกอบคำเบิกความต่อศาลของพนักงานประกันสังคม ไม่ใช่เหตุตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ อาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ แต่การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการของสำนักงาน ประกันสังคม ผู้ถือหุ้นเป็นผู้ประกันตนตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งได้จ่ายเงินเข้ากองทุนประกันสังคม จึงเป็นผู้มีประโยชน์ได้เสียในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้ถือหุ้นทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมการบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานประกันสังคม เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้ถือหุ้น

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ
นายขจิตชัย บุรุษพัฒน์
นางเน่งน้อย วิศวโยธิน
นายสมชาย หอมลออ
นายพีรพล ไตรทศวิทย์
ร้อยโท วิรัช พันธุมะผล

หัวหน้าคณะที่ ๑
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๒



**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๗/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษากระเสียว กรมชลประทานเกี่ยวกับการ
ดำเนินโครงการตามการจัดจ้าง

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษากระเสียว กรมชลประทาน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์โดยนาย ก. กรรมการผู้จัดการ มีหนังสือ ที่ OD ๑๑๗/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษากระเสียว กรมชลประทาน ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานซ่อมคันคลอง บ่อยืมคลองส่งน้ำ ๑ ขวา ฝั่งขวา คลองสายกระเสียว - โค้งบ่อแร่ กม. ๐+๑๐๐ - กม. ๔+๘๔๐ เป็นช่วงๆ ของโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษากระเสียว อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี ดังนี้

๑. สัญญาจ้าง
๒. การเข้าปฏิบัติงานของผู้รับจ้าง และวันที่ต้องทำงานให้แล้วเสร็จ
๓. แผนการทำงาน แผนบุคลากร และแผนเครื่องมือเครื่องจักรของผู้รับจ้าง รวมทั้งผลการพิจารณาแผนดังกล่าวของ
หน่วยงาน

๔. รายชื่อคณะกรรมการตรวจการจ้างและรายชื่อผู้ควบคุมงาน
๕. เอกสารการจดบันทึกสภาพการปฏิบัติงานของผู้ควบคุมงานเป็นรายวัน
๖. ปริมาณงานและจำนวนเงินค่าจ้างที่จ่ายให้ผู้รับจ้าง

โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษากระเสียว กรมชลประทาน มีหนังสือ ที่ กษ ๐๓๒๑.๑๐/๖๓๒ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา
คำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า กรมชลประทานโดยผู้อำนวยการ
โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษากระเสียว ผู้รับมอบอำนาจ ได้ทำสัญญาจ้างเหมางานซ่อมคันคลองบ่อยืมคลองส่งน้ำ ๑ ขวา ฝั่งขวา
คลองสายกระเสียว - โค้งบ่อแร่ ในโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษากระเสียว อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี กับห้างหุ้นส่วนจำกัด ข.
ตามสัญญาเลขที่ กส. ๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๐ กำหนดอายุสัญญา ๙๐ วัน ในการดำเนินงานตามสัญญาจ้างเหมา
เมื่อโครงการส่งน้ำฯ มีหนังสือแจ้งให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. ผู้รับเหมาเข้าปฏิบัติงานตามสัญญา ห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. ได้จัดส่ง
แผนการใช้เครื่องจักร - เครื่องมือ และแผนการปฏิบัติงาน เพื่อประกอบการดำเนินงานตามสัญญา ซึ่งผู้ควบคุมงาน
และคณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจการดำเนินงาน รวมทั้งออกใบรับรองผลการปฏิบัติงานเมื่อมีการส่งมอบงาน ทั้งนี้
โครงการส่งน้ำฯ ได้เบิกจ่ายเงินค่าจ้างเหมาให้กับห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบ
การดำเนินงานซ่อมคันคลองฯ ดังกล่าว แต่ได้รับการปฏิเสธ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา
แล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานซ่อมคันคลองฯ ในโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษากระเสียว ตามสัญญา
จ้างเหมาระหว่างกรมชลประทานกับห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. ซึ่งได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยมีการเบิกจ่ายค่าจ้างให้กับผู้รับจ้างเหมา
เรียบร้อยแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการและไม่มีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลรวมอยู่ด้วย เมื่อไม่เข้าลักษณะ





อย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษากระเสียว กรมชลประทาน เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ

นายชัชฎัย บุรุษพัฒน์

นางเน่งน้อย วิศวโยธิน

ร้อยโท วิรัช พันธุมะผล

นายสมชาย หอมลออ

นายพีรพล ไตรทศวิทย์

หัวหน้าคณะที่ ๑

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๒





คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๘/๒๕๕๒

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจภูธรจรัลราชเกี่ยวกับรายงานประจำวัน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สถานีตำรวจภูธรจรัลราช จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงสารวัตรสถานีตำรวจภูธรจรัลราช ขอสำเนารายงานประจำวันฉบับลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๒ วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ และวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๒ กรณี นาย ก. และนาง ข. ได้ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรจรัลราชไว้

สารวัตรสถานีตำรวจภูธรจรัลราชได้มีหนังสือ ที่ อย ๐๘๒๐(๑)/- ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่าเป็นเอกสารที่มีข้อมูลเกี่ยวข้องกับคู่กรณีที่กำลังมีการโต้เถียงและเสียเปรียบในทางคดี และเจ้าของเอกสารดังกล่าวได้แจ้งคัดค้านไม่ให้มีการคัดถ่ายสำเนาเอกสารดังกล่าว ตามมาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ การชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของหน่วยงานที่รับผิดชอบ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ก่อนมีการขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์ได้ทำการปลูกสร้างบ้านในที่ดินของตนเองและนำวัสดุก่อสร้างไปวางไว้ในที่ดินข้างเคียง ต่อมา นาย ก. และนาง ข. ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของที่ดินแปลงข้างเคียงนั้นได้แจ้งให้หน่วยย่อยของออกจากที่ดินดังกล่าว พร้อมกับไปแจ้งความร้องทุกข์ต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรจรัลราชกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์บุกรุกที่ดิน แต่เจ้าหน้าที่สถานีตำรวจภูธรจรัลราชไม่ได้ดำเนินคดีแก่ผู้อุทธรณ์ เนื่องจากที่ดินแปลงดังกล่าวมีเพียงเอกสารสิทธิการครอบครอง (ส.ค.๑) จึงยังไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าเป็นที่ดินของบุคคลใด หรือเป็นที่ดินสาธารณะประโยชน์

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปว่า ผู้อุทธรณ์ได้ตรวจสอบข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องที่สำนักงานที่ดินแล้วได้รับแจ้งว่า ที่ดินแปลงที่เป็นกรณีพิพาทดังกล่าวอาจเป็นที่ดินสาธารณะลำคลองลาดชะโด ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เพื่อตรวจสอบว่านาย ก. และนาง ข. ได้กล่าวหาว่าผิดหรือไม่ ผู้อุทธรณ์ในลักษณะเป็นการหมิ่นประมาทหรือไม่ เพื่อจะได้ดำเนินการตามกระบวนการของกฎหมายต่อไป

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นเอกสารรายงานประจำวันรับแจ้งความไว้เป็นหลักฐานที่มีข้อความพาดพิงถึงผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องโดยตรงกับเอกสารดังกล่าวซึ่งควรมีโอกาสได้รับรู้ถึงข้อมูลข่าวสารนั้นเพื่อปกป้องประโยชน์ได้เสียอันควรได้รับการคุ้มครองของตน และเมื่อพิจารณาเนื้อหาสาระของข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แล้วแม้เปิดเผยก็ไม่ทำให้เกิดความเสียหายหรือผลกระทบใดๆ ต่อผู้แจ้งความและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ประกอบกับข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามนัยมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐอาจปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว แม้สำนักงานตำรวจแห่งชาติจะมีระเบียบห้ามคัดลอกข้อความใดๆ ที่จัดบันทึกไว้ในรายงานประจำวัน เว้นแต่ผู้แจ้งหรือผู้รับมอบอำนาจขอสำเนาข้อความตามที่แจ้งไว้เพื่อเป็นหลักฐานก็ตาม แต่ระเบียบดังกล่าวเป็นเพียงข้อบังคับภายในหน่วยงานสำนักงานตำรวจแห่งชาติเกี่ยวกับการปฏิบัติงานเท่านั้น ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ และเห็นควรเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์





ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สถานีตำรวจภูธร
จักราชเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

นายวัฒนา รัตนวิจิตร
พลเอก วิชิต บุญยะวัฒน์
นายจ่านง เกลิมฉัตร
ศาสตราจารย์พิเศษ เรวัต จ่าเฉลิม
นางมัลลิกา คุณวัฒน์
รองศาสตราจารย์ มนตรี รูปสุวรรณ

หัวหน้าคณะที่ ๔
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๒





**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ ๑๔๙/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองบังคับการอำนาจการ ตำรวจภูธรภาค ๕ เกี่ยวกับการแต่งตั้งข้าราชการ
ตำรวจ

.....
ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กองบังคับการอำนาจการ ตำรวจภูธรภาค ๕

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือสถานีตำรวจภูธรเขาสายสน ที่ พท ๐๐๒๙ (ปป)/๕๖๑๐ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้กำกับฝ่ายอำนาจการ ๑ กองบังคับการอำนาจการ ตำรวจภูธรภาค ๕ ขอคัดและรับรองสำเนาหนังสือกองบังคับการอำนาจการ ตำรวจภูธรภาค ๕ ส่วนที่ ๑๒๑.๑๑๒/ ๓๙๑ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๒ และคำสั่งตำรวจภูธรภาค ๕ ที่ ๐๙๖/ ๒๕๕๒ เรื่อง แต่งตั้งข้าราชการตำรวจ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๒ ที่แต่งตั้งร้อยตำรวจเอก ก. ไปดำรงตำแหน่งรองสารวัตรปกครองป้องกัน สถานีตำรวจภูธรสบเมย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

กองบังคับการอำนาจการ ตำรวจภูธรภาค ๕ มีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๒๑.๑๑๒/ ๓๐๕ ลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์โดยแจ้งว่า เนื่องจากเป็นเอกสารสำคัญของทางราชการซึ่งไม่ควรจะเปิดเผยให้ทราบและไม่เข้าหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กรณีของผู้อุทธรณ์ที่ได้รับการแต่งตั้งล่าช้าก็สามารถเสนอเรื่องไปยังตำรวจภูธรภาค ๙ ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ผู้อุทธรณ์ถูกสั่งให้สำรอกราชการ ในส่วนของตำรวจภูธรภาค ๕ ซึ่งไม่ได้เกี่ยวข้อง จึงจำเป็นต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อย่างเคร่งครัด

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือสถานีตำรวจภูธรเขาสายสน ที่ พท ๐๐๒๙(ปป)/๕๐๒๙ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือตำรวจภูธรภาค ๕ ที่ ดช ๐๐๒๐.๑๑๒/ ๖๔๑๑ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๒ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีคำสั่งที่ ๓๖๑/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๐ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้อุทธรณ์และร้อยตำรวจเอก ก. ต่อมาคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยได้ทำรายงานการสอบสวนเสนอสำนักงานตำรวจแห่งชาติเพื่อพิจารณาสั่งการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติเห็นว่า มีข้อเท็จจริงบางประเด็นที่ยังมีการดำเนินคดีอาญากันอยู่ จึงยังไม่อาจรับฟังให้เป็นที่ยุติได้จึงสั่งการให้คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยติดตามผลคดีถึงที่สุดที่เกี่ยวข้องเสนอสำนักงานตำรวจแห่งชาติเพื่อประกอบการพิจารณาอีกชั้นหนึ่ง แต่เนื่องจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณาสั่งการในเรื่องการสอบสวนทางวินัยดังกล่าวไปแล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงมีหนังสือด่วนมาก ที่ ๐๐๑๑.๒/๑๔๔ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๒ แจ้งตำรวจภูธรภาค ๙ และตำรวจภูธรภาค ๕ ให้ผู้อุทธรณ์และร้อยตำรวจเอก ก. กลับคืนสู่ฐานะเดิมและโดยผลของกฎหมายดังกล่าวให้ถือว่าไม่เป็นผู้ที่อยู่ระหว่างถูกสอบสวนจนกว่าการพิจารณาสั่งการในเรื่องนั้นจะแล้วเสร็จและมีคำสั่ง ตำรวจภูธรภาค ๕ จึงมีคำสั่ง ที่ ๐๙๖/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งร้อยตำรวจเอก ก. ดำรงตำแหน่งรองสารวัตรปกครองป้องกัน สถานีตำรวจภูธรสบเมย จังหวัดแม่ฮ่องสอน ผู้อุทธรณ์เห็นว่าตำรวจภูธรภาค ๙ มิได้ดำเนินการตามขั้นตอนในโอกาสแรกที่จะให้ผู้อุทธรณ์กลับคืนสู่ฐานะเดิมตั้งแต่วันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๒ จึงต้องการข้อมูลข่าวสารดังกล่าวประกอบการร้องทุกข์ต่อ ก.ตร. แต่กองบังคับการอำนาจการ ตำรวจภูธรภาค ๕ ปฏิเสธการให้ข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือสำเนาหนังสือกองบังคับการอำนาจการ ตำรวจภูธรภาค ๕ ส่วนที่ ๑๒๑.๑๑๒/๓๙๑



ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๒ และคำสั่งตำรวจภูธรภาค ๕ ที่ ๐๙๖/๒๕๕๒ เรื่อง แต่งตั้งข้าราชการตำรวจ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๒ ซึ่งเป็นกรณีที่ตำรวจภูธรภาค ๕ มีคำสั่งแต่งตั้งร้อยตำรวจเอก ก. กลับคืนสู่ฐานะเดิม และหนังสือแจ้งคำสั่งให้ต้นสังกัดของร้อยตำรวจเอก ก. ทราบ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ และเมื่อการดำเนินการในเรื่องดังกล่าวได้เสร็จสิ้นแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กองบังคับการอำนวยการตำรวจภูธรภาค ๕ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอพร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย

นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์

นายอีกหาญ โตมรศักดิ์

นายสุพจน์ ไพบูลย์

นายวรเจตน์ ภาศิริตัน

หัวหน้าคณะที่ ๓

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ กรรมการ ลาป่วยจึงไม่ได้เข้าร่วมพิจารณา และลงนามในคำวินิจฉัยเรื่องนี้

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๒



**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕๐/๒๕๕๒**

เรื่อง อุตธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคม จังหวัดกาญจนบุรีเกี่ยวกับข้อมูลของผู้ประกันตน

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดกาญจนบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงประกันสังคมจังหวัดกาญจนบุรีขอทราบว่ามีปัจจุบันนาย ก. ทำงานอะไร อยู่ที่ใด และได้รับเงินเดือนเดือนละเท่าใด

สำนักงานประกันสังคมจังหวัดกาญจนบุรีมีหนังสือ ที่ กจ ๐๐๒๕.๑/๑๗๔๔๕ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้ เนื่องจากตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ บัญญัติไว้ว่า “ผู้ใดเปิดเผยข้อเท็จจริงใดเกี่ยวกับกิจการของนายจ้างอันเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัยของนายจ้างพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย ซึ่งตนได้มาหรือล่วงรู้ เนื่องจากการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสามพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ” ประกอบกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๒๔ บัญญัติไว้ว่า “หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่นโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลมิให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้...”

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคมจังหวัดกาญจนบุรีดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า นาย ก. ได้มาขอขอยืมเงินของผู้อุทธรณ์ จำนวน ๔๐,๐๐๐ บาท เนื่องจากได้รับความเดือดร้อนโดยผู้อุทธรณ์มิได้คิดดอกเบี้ยแต่อย่างใด ต่อมาเมื่อนาย ก. ได้ชำระหนี้ผู้อุทธรณ์เป็นเงิน จำนวน ๕,๐๐๐ บาท และมีเงินที่ค้างชำระอยู่ จำนวน ๓๕,๐๐๐ บาท นาย ก. ได้ลาออกจากงาน ผู้อุทธรณ์จึงฟ้องนาย ก. จำเลย ในความผิดฐานผิดสัญญาขยืมเงินต่อศาลแขวงธนบุรีตามคดีหมายเลขดำที่ ๒๓๘๐/๒๕๔๔ ต่อมาโจทก์และจำเลยได้ทำสัญญาประนีประนอมยอมความลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๔ และศาลแขวงธนบุรีมีคำพิพากษาตามยอมตามคดีหมายเลขแดงที่ ๔๕๑๐/๒๕๔๔ ว่าจำเลยยอมรับว่าเป็นหนี้โจทก์ จำนวน ๔๐,๐๐๐ บาท แต่โจทก์ขอคิดเพียง ๓๕,๐๐๐ บาท ซึ่งจำเลยจะผ่อนชำระให้แก่โจทก์เป็นงวดๆ ละเดือนๆ ละไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ บาท ระยะเวลาไม่เกิน ๒ ปี โดยจำเลยจะขอชำระงวดแรกในวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ และทุกวันที่ ๑ ของเดือนถัดไปจนชำระเสร็จ นาย ก. ได้ชำระหนี้แก่ผู้อุทธรณ์เดือนละ ๑,๐๐๐ บาท จำนวน ๑๕ เดือน รวมเป็นเงิน ๑๕,๐๐๐ บาท และมีเงินที่ค้างชำระ จำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถติดตามทวงหนี้นาย ก. ได้เนื่องจากไม่ทราบสถานที่ทำงานใหม่ของนาย ก. นาย ก. มีทะเบียนบ้านอยู่ที่จังหวัดน่าน และทำงานอยู่ในกรุงเทพฯ โดยอาศัยอยู่กับบุคคลอื่นจึงไม่ทราบว่าขณะนี้นาย ก. อาศัยอยู่ที่ใด ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงประกันสังคมจังหวัดกาญจนบุรีขอทราบว่ามีปัจจุบันนาย ก. ทำงานอะไร อยู่ที่ใด และได้รับเงินเดือนเดือนละเท่าใด แต่สำนักงานประกันสังคมจังหวัดกาญจนบุรีปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งสำนักงานประกันสังคมจังหวัดกาญจนบุรีที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว สำนักงานประกันสังคมจังหวัดกาญจนบุรีมีหนังสือ ที่ กจ ๐๐๒๕.๑/๒๐๐๓๒ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงเพิ่มเติมดังนี้ ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่นายจ้างและลูกจ้างไม่ประสงค์จะเปิดเผยต่อบุคคลภายนอกและหากผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารไปเพื่อประโยชน์ในการบังคับชำระหนี้ก็จะกระทบต่อสภาพการทำงานของลูกจ้างและความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง ซึ่งอาจทำให้นายจ้างและลูกจ้างขาดความเชื่อถือต่อระบบประกันสังคมได้ ในขณะเดียวกันก็จะทำให้สำนักงานประกันสังคมกลายเป็นสำนักงานติดตามชำระหนี้ของเจ้าหน้าที่ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการทำงาน





ของสำนักงานประกันสังคมตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ นอกจากนี้ข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานประกันสังคมมีอยู่ก็มีใช้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับตัวทรัพย์สินเป็นวัตถุแห่งการชำระหนี้โดยตรง การบังคับชำระหนี้ของผู้ถือหุ้นเป็นความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหนี้กับลูกหนี้ ซึ่งเจ้าหนี้ยังมีหนทางอื่นในการดำเนินการเพื่อบังคับชำระหนี้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถือหุ้นร้องขอ คือ ปัจจุบันนาย ก. ทำงานอะไร อยู่ที่ไหน และได้รับเงินเดือนเดือนละเท่าใด เพื่อใช้เป็นเอกสารประกอบในการบังคับคดีกับนาย ก. ต่อเจ้าพนักงานบังคับคดี โดยมูลหนี้ดังกล่าวมิใช่เป็นมูลหนี้ที่เกิดจากการประกอบธุรกิจให้กู้ยืมแต่เป็นการให้กู้ยืมที่เป็นการช่วยเหลือตามศีลธรรมจรรยาและผู้ถือหุ้นมีความจำเป็นที่จะนำข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอไปให้เจ้าพนักงานบังคับคดีเพื่อใช้ติดตามบังคับชำระหนี้จากลูกหนี้ตามคำพิพากษา อีกทั้งผู้ถือหุ้นพยายามสืบทรัพย์สินของลูกหนี้จนสุดความสามารถแล้วก็ไม่สามารถบังคับชำระหนี้ลูกหนี้ได้ และการขอกรณีนี้เป็นการขอเฉพาะรายจึงไม่กระทบการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานประกันสังคมจังหวัดกาญจนบุรีแต่ประการใด ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถือหุ้นร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้ถือหุ้นทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานประกันสังคมจังหวัดกาญจนบุรีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้ถือหุ้นร้องขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้ถือหุ้น

นายสมยศ เชื้อไทย	หัวหน้าคณะที่ ๓
นายอิทธิพล โตมรศักดิ์	กรรมการ
นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์	กรรมการ
นายสุพจน์ ไพบุลย์	กรรมการ
นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ กรรมการ ลาป่วยจึงไม่ได้เข้าร่วมพิจารณาและลงนามในคำวินิจฉัยเรื่องนี้

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๒



คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕๑/๒๕๕๒

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของทันตแพทยสภาเกี่ยวกับรายงานการประชุม คำสั่งของคณะกรรมการ
ทันตแพทยสภา และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ทันตแพทยสภา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ๒ ฉบับ คือ หนังสือลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๒ และวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ถึงนายกทันตแพทยสภาขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๑๔ รายการ คือ

๑. ผลการสอบภาคปฏิบัติของทันตแพทย์หญิง ก. ตามรายงานการสอบลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๐
๒. รายงานการประชุมคณะกรรมการทันตแพทยสภา วาระที่ ๕ ตั้งแต่ครั้งที่ ๕/๒๕๕๐ ถึงครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๑ ที่แก้ไขและรับรองแล้ว
๓. รายงานผลการสอบภาคปฏิบัติของทันตแพทย์หญิง ก. ที่แก้ไขแล้ว เมื่อปลายปี พ.ศ. ๒๕๕๐ หลังจากมีการรวมคะแนนผิดพลาด
๔. หลักฐานการลาออกจากประธานคณะกรรมการเพื่อพิจารณารับขึ้นทะเบียน เป็นผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม และเลขานุการคณะกรรมการเพื่อพิจารณารับขึ้นทะเบียนฯ ที่ได้รับแต่งตั้งตามคำสั่ง ที่ ๑๔/๒๕๕๐
๕. รายงานการประชุมคณะกรรมการทันตแพทยสภากรณีแต่งตั้งประธานคณะกรรมการพิจารณารับขึ้นทะเบียนฯ และเลขานุการคณะกรรมการพิจารณารับขึ้นทะเบียนฯ แทนทันตแพทย์หญิง ข. และทันตแพทย์ ค. ที่ลาออก
๖. คำสั่งแต่งตั้งประธานและเลขานุการคณะกรรมการเพื่อพิจารณารับขึ้นทะเบียนฯ แทนทันตแพทย์หญิง ข. และทันตแพทย์ ค. ที่ลาออก
๗. เอกสารการสมัครสอบ หนังสือเรียกตัวมาสอบ เอกสารแสดงกระบวนการดำเนินการสอบทุกฉบับของทันตแพทย์หญิง ก. ที่เกิดขึ้นภายหลังวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เป็นต้นไป
๘. หนังสือแต่งตั้งคณะกรรมการสอบภาคปฏิบัติในวิชาที่ทันตแพทย์หญิง ก. สอบ
๙. ผลการสอบ รายงานผลการสอบ รายงานอนุมัติผลการสอบ เอกสารที่ประธานคณะกรรมการเพื่อพิจารณารับขึ้นทะเบียนฯ ได้เสนอผลสอบต่อคณะกรรมการทันตแพทยสภาเพื่อพิจารณาอนุมัติให้ทันตแพทย์หญิง ก. ขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม
๑๐. รายงานการประชุมคณะกรรมการทันตแพทยสภา ครั้งที่อนุมัติให้ทันตแพทย์หญิง ก. ขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม
๑๑. รายการเอกสารและวัตถุพยานแนบท้ายสรุปสำนวนการสอบสวนฉบับลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๑ ของคณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่ง ที่ ๔๔/๒๕๕๐ ตั้งแต่รายการที่ ๑ - ๑๐๖ ยกเว้นรายการที่ ๗
๑๒. หนังสือส่งตัวทันตแพทย์หญิง ก. จากประธานคณะกรรมการเพื่อพิจารณารับขึ้นทะเบียนฯ หรือผู้แทนไปยังกรรมการผู้ทำการทดสอบภาคปฏิบัติทุกฉบับหลังวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๐
๑๓. รายงานการประชุมคณะกรรมการเพื่อพิจารณารับขึ้นทะเบียนฯ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๐ ทุกฉบับ
๑๔. หนังสือแต่งตั้ง/รายชื่อกรรมการหรือกรรมการสอบทันตกรรมประดิษฐ์และทันตกรรมหัตถการตามมติหรือคำสั่งคณะกรรมการเพื่อพิจารณารับขึ้นทะเบียนฯ ทุกคำสั่ง



ทันตแพทยสภา มีหนังสือ ที่ ทพ. ๐๕/๒๕๕/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ๓ ๗ ๘ ๙ ๑๐ และ ๑๒ เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งไม่สามารถเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๓) มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ๔ ๕ ๖ ๑๓ และ ๑๔ ผู้อุทธรณ์ไม่ได้เป็นผู้มีส่วนได้เสีย และการเปิดเผยอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของบุคคลอื่น และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๑ เป็นเอกสารประกอบคำฟ้องคดีที่ทันตแพทยสภาฟ้องทุกข้อกล่าวโทษผู้อุทธรณ์และพนักงานอัยการคดีศาลแขวงนนทบุรีเป็นโจทก์ฟ้องผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของทันตแพทยสภาดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เคยเป็นเจ้าหน้าที่ธุรการระดับ ๓ สำนักงานเลขาธิการทันตแพทยสภา ทันตแพทยสภา และได้บอกจากการเป็นเจ้าหน้าที่สำนักงานเลขาธิการทันตแพทยสภา ทันตแพทยสภาตามคำสั่งสำนักงานเลขาธิการทันตแพทยสภา ที่ ๑/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกผู้อุทธรณ์จากการเป็นเจ้าหน้าที่ทันตแพทยสภา กรณีทุจริตการจัดทำคะแนนสอบเพื่อขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมของผู้สำเร็จการศึกษาจากต่างประเทศอันเป็นเท็จและเรียกรับเงินในการสอบเพื่อขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม ผู้อุทธรณ์มีความสงสัยเกี่ยวกับกระบวนการสอบและการอนุมัติให้ทันตแพทย์หญิง ก. ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมอย่างรวดเร็วผิดปกติ และมีความสงสัยว่าอาจเป็นไปได้ที่มีการให้ประโยชน์ต่างตอบแทนกรณีทันตแพทย์หญิง ก. ไปเป็นพยานในศาลแขวงนนทบุรี ผู้อุทธรณ์เห็นว่า เพื่อตรวจสอบกระบวนการดำเนินการใช้อำนาจปกครองของทันตแพทยสภาว่าเป็นไปโดยชอบตามขั้นตอนของกฎหมายหรือไม่ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ๒ ฉบับ คือ หนังสือลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๒ และวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ถึงนายกทันตแพทยสภาขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๑๔ รายการดังกล่าว แต่ทันตแพทยสภาปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งทันตแพทยสภาที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ทันตแพทยสภา มีหนังสือ ที่ ทพ. ๐๑/๕๙๖/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการฯ ซึ่งแจ้งเพิ่มเติม ดังนี้

ทันตแพทยสภาไม่มีข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ๓ และ ๗ โดยให้เหตุผลว่า รายการที่ ๑ และรายการที่ ๗ เนื่องจากทันตแพทย์หญิง ก. เข้าสอบภาคปฏิบัติทันตกรรมหัตถการที่คงเหลือสอบไม่ผ่าน ๑ วิชา และสอบวิชาสุดท้ายเสร็จเมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๐ และรายการที่ ๓ ไม่มีรายงานผลการสอบภาคปฏิบัติของทันตแพทย์หญิง ก. ที่แก้ไขแล้วเมื่อปลายปี ๒๕๕๐

ทันตแพทยสภาไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ๔ ๙ ๑๐ และ ๑๓ เนื่องจากเป็นเอกสารรายงานที่คณะกรรมการทันตแพทยสภามีมติให้เป็นการประชุมลับ ซึ่งการบันทึกรายงานความเห็นของคณะกรรมการ จรรยาบรรณ (สืบสวน) และรายงานความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน กรณีร้องเรียนความประพฤติที่อาจเป็นความผิดตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพทันตกรรมของผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมอยู่ด้วย จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๕)

ทันตแพทยสภาสามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ๖ ๘ ๑๑ ๑๒ และ ๑๔ ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการฯ ซึ่งแจ้งเพิ่มเติมว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นเอกสารที่ผู้เข้าสอบและทันตแพทยสภาจัดทำขึ้นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ทันตแพทยสภากำหนดขึ้นเพื่อทดสอบความรู้และหลักเกณฑ์วิธีการตรวจสอบความรู้ความสามารถรวมไปถึงเป็นกระบวนการในการอนุมัติขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม มิใช่เรื่องราวความเป็นมาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่อันเป็นเรื่องเฉพาะตัว จึงไม่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายที่มีให้เปิดเผย สำหรับเหตุผลในการขอตรวจสอบกระบวนการสอบและขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมของทันตแพทย์หญิง ก. เนื่องจากทันตแพทย์หญิง ก. สอบภาคปฏิบัติหลายครั้งแต่ก็ไม่สามารถสอบผ่านได้และไม่ได้รับการอนุมัติให้ขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม แต่หลังจากที่ทันตแพทย์หญิง ก. ได้ตกลงให้การเป็นพยานในศาลแขวงนนทบุรี ทันตแพทย์หญิง ก. ได้รับการจัดสอบใหม่นอกรอบเป็นกรณีพิเศษอย่างรวดเร็วผิดปกติทั้งที่ในขณะนั้นคณะกรรมการเพื่อพิจารณารับขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม และเลขานุการคณะกรรมการเพื่อพิจารณารับขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมได้ลาออกจากตำแหน่งไปก่อนแล้ว ดังนั้น กระบวนการดำเนินการพิจารณารายชื่อผู้เข้าสอบหรือผู้สอบผ่านเพื่อรับการอนุมัติจากคณะกรรมการทันตแพทยสภาจึงไม่อาจทำได้เพราะตามคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณารับขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม ผู้ที่จะเสนอรายชื่อผู้สอบผ่านเพื่อขึ้นทะเบียนต้องเป็นการเสนอผ่านการประชุมคณะกรรมการเพื่อพิจารณารับขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมและเสนอรายชื่อโดยประธานคณะกรรมการฯ เท่านั้น ในเมื่อไม่มีประธานคณะกรรมการฯ เลขานุการคณะกรรมการฯ ไม่มีการรักษาการ ไม่มีการประชุมคณะกรรมการฯ แล้ว ทันตแพทย์หญิง ก. ได้รับอนุมัติ



ให้ขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมจากทันตแพทยสภาได้อย่างไร ผู้อุทธรณ์จึงต้องการตรวจสอบบุคคลผู้ที่ได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมว่าเป็นบุคคลที่ผ่านกระบวนการทดสอบกระบวนการอนุมัติที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ สำหรับรายการเอกสารและวัตถุพยานแนบท้ายสรุปสำนวนการสอบสวนฉบับลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๑ ของคณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่ง ที่ ๔๔/๒๕๕๐ ตั้งแต่รายการที่ ๑ - ๑๐๖ ยกเว้นรายการที่ ๗ เนื่องจากกระบวนการและการสอบสวนทางวินัยรวมไปถึงการลงโทษผู้อุทธรณ์ได้เสร็จสิ้นไปแล้ว เอกสารและวัตถุพยานแนบท้ายสรุปสำนวนสอบสวนเป็นส่วนหนึ่งของสำนวนสอบสวนทางวินัยที่ใช้พิจารณาโทษผู้อุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่ใช้เป็นข้อเท็จจริงในการพิจารณาไม่ใช่ว่าในส่วนของความเห็นภายในหน่วยงานแต่อย่างใด และข้อมูลข้อเท็จจริงดังกล่าวเป็นเอกสารที่กระบวนคดีของผู้อุทธรณ์โดยตรง ผู้อุทธรณ์จำเป็นต้องได้รับทราบรายละเอียดข้อเท็จจริงที่ประกอบสำนวนสอบสวน ทำให้ผู้อุทธรณ์มีสิทธิตรวจสอบโต้แย้งและปกป้องคุ้มครองตนให้ได้รับความเป็นธรรมต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการที่ ๑๐ และรายการที่ ๑๓ เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะเป็นการปฏิบัติงานตามปกติของทันตแพทยสภา จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ แต่ให้ปกปิดข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการร้องเรียนกล่าวหาบุคคลอื่นซึ่งไม่ได้เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารที่ปรากฏอยู่ในบันทึกรายงานความเห็นของคณะกรรมการจรรยาบรรณ รายงานความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนกรณีร้องเรียนการประพฤติที่อาจเป็นความผิดตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพทันตกรรมของผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม เป็นต้น ซึ่งหากเปิดเผยก็อาจกระทบสิทธิของบุคคลอื่นโดยไม่สมควร รายการที่ ๕ อยู่ในรายงานการประชุมคณะกรรมการทันตแพทยสภาครั้งที่ ๕/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของรายการที่ ๒ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ และรายการที่ ๙ เป็นข้อมูลข่าวสารที่แสดงถึงความรู้ความสามารถในการประกอบวิชาชีพทันตกรรม จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้บุคคลทั่วไปทราบได้

ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๔ ๖ ๘ ๑๑ ๑๒ และ ๑๔ ทันตแพทยสภามีหนังสือ ที่ ทพ. ๐๑/๕๙๖/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๒ แจ้งให้คณะกรรมการฯ ทราบว่าสามารถเปิดเผยได้ คณะกรรมการฯ จึงเห็นว่า ทันตแพทยสภาได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงไม่มีประเด็นที่ต้องพิจารณา

ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๑ ๓ และ ๗ ทันตแพทยสภามีหนังสือ ที่ ทพ. ๐๑/๕๙๖/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๒ แจ้งให้คณะกรรมการฯ ทราบว่าไม่มีเอกสารดังกล่าวจึงไม่มีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่ ทั้งนี้ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อตามที่ทันตแพทยสภาชี้แจง ผู้อุทธรณ์สามารถร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ทันตแพทยสภาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๒ ๕ ๙ ๑๐ และ ๑๓ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการร้องเรียนกล่าวหาบุคคลอื่นซึ่งไม่ได้เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารที่ปรากฏในข้อมูลรายการที่ ๒ ๑๐ และ ๑๓ ให้ปกปิดไว้

นายสมยศ เชื้อไทย
นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์
นายอีกหาญ โทมระศักดิ์
นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์
นายสุพจน์ ไพบูลย์

หัวหน้าคณะที่ ๓
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ กรรมการ ลาป่วยจึงไม่ได้เข้าร่วมพิจารณาและลงนามในคำวินิจฉัยเรื่องนี้

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๒



**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕๒/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลปัตตานีเกี่ยวกับเวชระเบียนและประวัติการรักษาพยาบาล

.....
ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : โรงพยาบาลปัตตานี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. หรือนาง ก. ภริยาของผู้อุทธรณ์ซึ่งเข้ารับบริการทางการแพทย์ในการคลอดบุตรที่โรงพยาบาลมายอ จังหวัดปัตตานี และโรงพยาบาลปัตตานี บุตรชายของผู้อุทธรณ์คือเด็กชาย ข. คลอดที่โรงพยาบาลปัตตานีได้ประมาณ ๑ วันก็เสียชีวิต ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลปัตตานีขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๔ รายการ คือ

๑. เวชระเบียนของบุตรชาย
๒. รายงานการรักษาของแพทย์และพยาบาล
๓. เอกสารสรุปประวัติการรักษา
๔. ใบแจ้งสาเหตุการตายของบุตรชายรวมทั้งเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด (ถ้ามี)

โรงพยาบาลปัตตานีมีหนังสือ ที่ ปน.๐๐๒๗.๐๒๒/๑๐๓๔๒ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้ เนื่องจากเป็นหลักฐานข้อมูลทางการแพทย์ แต่โรงพยาบาลปัตตานีจะส่งรายละเอียดการรักษาของบุตรชายของผู้อุทธรณ์ ซึ่งเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลปัตตานี ตั้งแต่วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ให้ผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลปัตตานีดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า จำเอก ค. ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปความได้ว่า นางสาว ก. ภริยาของผู้อุทธรณ์ได้เข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลมายอ จังหวัดปัตตานีเพื่อคลอดบุตร ต่อมาโรงพยาบาลมายอ จังหวัดปัตตานี ได้ส่งนางสาว ก. ไปรักษาที่โรงพยาบาลปัตตานีและโรงพยาบาลปัตตานีได้ทำคลอดด้วยวิธีการใช้เครื่องดูดสุญญากาศ หลังจากที่บุตรของผู้อุทธรณ์คลอดออกมาประมาณ ๑ วันก็เสียชีวิต ผู้อุทธรณ์มีความข้องใจถึงสาเหตุการเสียชีวิตของบุตรเนื่องจากนางสาว ก. ได้เข้ารับการรักษาตรวจครรภ์ตามกำหนดทุกครั้งทั้งที่โรงพยาบาลเพชรเวช กรุงเทพฯ และไม่พบความผิดปกติแต่อย่างใด ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลปัตตานีขอเอกสารจำนวน ๔ รายการดังกล่าว แต่โรงพยาบาลปัตตานีปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งโรงพยาบาลปัตตานีที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ โรงพยาบาลปัตตานีมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ปน ๐๐๒๗.๒๐๑/๑๒๑๔๑ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงเหตุผลในการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพิ่มเติมว่า โรงพยาบาลปัตตานีเข้าใจว่าข้อมูลในเวชระเบียนเป็นข้อมูลทางการแพทย์ ซึ่งภาษาและคำศัพท์ที่ใช้ในเวชระเบียนเป็นภาษาทางการแพทย์ โรงพยาบาลปัตตานีจึงได้ทำหนังสือชี้แจงรายละเอียดการรักษาโดยหวังว่าผู้อุทธรณ์จะเข้าใจในรายละเอียดได้ง่ายกว่าการอ่านจากเวชระเบียน โดยไม่มีเจตนาที่จะปกปิดเวชระเบียนแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ เวชระเบียนของเด็กชาย ข. รวมถึงรายงานการรักษาของแพทย์และพยาบาล เอกสารสรุปประวัติการรักษาและใบแจ้งสาเหตุการตายของบุตรชายรวมทั้งเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด (ถ้ามี) เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการ





รักษาพยาบาลซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของเด็กชาย ข. และเมื่อปรากฏว่า เด็กชาย ข. ได้ถึงแก่กรรมและมิได้ทำพินัยกรรมไว้ ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นบิดาได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวตามกฎหมาย กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อ ๔ (๓) กำหนดว่า ในกรณีเจ้าของข้อมูลถึงแก่กรรมและมิได้ทำพินัยกรรมกำหนดไว้เป็น อย่างอื่นให้บิดาหรือมารดามีสิทธิดำเนินการแทนตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ ผู้อุทธรณ์ในฐานะบิดาใช้สิทธิแทนบุตรในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลดังกล่าว อีกทั้งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นการ ตรวจสอบความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้โรงพยาบาลปัตตานี เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอพร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย
นายธรรมรักษ์ การพิชัย
นายสุพจน์ ไพบูลย์
นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์
นายอีกหาญ โตมรศักดิ์

หัวหน้าคณะที่ ๓
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ กรรมการ ลาป่วยจึงไม่ได้เข้าร่วมพิจารณาและลงนามในคำวินิจฉัยเรื่องนี้

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๒



**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕๓/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ พนักงานการเงิน ๗ สาขาหล่มสัก สังกัดสำนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) จังหวัดเพชรบูรณ์ ถูกลงโทษให้ออกในความผิดฐานจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของธนาคาร ประพฤติตนเป็นที่เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่ง ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการกองบริหาร อัตรากำลัง ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารในการสอบสวนทั้งหมด ตั้งแต่เริ่มต้นมีรายงานจากฝ่ายตรวจสอบที่กล่าวหาผู้อุทธรณ์ รวมถึงบรรดาคำให้การของพยานและเอกสารพยานหลักฐานทั้งสิ้นในการสอบสวน ทั้งนี้เพื่อนำไปประกอบการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ต่อคณะกรรมการธนาคารฯ

ธ.ก.ส. มีบันทึกย่อท้ายคำขอลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๒ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูล ข่าวสารที่ผู้ให้มาไม่ประสงค์ให้ทางราชการไปเปิดเผยต่อผู้อื่น เป็นความเห็นหรือคำแนะนำ การเปิดเผยจะเป็นเหตุให้พยานถูกฟ้องคดี ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๒ เพื่ออุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นว่าเพียงพอต่อการพิจารณาโดยไม่จำเป็นต้องเชิญคู่กรณีมาชี้แจง โดยสรุปได้ความว่า ธ.ก.ส. ได้รับรายงานพฤติกรรมพนักงานการเงินของธนาคาร สาขาหล่มสัก ในสังกัดสำนักงานจังหวัดเพชรบูรณ์ จากกองตรวจสอบสาขา ๑ ฝ่ายตรวจสอบว่า ผู้อุทธรณ์มีพฤติกรรมอาศัยตำแหน่งหน้าที่หาผลประโยชน์ให้กับตนโดยการเป็นนายทุน ปลอมเงินกู้และเรียกรับดอกเบี้ยจากลูกค้าที่มากู้เงินกับตนส่งชำระหนี้ธนาคาร ต่อมาธนาคารได้มีคำสั่ง ที่ ๔๔๐๓/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน คณะกรรมการชุดดังกล่าวได้สอบสวนพนักงาน ธ.ก.ส. และบุคคลที่เกี่ยวข้อง แล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัย ฐานจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับของธนาคาร ประพฤติตนเป็นที่เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของ ตำแหน่ง ธ.ก.ส. จึงมีคำสั่ง ที่ ๕๕๔๙/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ ลงโทษให้ออกแก่ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงใช้สิทธิขอข้อมูล ข่าวสารตามรายการข้างต้น เพื่อนำไปใช้ประกอบการอุทธรณ์คำสั่งต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา แล้วเห็นว่า ธ.ก.ส. ได้ดำเนินการสอบสวนทางวินัยเสร็จสิ้นแล้ว โดยลงโทษให้ออกแก่ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงเป็นผู้ได้รับผลกระทบ โดยตรงจากคำสั่งดังกล่าว ย่อมมีเหตุอันสมควรที่จะได้ทราบข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวน เพื่อนำไปใช้ประกอบการ พิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ โดยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารที่นำมาใช้ในการทำความเห็นหรือคำแนะนำภายใน อันเข้าข่ายยกเว้นตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ อย่างไรก็ดีตาม ในส่วนของบันทึกถ้อยคำของพยานที่เป็นลูกค้าของธนาคาร และพยานเอกสารที่เกี่ยวข้องกับลูกค้าของธนาคาร การเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรให้ปกปิดชื่อ หรือข้อความที่ทำให้รู้ถึงลูกค้าผู้มาให้การเป็นพยาน รวมถึงจำนวนเงินกู้ที่ปรากฏในใบรับชำระหนี้ เงินกู้ด้วย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ธนาคาร



เพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ ยกเว้น ชื่อ หรือข้อความที่ทำให้รู้ถึงลูกค้าผู้มาให้การเป็นพยาน
รวมถึงจำนวนเงินกู้ที่ปรากฏในใบรับชำระหนี้เงินกู้ ให้ปกปิด พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ
นายจัตกัย บุรุษพัฒน์
ร้อยโท วิรัช พันธุมะผล
นายสมชาย หอมลออ
นายพีรพล ไตรทศวิทย์
นางแนนน้อย วิศโยธิน

หัวหน้าคณะที่ ๑
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๒